

Български художници във Виена
Съвременни практики в началото на 21-и век

Bulgarian Artists in Vienna. Contemporary Practices at the Beginning of the 21st Century

Български художници във Виена
Съвременни практики в началото на 21-и век

Bulgarian Artists in Vienna. Contemporary Practices at the Beginning of the 21st Century

Български художници във Виена. Съвременни практики в началото на 21-и век
септември – октомври 2013, Софийска градска художествена галерия

Екип:
HR-Stamenov
Мария Василева
Михаил Михайлов
Даниела Радева

Bulgarian Artists in Vienna. Contemporary Practices at the Beginning of the 21st Century

September – October 2013, Sofia City Art Gallery

Team:
HR-Stamenov
Maria Vassileva
Michail Michailov
Daniela Radeva

Специални благодарности за щедрата финансова подкрепа на Австрийското посолство в София.
The organizers wish to acknowledge the generous financial support of the Austrian Embassy in Sofia.

Австрийско посолство

София

Програма
"Култура"
на Столичната
община

Софийска градска
художествена галерия
подкрепя кандидатурата
на София и Югозападния
регион за Европейска
столица на културата 2019

Съдържание / Contents:

HR-Stamenov. Оркестър от солисти.....	4
HR-Stamenov. An Orchestra of Soloists.....	5
Специално участие: Пламен Деянофф.....	6-19
Special participation: Plamen Dejanoff.....	6-19
Специално участие: Адриана Чернин.....	20-29
Special participation: Adriana Czernin.....	20-29
Специално участие: Мара Матушка.....	30-43
Special participation: Mara Mattuschka.....	30-43
Мария Василева. Пътят е двупосочен.....	45-46
Maria Vassileva. It's a Two-Way Road.....	53-54
Радостина Патулова. София – Виена – София.....	48-49
Radostina Patulova. Sofi(a) – Vienn(a) – Sofi(a).....	55-56
Анемари Тюрк. Виена – София, София – Виена.....	50
Annemarie Türk. Vienna – Sofia, Sofia – Vienna.....	57
Роланд Финк. От началото на 50-те години.....	50
Roland Fink. Since the early 1950s.....	57
Валтер Зайдл. Преосмисляне на корените.....	51
Walter Seidl. Bulgarian Origins Revisited.....	58
Светозара Александрова / Svetozara Aleksandrova.....	60-65
Боряна Венциславова / Borjana Ventzislavova.....	66-76
Василена Ганковска / Vasilena Gankovska.....	76-81
Ирина Георгиева / Irina Georgieva.....	82-87
Нестор Ковачев / Nestor Kovachev.....	88-93
Лазар Лютаков / Lazar Lyutakov.....	94-105
Михаил Михайлов / Michail Michailov.....	106-117
Александър Пеев / Alexandar Peev.....	118-123
Максимилиан Праматаров / Maximilian Pramatarov.....	124-129
Красимира Стикар / Krasimira Stikar.....	130-135
Камен Стоянов / Kamen Stoyanov.....	136-143
Коста Тонев / Kosta Tonev.....	144-153
Ив Тошайн / Iv Toshain.....	154-165
Десислава Унгер / Desislava Unger.....	166-171
Севда Шкутова / Sevda Chkoutova.....	172-181
Биографии.....	184-194
CV of participants.....	196-207

Оркестър от солисти

Към този момент (2013 г.) за българска художествена сцена във Виена не може да се говори. Това, което „обединява“ немалкото български художници във Виена, е фактът, че всеки един от тях е роден в България и живее във Виена.

Виена е все още със самочувствието на притегателен център за творци, публика и меценатство, идващи от немскоговорещите страни, от Централна и Югоизточна Европа, както, разбира се, и от различни места по широкия свят. Очевидно не чак толкова големият централноевропейски град продължава да осигурява адекватна социално-икономическа среда (благородна почва), която гарантира развитие на културата въобще.

Именно в тази обстановка, обединяваща имперската тържественост, буржоазния шик и югоизточния (балкански) темперамент, наред с много други във Виена работят и българските художници. Казвам „работят“, защото всички са учили, живеят и имат ателиета в този град, което в никакъв случай не означава, че се развиват само там.

И слава богу!

Сцената (на визуалните изкуства) отдавна е само една – международната. Излишно е да се търси стилова идентичност или нещо подобно в творчеството на българските художници във Виена, всеки от тях работи самостоятелно по новите – международните „правила“.

4 Тази публикация показва разнородните подходи, индивидуални техники, работни среди и житейски ситуации, в които изкуството на българските художници, живеещи във Виена, се развива в международен план.

HR-Stamenov

Инициатор на изложбения проект „Български художници във Виена. Съвременни практики в началото на 21-и век“

Виена
06.07.2013

An Orchestra of Soloists

As of this moment (2013) we cannot speak of Bulgarian art scene in Vienna. What “unites” the many Bulgarian artists in Vienna is the fact that each one of them was born in Bulgaria and lives in Vienna.

Vienna is still a confident center of attraction for artists, audience and patronage, coming from the German-speaking countries, Central and Southeastern Europe, as well as – naturally, from various other parts of the world. Apparently, the not so big Central European city continues to provide an adequate socio-economic environment, which guarantees the cultural development in general.

It is this atmosphere that combines imperial solemnity, bourgeois chic and southeastern (Balkan) temperament, where the Bulgarian artists, among many others in Vienna also work. I say “work” because all have studied, are based and have studios in that city, which in no sense means that they are developing only there.

And thank goodness!

The scene (of the visual arts) has long been only one – the international one. It is useless to search for stylistic unity or something else in common between the works of the Bulgarian artists in Vienna. Each one of them is working independently according the new international “rules”.

This publication shows the diverse approaches, individual techniques, working environments and life situations in which the art of Bulgarian artists living in Vienna, develops internationally.

HR-Stamenov

Initiator of the exhibition project “Bulgarian Artists in Vienna. Contemporary Practices at the Beginning of the 21st Century”

Vienna
06.07.2013

специално участие:

Пламен Деянофф
The Foundation Requirement

special participation:

Plamen Dejanoff

The Foundation Requirement

Пламен Деянофф и кристалното колело на късмета

Австрийският куратор Северин Дюнсер говори за изкуството на съвременния български художник

Бихте ли представили Пламен Деянофф и неговата роля в съвременното изкуство?

- Пламен Деянофф вече не е изгряващ художник, той има установена позиция в света на изкуството. Той е онова, което днес бихме нарекли успял творец. Творбите му се занимават със структурите и механизмите на изкуството, с неговия контекст и пазар.

Вероятно знаете за протестите в България. Интересно е, че творбата, която Пламен създаде за изложбата и която е на корицата на този брой на Capital Light, изобразява ситуацията в страната. Старата червена врата символизира комунизма и „червените боклуци“, а златното кранче – олигархията. Съгласни ли сте?

- Да, Пламен е майстор в играта с понятия и символни стойности. Той подчертава структурите, в които живеем всеки ден, но които вече не поставяме под въпрос. Свикнали сме с тях, дори не се замисляме над тях. И това е основният материал, с който той работи, така че винаги можеш да откриеш нещо за себе си в творбите му.

Не мислите ли, че е парадоксално, че работата му е прозрачно изображение на пазара...

- Но можете да я купите. Трябва да направите ясно разграничение между Пламен Деянофф като човек и Пламен Деянофф като продукт. Освен това той е и марка.

Но можем ли наистина да разграничим дали неговото изкуство е независимо от пазара?

- Всъщност не става въпрос за това, дали е част от пазара или не, тъй като художественият материал на Пламен е пазарът. По същия начин, по който някой художник би направил скулптура от мрамор, Пламен използва пазара. Човек може или да рисува с масло, или да рисува за рисуването с масло, като изобразява собствените си средства. В един момент всеки творец се обръща към изразните средства. Пламен не си служи с масло или с мрамор, а със структури – като пазара на изкуството например.

Какво тече от златното кранче?

- Може би вода. Всеки използва водата. Всеки знае как кранчето работи. Но ако имахте обикновено кранче, не бихте забелязвали всеки път, когато си наливате вода. Вероятно едно златно кранче би променило отношението ви. Пламен казва: „ОК, погледни тук, помисли!“

Кураторът от Музея за съвременно изкуство в Болоня (MAMbo) Джанфранко Мараниело пише за една от изложбите на Пламен, че той изгражда „модел на политическата икономика в изкуството“. Очевидно той се справя добре с тази задача, но дали това е целта на изкуството?

- Това определено е важна тема в изкуството, която си струва да изследваш. Тя може да се чете като метафора на всички други пазари, например на стоковата борса. Днес всеки е засегнат от виртуализацията на стойностите, така че защо изкуството да не се занимава с нея?

Изглежда, че хората на изкуството не могат да избягат от системата, така че се опитват да навигират в нея, като правят пробойни и ги използват за собствената си свобода.

- Бизнесът с изкуството постоянно живее чрез прекрачване на собствените си правила. Като отменя старите, бързо създава нови. Така че не е възможно да работиш извън системата, защото тя винаги се приспособява към нови предизвикателства. Пламен също се адаптира към ситуации, докато променя правилата. Пример за това е как отдаде изложбеното си пространство на автомобилна компания. Вместо наем Пламен получи кола, която после продаде на музей като произведение на изкуството. Така той накара системата да работи за него, без дори да прави пробойни в нея.

Еделберт Кьоб нарича Пламен гениален създател на мрежи. Нека попитам отново – не мислите ли, че истинското изкуство и вдъхновение се губят в цялото това плетене на мрежи?

- Зависи какво разбирате под „истинско изкуство и вдъхновение“. Ако изкуството може да ми помогне да видя по нов начин нещата, които ме заобикалят във всекидневието, то може да бъде и истинско, и вдъхновяващо. Ако някога е имало правила, според които изкуството е само красота и любов, то днес те отдавна са отхвърлени. Защо да е по-малко вдъхновяващо да мислиш за мрежи, отколкото за цветя? И двете са част от непосредствената ти действителност.

Кьоб също казва, че Пламен се ръководи от идеята на Платон за красивото – чистото, простото, правото и ясното. И в следващото изречение казва, че красивото е обусловено от обществото, а това не е идеята на Платон. Според Кьоб Деянофф създава идеални предмети на желанието – кристални джанти, кристални модели на автомобили. Наистина ли вярвате, че изкуството му изразява идеята на Платон за красивото?

- Не точно. Но той успява да постигне минимализъм и простота, които правят творбите му възвишени – така че можете да видите идеята на Платон отразена в работата на Пламен, но това е, така да се каже, непреднамерена щета.

Проблемът с простотата – прости обекти, прости изречения – е, че тяхната интерпретация зависи от ерудицията на наблюдателя. А понякога тя не стига по-далеч от носа му. Това не е много просветително. Ако искаш да просветиш някого, трябва да обясняваш до посиняване. Това ни води до вечния въпрос, какво да е изкуството – сложно или просто и минималистично?

- Да вземем златното кранче – всеки знае какво е, за какво служи. И всеки знае какво символизира златото. Това ниво на значение е понятно за всеки, който иска да го разбере. А ако имате малко повече информация, можете да извлечете доста повече от метанивата на творбата. Символните стойности и тяхното споделяне са в основата на изкуството. Ако нямате с кого да ги споделите, нещата стават безсмислени.

Да поговорим за Бронзовата къща. Струва ми се, че днес изкуството преминава от отделни творби на силни личности в колективна работа в развитие – без край, винаги фрагментарна – но не е ли това стресиращо за художника, за човешкото същество, което никога не вижда творбата си завършена? Очевидно Бронзовата къща е огромен колективен проект, който може и никога да не се осъществи. Как се живее в такава несигурност?

- Неговият проект вече е обвързан със средата във Велико Търново. Самото очакване за него влияе на общността там. Така че там вече е изградена невидима структура, преди да е построено каквото и да било.

Льо Корбузије посещава Велико Търново през 1901 г. и прави рисунки на града. Какво би казал той според вас днес, ако види Бронзовата къща да се извисява там?

- Мисля, че би я харесал заради утилитарните, но и заради утопичните ѝ амбиции.

Интересно е, че с Бронзовата къща Пламен съчетава изкуство и архитектура, като прави изкуството функционално. Самата къща ще бъде и скулптура, и музей, така че цялата сграда символизира вътрешността си.

- Да, и това повдига въпроса за разликата между музея и публичното пространство. Преди музеите са имали представителна функция. Трябвало е да демонстрират власт и влияние. По-късно правителствата са ги използвали за контрол над понятията за добро, истинно и красиво. Днес тези понятия вече не идват от правителствата, а от вътрешността на нашите общества. Вече не е нужно музеите да са представителни, репресивни или йерархични. Докато изкуството в тях може да е възвишено, художникът вече не може. И Бронзовата къща на Пламен може да е едновременно скулптура и музей, защото не трябва да изпълнява старите функции, а може да е платформа от самото начало.

Не смятате ли, че днес пазарът е модерната Църква? Молът е храмът, билбордите са иконите и дори си имаме светец, който е... Пламен.

- Изкуството не произвежда светци – нито от страна на творците, нито от страна на публиката. Изкуството не е етичен орган. Консумизмът и капитализмът също са неутрални към етичните ценности. Силата на пазарите се основава на постоянно създаване на нужди, а това съвсем противоречи на църковната идея за скромност.

Но какво се случва с изкуството тогава – какво става с обсебващата нужда да твориш, независимо дали работите ти се продават?

- Бих казал, че Пламен е доста обсебен от идеята за Бронзовата къща. Той просто има рационална стратегия за осъществяването ѝ. А това да можеш да продаваш идеите си по никакъв начин не прави обсебиите ти по-малки.

Не стигаме ли тук до травмата от напускането на родината, от това, което се случва с България, с изкуство в страната? Пламен иска да построи къщата не другаде, а в родния си град.

- Мисля, че той просто е търсел неутрално място, което е встрани от постоянния културен огън и още не е привлякло много внимание към себе си. И вероятно все пак изпитва носталгия.

Северин Дюнсер е куратор на съвременно изкуство в музея 21er Haus във Виена и има около 50 изложби зад гърба си. В 21er Haus той е куратор на изложбеното пространство COCO с Кристиан Кобалд от 2009 до 2012 г. От 2002 до 2005 г. ръководи проектното пространство на Галерия „Крицингер“ (Krinzinger Projekte). Сред последните му изложби са: „Revolver“, COCO, Виена, 2009 (в сътрудничество с Кристиан Кобалд); „Самота“ (Solace), Австрийски културен форум Ню Йорк, 2010 (в сътрудничество с Кристиан Кобалд, Емануел Лайр и Рита Виторели), „WUFF“, проект на COCO и spike art magazine, Литва, Полша, Чехия, 2010; „Laosoon, Laosoon II“, COCO, Виена, 2010/2011; „Поза и изражение“ (Posture and Expression), COCO, Виена, 2012; „Ще се срещнем вечерта“ (Wir treffen uns am Abend), Galerie Kamm / Rosa, Berlin, 2012 (в Кристиан Кобалд); „Снимки“ (Photos), 21er Haus, Виена, 2013 (с Аксел Кьоне); „Фундаментален въпрос“ (Fundamental question), CRAC Alsace, Алтирх, 2013 (с Кристиан Кобалд).

Интервюто взе Теодора Мусева

За българското седмично издание „Капитал Light“ и специалното участие на Пламен Деяноф в изложбата „Български художници във Виена. Съвременни практики в началото на 21-и век“

Софийска градска художествена галерия

Септември 2013

изображения от
Пламен Деяноф
Ads (Foundation)
2013

лят бронз, дърво, желязо и темпера
със съгласието на Галерия Emanuel Layr, Виена и автора
© Пламен Деяноф

Plamen Dejanoff's Crystal Wheel of Fortune

Austrian curator Severin Dünser talks about the art of the contemporary Bulgarian artist

Could you please introduce Plamen Dejanoff and explain what his role in the contemporary art scene is?

- Plamen Dejanoff is not an emerging artist anymore; he has already established his position in the art world. He is what you would call a successful artist nowadays. His works deal with the structures and mechanisms of art, its context and market.

You have probably heard about the protests in Bulgaria. It is really interesting that the work that Plamen created for the exhibition, that is on the cover of this issue, portrays the situation in our country – the old red door representing communism, the “red trash” as the demonstrators call the socialists, and the golden faucet – oligarchy. Do you agree?

- Yes, Plamen is a master of playing with concepts and symbolic values. He highlights structures in which you live every day but you don't question any more. You are used to them, and you don't even think about them. And that's the basic material he uses, so there is always something in the work you can probably relate to.

Don't you think that it is paradoxical that his work is a transparent visualization of the market...

- But you can buy it? You need to distinguish between him as a person and him as a product. Plamen Dejanoff is a brand, too.

But can we really distinguish if his art is independent from the market?

- Actually it's not about being part of the market or not, because Plamen's artistic material is the market. So in the same way another artist makes a sculpture out of marble, Plamen uses the market. One can either paint with oil, or do a painting about oil, referencing the own tools. At a certain point every artist addresses the means of artistic expression, and Plamen's tools are not oil or marble, but structures, like the art market for example.

What flows out of the faucet?

- It could be water. Everybody uses water. Everybody knows how it works. But if you had a normal faucet, you would not notice every time you poured water. But perhaps a golden faucet would change your attitude. Plamen says: "OK, have a look, think about it!"

MAMbo's curator Gianfranco Maraniello wrote about one of Plamen's exhibitions that he is building a model of political economy in art. He is obviously successful in this task but is this really what art should do?

- It is definitely an important topic in art, so it is something worth working on and exploring. It can also be read as a metaphor for all other markets, for example the stock market. Today everyone is affected by the virtualization of values, so why shouldn't art deal with it?

It seems that artists cannot escape the system, so they are trying to navigate through it, make cracks in it, and use them for their own freedom, while still being inside it.

- The art business lives on constantly breaking its own rules. By breaking them, new ones are quickly coming into effect. So it is impossible to work outside any system, because the system will always adapt to new challenges. Plamen also adapts to situations while changing the rules. An example is a show in which he rented his exhibition space to a car company. As a rental fee Plamen got a car, which he sold to a museum as an artwork. So he let the system work for him, he didn't even have to make cracks in it.

Edelbert Köb calls Plamen a genius networker. Let me ask you again – don't you think true art and inspiration get lost in between all this networking?

- It depends on the concept of "true art and inspiration". I think if art can help me see things that surround me in everyday life differently, it can both be true and inspiring. If there ever were rules that said that art should just be about beauty and love, they have long been broken. Why should it be less inspiring to think about networking than about flowers? Both are part of our immediate reality.

Köb also said that Plamen was lead by Plato's idea of beauty – the pure, the simple, just and lucid. And in the next sentence he says that beauty is conditioned by society, and this is not Plato's idea of beauty. According to Köb in his exhibition “After Quite Normal Luxury” Dejanoff is creating perfect objects of desire – the crystal wheels, the crystal car models. Do you really believe that his art expresses Plato's idea of beauty?

- Not really. But he was able to achieve a minimalism and simplicity that make his works sublime – so you could see Plato's idea of beauty reflected in Plamen's work, but that's what I would call a collateral damage.

The problem with simplicity – simple objects, simple sentences – is that their interpretation depends on the viewer's erudition. And sometimes the viewer's erudition doesn't go further than their nose. And this is not very enlightening. If you want to enlighten people, you need to explain until your nose turns blue. This leads us to the old question – should art be complicated or simple and minimalistic?

- Let's take the faucet – everybody knows what it is, knows how it works and what it is good for. And everybody knows what gold symbolizes. This level of meaning is readable by everyone who wants to. And if you have a bit more information, you can get even more out of the other meta-levels of the work. Art is all about symbolic values and their communication. And if you don't have someone to communicate with, things become meaningless.

Let's talk about the Bronze House. It seems to me that art is turning from single works by strong individuals to a collective work in progress – never finished, always fragmentary – but isn't that stressful for the artist, to the human being who needs to see their work come to an end? Obviously the Bronze House is a huge collective work that might never be finished. How does one live in such uncertainty?

- His project is already interrelated with the surroundings in Veliko Tarnovo. The expectation of it influences the community there. So an invisible structure was already installed, before anything was built.

Le Corbusier visited Veliko Tarnovo in 1901, and portrayed the city back then. What do you think he would say, if he saw Plamen's Bronze House standing there today?

- I think he would like it for it's practical but also has utopian ambitions.

It is interesting that with the Bronze House Plamen combines art and architecture by making art utilitarian. The House itself is a sculpture and it will also be a museum, so the whole building symbolizes what's inside.

- Yes, it raises the question what a museum is and if there is a difference from public space. In former times museums had a representative function. They were supposed to demonstrate power and influence. Later governments used museums to control the concepts of good, true and beautiful. Nowadays these concepts don't derive from governments anymore but grow from the inside of our societies. Museums should not be representative, repressive or hierarchical anymore. While art can be sublime there, the artist cannot. And Plamen's Bronze House can be a sculpture and museum at the same time, because it doesn't have to fulfill the old functions but can serve as a platform from the very beginning.

But doesn't this lead us to the idea that today the market is the modern Church? The Mall is the temple, the billboards are the icon, and you have a saint who is... Plamen.

- Art does not produce saints – not on the artists' side, and not on the viewers' side. Art is not an ethical authority. And consumerism and capitalism are as well neutral concerning ethical values. The power of the markets is based on a constant creation of needs, and that's quite opposite to the church's notion of modesty.

But what happens with art then – what happens with the obsessive need to create no matter how your work sells.

- I would say Plamen is quite obsessed with the idea of the Bronze House. He just has a rational strategy of making it happen. And being able to sell your ideas doesn't make the obsessions you have any smaller.

Are you sure? Don't we come to the trauma of leaving his home country, the trauma of what's going on with Bulgaria right now, and with Bulgarian art. And Plamen wants to build his house not anywhere else but in his home town.

- I think he was just looking for a blind spot, a place that was a bit outside of the burning fires of culture, and hasn't drawn too much attention to itself. And because Plamen is probably a bit nostalgic too.

13

.....

Severin Dünser works as a curator for contemporary art at the 21er Haus in Vienna and has already done around 50 exhibitions. In the 21er Haus he ran the exhibition space COCO together with Christian Kobald from 2009 until 2012. From 2002 until 2005 he managed the project space of Galerie Krinzinger (Krinzinger Projekte). Recent exhibitions of his include: »Revolver«, COCO, Vienna, 2009 (curated with Christian Kobald); »Solace«, Austrian Cultural Forum New York, 2010 (curated with Christian Kobald, Emanuel Layr, Rita Vitorelli); »WUFF«, a project by COCO and spike art magazine, Lithuania, Poland, Czech Republic, 2010; »Laocoon, Laocoon II«, COCO, Vienna, 2010/2011; »Posture and Expression«, COCO, Vienna, 2012; »Wir treffen uns am Abend«, Galerie Kamm / Rosa, Berlin, 2012 (curated with Christian Kobald); »Photos«, 21er Haus, Vienna, 2013 (with Axel Köhne); »Fundamental question«, CRAC Alsace, Altkirch, 2013 (with Christian Kobald). He included Plamen Dejanoff in the exhibition "Photos" at the 21er Haus in January 2013. The two of them had a public talk as part of the side program of the exhibition.

An interview by Teodora Mousseva

For the Bulgarian weekly Capital LIGHT and the special participation of Plamen Dejanoff in the exhibition project "Bulgarian Artists in Vienna. Contemporary Practices at the Beginning of the 21st Century"

Sofia City Art Gallery

September 2013

images from

Plamen Dejanoff

Ads (Foundation)

2013

casted bronze, wood, iron, tempera

Courtesy: Galerie Emanuel Layr Vienna

© Plamen Dejanoff

Пламен Деянофф
 Бронзовата къща
 2012
 FRAC Champagne-Ardenne, Реймс
 Със съгласието на Галерия Emanuel Layr, Виена и автора
 фотография: Мартин Аргирогло
 Plamen Dejanoff
 The Bronze House
 2012
 FRAC Champagne-Ardenne, Reims
 Courtesy: Galerie Emanuel Layr, Vienna and the artist
 photo: Martin Argyroglo

▶
 Пламен Деянофф
 Бронзовата къща
 2012
 МАМбо, Болоня
 Със съгласието на Галерия Emanuel Layr, Виена и автора
 фотография: Матео Монти
 ▶
 Plamen Dejanoff
 The Bronze House
 2012
 МАМбо, Bologna
 Courtesy: Galerie Emanuel Layr, Vienna and the artist
 photo: Matteo Monti

Пламен Деянофф
 Бронзовата къща (Бронзов модел)
 2011
 бронз, 66.5 x 66 x 66 см.
 Със съгласието на Галерия Emanuel Layr, Виена и автора
 фотография: Фред Дот
 Plamen Dejanoff
 The Bronze House (Bronze Model)
 2011
 bronze, 66.5 x 66 x 66 cm
 Courtesy: Galerie Emanuel Layr, Vienna and the artist
 photo: Fred Dott

Пламен Деянофф
 Бронзовата къща
 2012
 Der Kunstverein, seit 1817, Хамбург
 Със съгласието на Галерия Emanuel Layr, Виена и автора
 фотография: Фред Дот
 ►
 Plamen Dejanoff
 The Bronze House
 2012
 Der Kunstverein, seit 1817, Hamburg
 Courtesy: Galerie Emanuel Layr, Vienna and the artist
 photo: Fred Dott

Пламен Деянофф
The Bronze Foundation
2013
CMS Offices, София
Със съгласието на Галерия Emanuel Layr, Виена и автора
фотография: Димитър Солаков
Plamen Dejanoff
The Bronze Foundation
2013
CMS Offices, Sofia
Courtesy: Galerie Emanuel Layr, Vienna and the artist
photo: Dimitar Solakov

специално участие:

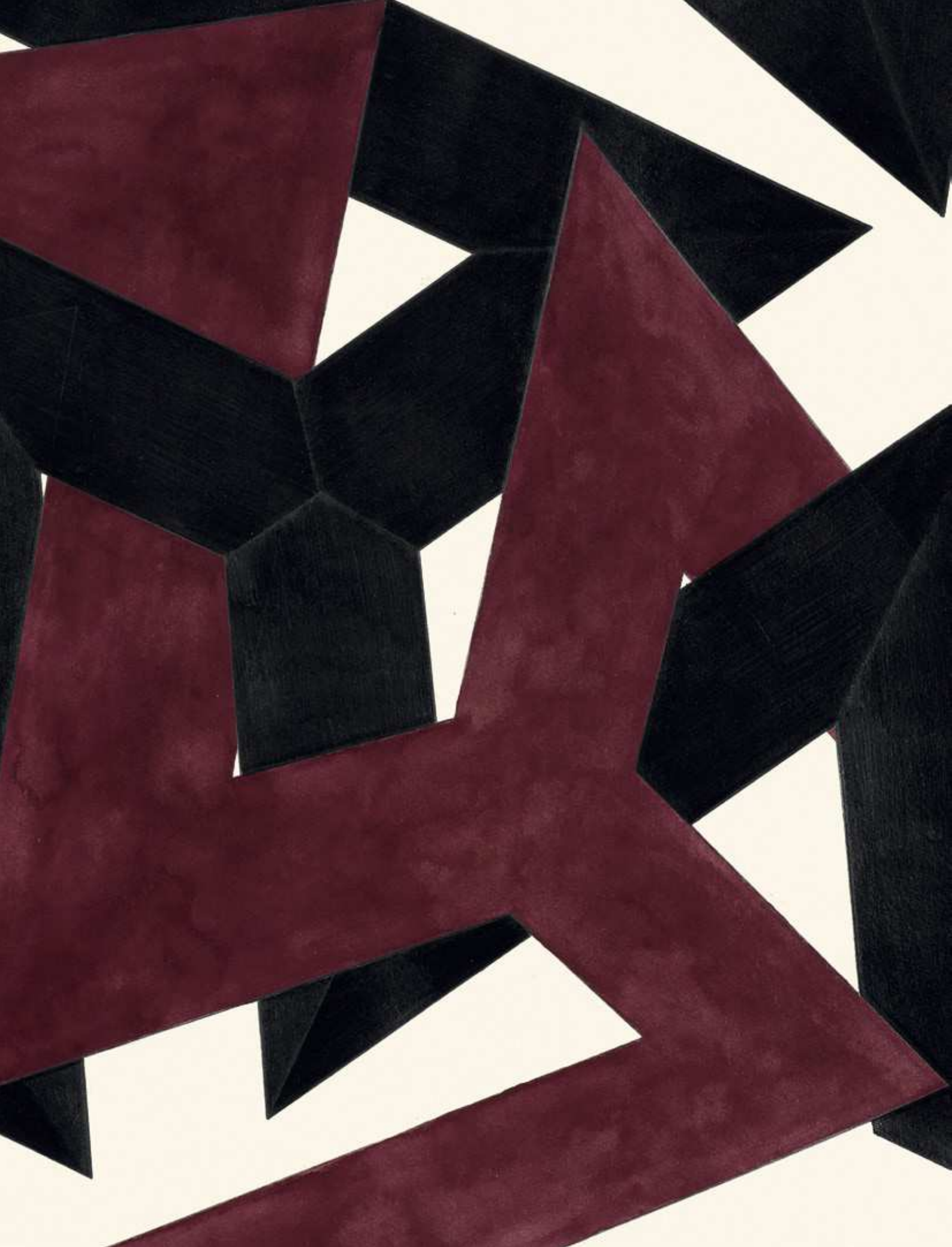
Адриана Чернин

*За този каталог използвам детайли от серията рисунки **Me and Others (Investigation of the Inside)**, 2012, акварел, молив, туш върху хартия, 6 части, всяка 38 x 56 см. А.Ч.*

special participation:

Adriana Czernin

*For this catalog I used details from the series of drawings **Me and Others (Investigation of the Inside)**, 2012, watercolor, pencil, ink on paper, 6 parts, each 38 x 56 cm. A.C.*

me

and

others

Художественото средство на Адриана Чернин е орнаментът. Не защото орнаментите са познат елемент в творчеството ѝ, или защото като фигура, проектирана в нейните изображения, тя буквално се движи в тази среда, потапя се и потъва в нея. Орнаментът е нейното средство да се придвижи от тук до там, отвън на вътре – *Разследване на вътрешността*. Броят на изображенията, които е създала под това заглавие от 2009 г. насам показва, че това „вътре“, което за сега аз предпочитам да не се определя подробно, не е единична, а по-скоро многократно сгъната в себе си (или пък разделена) цялост, за чието проучване просто трябва много изображения. Също както неопределен брой варианти на същите тези елементи се появяват в калейдоскопа на всяка крачка, с всяка нова творба Чернин многократно изтръгва нови форми от това „вътре“. Разбира се, нейните съзвездия дължат съществуването си в по-малка степен по стечение на обстоятелствата, отколкото чрез точно планирани операции. Също така, нейните материали за игра са отчетливо по-богати – понякога повече, понякога по-малко стилизирани растителни и животински форми, а от съвсем отскоро и напълно абстрактни фигури. Въпреки това, процесът на генериране на образи е подобен: в един калейдоскоп, едно отразено в огледало кухо тяло произвежда мултипликация и синтез на форми, докато на листа за рисуване тези форми се развиват чрез основни геометрични операции като преместване, завъртане или огледално отразяване. Именно тази генеративна логика е подсказала на социолога Никлас Луман по негово време да започне да гледа на орнаментата като на парадигма на зараждането на формата сама по себе си, и затова го описва като средство.¹

1. Никлас Луман, Die Kunst der Gesellschaft, Франкфурт на Майн 1995

Катарина Кахане

От каталога Адриана Чернин, Distanz Verlag
Берлин 2013

Adriana Czernin's medium is the ornament. Not because ornaments are a familiar element in her works or because, as a figure projected into the images, she literally moves in this medium, immerses and submerges in it. The ornament is her means to get from here to there, from outside to the inside – *Investigation of the Inside*. The number of images she has produced under this title since 2009 shows that this "inside" is not one, but rather a repeatedly folded into itself (or also split) entity for the exploration of which it simply needs many images.

Just as an indefinite number of variations of the very same elements appear in a kaleidoscope at every turn, with every single work Czernin is repeatedly wrenching new forms from this "inside". Of course, her constellations owe their existence less to coincidence than to precisely formal operations. Also, her materials for play are distinctly richer – sometimes more, sometimes less stylized plant and animal forms, and most recently completely abstract figures, too. However, the image generation process is similar: In a kaleidoscope, a mirrored hollow body produces the multiplication and synthesis of the forms while on the drawing sheet these forms develop through basic geometrical operations such as shifting, turning or mirroring. It is precisely this generative logic which prompted sociologist Niklas Luhmann in his day to consider the ornament the paradigm of form generation per se, and therefore to describe it as a medium.¹

1. Niklas Luhmann, Die Kunst der Gesellschaft, Frankfurt on the Main 1995

Catharina Kahane

From the catalog Adriana Czernin, Distanz Verlag
Berlin 2013

Адриана Чернин е родена през 1969 г. в София. От 1990 г. живее и работи във Виена и Ретенег, Австрия. От 1993 до 1998 учи „Свободна графика“ в Академията за приложни изкуства във Виена при проф. Марио Терцич.

От 2001 е реализирала редица самостоятелни изложби в Кьолн и Виена, както и в АТА център / Институт за съвременно изкуство – София през 2003 г. Работи с галерия Martin Janda, Виена, където има изложби през 2001, 2006, 2009 и 2013 (“Investigation of the Inside”).

Някои от по-важните ѝ групови участия са в изложбите:

“Desiring the Real”, Austria Contemporary, MSU Muzej Suvremene Umjetnosti, Zagreb, 2013; “Die Sammlung #3”, 21er Haus, Belvedere, Виена, 2013; “Die Sammlung #2”, 21er Haus, Belvedere, Виена, 2012; “Albertina Contemporary”, Albertina, Виена, 2012; “Abstraktion/Figuration”, Kunstmuseum Sotchi, Сочи, Русия, 2012; “Desiring the Real”, MOCAB Museum of Contemporary Art Belgrade, Белград, 2012; MUAC Contemporary Art University Museum, Мексико, 2012; “Political Patterns – Das Ornament im Wandel”, ifa-Galerie Berlin, ifa-Galerie Stuttgart, Берлин и Щутгарт, 2011; Albertina Contemporary: “Gerhard Richter bis Kiki Smith”, Albertina, Виена, 2011; “The Seen and the Hidden: Dis_covering the Veil”, Austrian Cultural Forum, Ню Йорк, 2009; “Die Macht des Ornaments”, Belvedere, Виена, 2009; “Nach 1970. Österreichische Kunst aus der Albertina”, Albertina, Виена, 2008; “Adriana Czernin – Werner Feiersinger”, Kunstforum Montafon, Schruns, Виена, 2007; “Österreich: 1900–2000 / Konfrontationen und Kontinuitäten”, Sammlung Essl, Klosterneuburg, Виена, 2006; “Strategies of Desire”, Kunsthaus Baselland, Базел, Швейцария, 2004; “Sieben Frauen”, Albertina, Виена, 2004; “Adriana Czernin, Werner Feiersinger, Gregor Zivic c/o”, Galerie Martin Janda, Österreichisches Kulturforum Prag, Прага, 2004; “Artprojx Cinema Series 2”, Prince Charles Cinema, Лондон, 2004; “tanzbar”, Bonner Kunstverein, Бон, Германия, 2003; “Uncommon Denominator / New Art from Vienna”, Massachusetts Museum of Contemporary Art, Норт Адамс, САЩ, 2002; “Images Animées”, Galerie &: Christophe Daviet-Thery, Париж, 2002.

Произведенията на Адриана Чернин са представени в два монографични каталога:

Adriana Czernin. Revolver Verlag, Берлин, 2005
Adriana Czernin. Distanz Verlag, Берлин, 2013

Adriana Czernin was born in 1969 in Sofia. Since 1990 she lives and works in Vienna and Rettegg, Austria. From 1993 to 1998 she studied at the University of Applied Arts, Vienna, class of free graphic, prof. Mario Terzic

Among her major solo exhibitions are: “Investigation of the Inside”, Galerie Martin Janda, Wien, 2013; Galerie Martin Janda, Wien, 2009; Galerie Martin Janda, Wien, 2006; 4Viertel Kunst bei Wittmann, 1/4 Adriana Czernin, Wien, 2005; Institute for Contemporary Art, ATA-Center, Sofia, 2003; Galerie Martin Janda Wien, 2001; Galerie Almut Gerber, Köln, 2001.

She has participated in a number of group exhibitions including:

Desiring the Real. Austria Contemporary, MSU Muzej Suvremene Umjetnosti, Zagreb, 2013; Die Sammlung #3, 21er Haus, Belvedere, Wien, 2013; Die Sammlung #2, 21er Haus, Belvedere, Wien, 2012; Albertina Contemporary, Albertina, Wien, 2012; Abstraktion/Figuration, Kunstmuseum Sotchi, Sotchi, 2012; Desiring the Real, MOCAB Museum of Contemporary Art Belgrade, Belgrad, 2012, MUAC Contemporary Art University Museum, Mexico City, 2012; Political Patterns – Das Ornament im Wandel, ifa-Galerie Berlin, ifa-Galerie Stuttgart, 2011; Albertina Contemporary: Gerhard Richter bis Kiki Smith, Albertina, Wien, 2011; The Seen and the Hidden: Dis_covering the Veil, Austrian Cultural Forum New York, 2009; Die Macht des Ornaments, Belvedere, Wien, 2009; Nach 1970. Österreichische Kunst aus der Albertina, Albertina, Wien, 2008; Adriana Czernin – Werner Feiersinger, Kunstforum Montafon, Schruns, 2007; Österreich: 1900–2000 / Konfrontationen und Kontinuitäten, Sammlung Essl, Klosterneuburg, 2006; Strategies of Desire, Kunsthaus Baselland, Basel, 2004; Sieben Frauen, Albertina, Wien, 2004; Adriana Czernin, Werner Feiersinger, Gregor Zivic c/o Galerie Martin Janda, Österreichisches Kulturforum Prag, Praha, 2004; Artprojx Cinema Series 2, Prince Charles Cinema, London, 2004; tanzbar, Bonner Kunstverein, Bonn, 2003; Uncommon Denominator / New Art from Vienna, Massachusetts Museum of Contemporary Art, North Adams, Massachusetts, 2002; Images Animées, Galerie &: Christophe Daviet-Thery, Paris, 2002.

Adriana Czernin's work is represented in two monographic catalogues:

Adriana Czernin. Revolver Verlag, Berlin 2005
Adriana Czernin. Distanz Verlag, Berlin 2013

специално участие:

Мара Матушка - пледира за съзнателна невинност

special participation:

Mara Mattuschka - **pleads for conscious innocence**

Мара Матушка, Люси, 2009, м.б., пл., 90 x 120 см.
Mara Mattuschka, Lucy, 2009, oil on canvas, 90 x 120 cm

Мара Матушка. Трите грации, 2010, м.б., пл., 110 x 140 см.

Mara Mattuschka. The Three Graces, 2010, oil on canvas, 110 x 140 cm

Мара Матушка. Pas de deux , 2010, м.б., пл., 110 x 140 см.

Mara Mattuschka. Pas de deux, 2010, oil on canvas, 110 x 140 cm

Мара Матушка. Крадецът, 2010, м.б., пл., 140 x 110 см.
Mara Mattuschka. The Thief, 2010, oil on canvas, 140 x 110 cm

Мара Матушка. Покаяващата се Магдалена, 2010, м.б., пл., 90 x 120 см.
Mara Mattuschka. Penitent Magdalene, 2010, oil on canvas, 90 x 120 cm

Мара Матушка. На прага, 2010, м.б., пл., 110 x 140 см.
Mara Mattuschka. On the Threshold, 2010, oil on canvas 110 x 140 cm

- ▶
- Мара Матушка. На пода, 2010, м.б., пл., 140 x 110 см.
- ▶
- Mara Mattuschka. On the Floor, 2010, oil on canvas 140 x 110 cm

MARA MATTUSCHKA

BEKANNT AUCH UNTER DEN NAMEN MIMI MINUS, MAHATMA GOBI,
MADAME PING PONG

1959 GEB. IN SOFIA, BULGARIEN.

1977 "GENERAL CERTIFICATE FOR EDUCATION OF THE UNIVERSITY OF LONDON"
1977 - 83 STUDIUM DER ETHNOLOGIE UND SPRACHWISSENSCHAFTEN, WIEN
1990 MAGISTER ARTIS AN DER HOCHSCHULE FÜR ANGEWANDTE KUNST WIEN
BEI PROF. MARIA LASSNIG IM FACHGEBIET MALEREI UND TRICKFILM
ADOLF SCHÄRF PREIS, FÜR FILMISCHE TÄTIGKEIT
ÖSTERREICHISCHER FILM-FÖRDERUNGSPREIS
GEBURT DES SOHNES MAX VIKTOR
1994-2001 PROFESSORIN FÜR FREIE KUNST AN DER HBK BRAUNSCHWEIG
2001 GEBURT DES SOHNES LEO AUGUST
2005 ÖSTERREICHISCHER WÜRDIGUNGSPREIS FÜR FILMKUNST
2010 PREIS FÜR BILDENDE KUNST 2010 DER STADT WIEN

FILMOGRAFIE

1983

* ZEHN KURZE TRICKFILME

1984

* KAMMEROPERN: GEBET, TAGESMENÜ, MOODY BLUES, CEROLAX 1
* NABEL FABEL

1985

* CEROLAX
* UNTERGANG DER TITANIA
* KUGELKOPF
* BEGEGNUNGEN DER VIERTEN ART

1986

* ROSA ALEXANDER, ZUSAMMEN MIT H. W POSCHAUKO
* PASCAL-GÖDEL
* DIE SCHULE DER AUSSCHWEIFUNG, ZUSAMMEN MIT H. W. POSCHAUKO, (PREIS DER JURY- NO BUDGET FESTIVAL, HAMBURG)
* PARASYMPATHIKA
* FURCHTBAR-SCHRECKLICH, ZUSAMMEN MIT B. NEUBAUER
* BEITRAG FÜR DENKWÜRDIGKEITEN EINES NERVENKRANKEN TEILE 1,2, 3 VON E. SCHMIDT JR.
* MIDAS -BEITRAG FÜR LXL DES GLÜCKLICHEN LEBENS

1987

* DIE VOLLKOMMENE BEDEUTUNGSLOSIGKEIT DER FRAU FÜR DIE MUSIKGESCHICHTE, ZUSAMMEN MIT H. W POSCHAUKO
* DIE MISERABLEN (JURYPREIS DER STUTTGARTER FILMTAGE)
* DANKE, ES HAT MICH SEHR GEFREUT (PUBLIKUMSPREIS EXPERI-NIXPERI, BONN)
* KAISERSCHNITT

1989

* DER EINZUG DES ROKOKO INS INSELREICH DER HUIZZIS, ZUSAMMEN MIT A. KARNER UND H. W POSCHAUKO
* LOADING LUDWIG, ZUSAMMEN MIT M. PETROV

1993

* BEAUTY AND THE BEAST (HUMBOLDT PREIS)
* SOS EXTRATERRESTRIA (ZWEITER PREIS - CEMANAS DE CINE MADRID, GOLDENER PUDEL - DRESDEN)

1994

* SUVIAKI IST BABYLON: KOMM IB MIT MIR

1996

* U NTERNEHMEN ARSCHMASCHINE, ZUSAMMEN MIT G. SZEKATSCH

1998

* DREHBUCH MACADAM, MIT A. KARNER

2001

* CABINET 9 – 60 000 SIND BEGEISTERT, ZUSAMMEN MIT G.SZEKATSCH, SISI KLOCKER

2003

* ID (PREIS INNOVATIVES KINO – DIAGONALE 2003, DRITTER PREIS DER REGISSEURE - BLACK MARIA FESTIVAL, NJ)

2004

* PLASMA (DRITTER PREIS DER REGISSEURE - BLACK MARIA FESTIVAL, NJ)
* LEGAL ERRORIST, ZUSAMMEN MIT CHRIS HARING, (SAN FRANCISCO 05 - NOMINATED FOR THE GOLDEN GATE AWARD)

2005

* COMEBACK
* MOZART MINUTE – KÖNIGIN DER NACHT
* HEUT IST DER SCHÖNSTE TAG – EIN ERINNERUNGSTHEATER IN WIEN

2007

* PART TIME HEROES, ZUSAMMEN MIT CHRIS HARING, (NORMAN 2008 PREIS BEI WAND 5, STUTTGART)

2008

* RUNNING SUSHI, ZUSAMMEN MIT CHRIS HARING, (PREIS INNOVATIVES KINO, DIAGONALE GRAZ 2008; PUBLIKUMS PREIS WAND 5 STUTTGART; OBERHAUSEN 08 – 54. INT. KURZFILMTAGE SPECIAL MENTION OF THE JURY; SAN FRANCISCO 09 - NOMINATED FOR THE GOLDEN GATE AWARD; GEMA AWARD – BEST SOUND, HAMBURG 2009 – 25 INT. FILMFESTIVAL; DIAGRAPHTE AWARD - AMSTERDAM CINEDANCE 09 STUTTGART)

* ALICE, CA 2 MIN. TRICKFILM FÜR DEN FILM CONTACT HIGH VON MICHAEL GLAWOGGER

2009

* BURNING PALACE, ZUSAMMEN MIT CHRIS HARING, (PREIS DER KURZFILMTAGE OBERHAUSEN)

2010

* DREHBUCH STIMMEN
* DREHBUCH QUO VADIS MICHELANGELO
* DREHBUCH MOONMAD
* BURNING DOWN THE PALACE – THE MAKING OF BURNING PALACE

2012

* QVID TVM

2013

* PERFECT GARDEN, ZUSAMMEN MIT CHRIS HARING
* STIMMEN, IN ARBEIT

PERFORMANCE/THEATER

1986

* DIE SIEBEN SCHÖNHEITEN, U4, WIEN
* PRESTO (MIT F. BLAAS UND B. WINKLER), OFFENES AUGE, WIEN
* IHR KÖNNT SPRECHEN MIT MIR, WANN IHR WOLLT, ICH BERATE JEDEN INDIVIDUELL, RUF MICH AN GEIL?' (MIT A. KARNER UND H. W. POSCHAUKO), HOCHSCHULE FÜR ANGEWANDTE KUNST, WIEN

1987

- * LA ANTIGUA (MIT F. BLAAS UND B. WINKLER), ZIEGLERGASSE, WIEN
- * BALATON SHOW (MIT F. BLAAS UND B. WINKLER), KARLSKIRCHE, WIEN
- * CHITIN ODER. ER WIRD UNS IN DEN FRUCHTSALAT SPUCKEN (MIT A.KARNER UND H.W.POSCHAUKO), WUK, WIEN
- * LA CHINOIS (MIT F.BLAAS UND B.WINKLER) ZIEGIERGASSE, WIEN
- * DIE ROSSELINIS - EIN BALLETT IN WIEN, HOCHSCHULE F. ANGEWANDTE KUNST.
- * MADAME TUSSAUD UND DAS AFFEKABINET, KÜNSTLERHAUSTHEATER, WIEN
- * DER EINZUG DES ROKOKO INS INSELREICH DER HUZZIS (MIT A. KARNER UND H. W POSCHAUKO), KÜNSTLERHAUSTHEATER, WIEN

1988

- * MIMI-UND-EGON-SHOW (MIT H.W. POSCHAUKO), REITHALLE, STUTTGART

1990

- * KLÄGLICHKEIT UND ÜBERMUT, THEATER IM KONZERTHAUS, WIEN
- * DAMEN BERÜHMT UND BERÜCHTIGT, THEATER IM KONZERTHAUS, WIEN
- * TANZEN DEINE LAPPERLN TANGO, EIN FOTZENSAFARI, SCHMIDT THEATER, HAMBURG,
- * THEATERFESTIVAL NÜRNBERG
- * ELISABETH BATHORY, SALUTANT TE MORITURI, (MIT U.PÜHRER), FILMCASINO, WIEN

1991

- * ODE AN DIE DICHTERIN, SARGFABRIK, WIEN

1994

- * OH DU EXTRATERRESTRIA AUS DEM GROßEN ALL, DEINE WEIBLICHE WAFFEN SIND EIN GANZES ARSENAL!, FILMCASINO, WIEN

1994

- * WARUM FLIEGEN DIE BLUMEN SO SCHNELL, CONNECT THE UNIVERSE, BÖRSENFESTSÄLE, WIEN
- * DAS EINE ODER ANDERE LIED, STADTKINO, WIEN

1995

- * SUVIKI IST BABYLON, FILMCASINO, WIEN

1997

- * FESTIVAL DER GESCHMACKLOSIGKEIT ORPHEUM, WIEN

1998

- * GELATINE LIWE SPANKING SHOW, ZUSAMMEN MIT GELITIN, FLEX, WIEN

1999

- * FESTIVAL DER GESCHMACKLOSIGKEIT, OPERNPASSAGEE, WIEN
- * MADAME PING PONG: ERFREUT SIE ALLE!, KENT, WIEN

2000

- * CABINET 9 SPECIAL, CAFE CARINA, WIEN

2001

- * KUNST WIRKT WUNDER, (MIT CABINET 9), VERSTEIGERUNG ZUGUNSTEN NOTLEIDENDER KÜNSTLERIN, KOSMOS, WIEN

2002

- * WAS WILL DIE FRAU, MUQUA, WIEN
- * MENÜ NR.9, (MIT CABINET 9), EINE PEKING-OPER, SOHO IN OTTAKRING
- * DIE STRASSE DER VERLIERER, (MIT CABINET 9), STRASSENAKTION, SOHO IN OTTAKRING
- * DAS INTERAKTIVE KONZERT, BEI LETS TWIST, KUNSTHALLE EXNERGASSE, WIEN

2003

- * IMPROVISATION TOTAL: EMBODY, KURATIERT VON MARC TOMPKINS, TANZQUA, WIEN
- * DIE NACKTE WAHRHEIT, DIE GANZE WAHRHEIT UND NICHTS ALS DIE NACKTHEIT, (MIT CABINET 9) KUNSTHALLE EXNERGASSE, WIEN
- * MENÜ NR 9 - NEU, (MIT CABINET 9) KUNSTHALLE EXNERGASSE, WIEN
- * MICADO IM RAHMEN VON ADVENT KALENDER VON HUBSI KRAMAR

2004

- * ROLLE DER ROSA IM IRRGELICHTER (TINA LEISCH, LENNY LAKATOS), REGIE: TINA LEISCH, STEINHOF, WIEN
- * TEILNAHME AN DEN SYMPOSION DIESE KÖRPER, DIESE SPIELVERDÄRBER, ORGANISIERT VON CHRIS HARING, KATARINA ZAKRAVSKI, LINZ

2005

- * BEGRÜNDEN KANN MAN'S NUR IN WIEN, TANZQUARTIER, MIT K. ZAKRAVSKI, J. REITER, A. KRONNHEIM, K. BRUCKSCHWAIGER, M. HAAS
- * ROLLE DES AUTORS IN KOMÖDIE OHNE TITEL VON FEDERICO GARCIA LORCA, REGIE HUBSI KRAMAR
- * JE T'AIME IM RAHMEN DES LEBENDEN ADVENTKALENDER VON HUBSI KRAMAR
- * ROLLE DER ZEUGIN JEHOVAS IM FILM YOON VON CHRISTIAN FROSCHE

2008

- * ROLLE DES MARY KNOCK TISDALL IN „RAGE“ VON ELIZABETH MCGLYNN

2009

- * DIE KUNST DER RHETORIK, WIENER KUNST MESSE, WIEN
- * FREUD IN HISTORY OF SEXUALITY PART I, VON GREG BORDOWITZ, TANZQUARTIER, WIEN

2011

- * "PASCAL, GÖDEL, WITTEGENSTEIN" -VORTRAG . KUNST DER RHETORIK. BEI „VERORTUNGEN EINES GENIES – LUDWIG WITTEGENSTEIN, IM SCHWULEN MUSEUM, BERLIN.

AUSSTELLUNGEN (AUSWAHL)

1989

- * KRÖTEN AUF DIE KRALLE, REITHALLE, STUTTGART
- * TRÄNEN HINTER GITTERN, ATELIER 2000, WIEN
- * HEILIGER KREUZER HOF, WIEN

1990

- * AUSSTELLUNGSRAUM 1020, WIEN

1993

- * S.O.S. (SAFE OPTIC SAMPIES), MEDIALE HAMBURG

1994

- * WANDGEDICHTE, KUNSTRAUM, WIEN

1995

- * UNTERNEHMEN ARSCHMASCHINE (MIT G. SZEKATSCH), EXNERGASSE, WIEN
- * HORROR VACUI, SCHLOB LAMBERG, STEYR

1997

- * PICTUREBOARD, MUSEUMSRÄUME WUK, WIEN

1998

- * MAUER, MAUER, NIEDERÖSTERREICH
- * UNMORALISCHES ANGEBOT GALERIE EXNERGASSE, WIEN

1999

- * SOHO IN OTTAKRING, SC MASC FOUNDATION, WIEN
- * STRANGE PLACES; KULTURSCHMIEDE, WIEN
- * GELEE ROYALE, KUNSTMÜHLE, ST ANDRÄ

- 2000
 * THE GREAT TRAVELOG SWINDLE, GALLERIE AAI, WIEN
 * CABINET 9: „VERBESSERT DIE WELT!“, MASC FOUNDATION, WIEN

- 2001
 * CABINET 9 – 60 000 SIND BEGEISTERT, CAFE CARINA, WIEN
 * DAS TÄTOWIERTE BILD, SOHO IN OTTAKRING, WIEN

- 2002
 * 4 TRASH-VIDEOS DER KLASSE MATTUSCHKA, MASC FOUNDATION, WIEN

- 2002
 * VON UNS KANNST DU ALLES HABEN, (MIT CABINET 9), MASC FOUNDATION, SOHO IN OTTAKRING, WIEN

- 2002
 * LET'S TWIST AGAIN, PERFORMANCE KUNST IN ÖSTERREICH, KURATIERT VON S. SEIBOLD. KUNSTHALLE EXNERGASSE, WIEN

- 2002
 * MONS VENERIS, FEMALE GEOGRAPHIES, KURATIERT VON A. AUERBACH UND R. REITSAMER, LONDON

- 2003
 * DIE KUNST DES REGIERENS (MIT CABINET 9); KUNSTHALLE EXNERGASSE, WIEN
 * SALON BEAUTY FREE, GRUNDSTEINGASSE 16, ZUSAMMEN MIT CYNTHIA SCHWERTSIK, ELIZABETH MCGLYNN.

- 2006
 * NEUE MALEREI VON MARA MATTUSCHKA, MASK FOUNDATION, WIEN
 * ZURÜCK ZUR FIGUR, KUNSTHALLE DER HYPO STIFTUNG, MÜNCHEN
 * HOMAGE AN ERNST SCHMIDT JUNIOR, KUNST UND HANDEL GALERIE, GRAZ
 * TRANSREADING, KONGRESS GENDER READINGS, UNI WIEN

- 2007
 * RRRRR, GALERIE AUTO, WIEN
 * ACTIVE AGENT, MEDIENTURM, GRAZ

- 2008
 * PRIMA VERA ICONA, GALLERIE KNOLL, WIEN
 * PRIMA VERA ICONA, GALERIE KNOLL, BUDAPEST

- 2009
 * MIT EIGENEN AUGEN, AUSSTELLUNG DER EHEMALIGEN LASSNIG KLASSE, HEILIGEN KREUZERHOF, WIEN
 * FREUD/E, KURATIERT VON ANDREA DOMESLE, BASEL, STUTTGART
 * MIOSOTIS DISCOLOR, GALERIE KNOLL, WIEN

- 2010
 * MANGEL MUTANT – NEUE MALEREI VON MARA MATTUSCHKA, GALERIE KNOLL, WIEN
 * TRIENNALE LINZ 2010, OK, LINZ

- 2011
 * KULISSENBLIND MRS WIRE FÜR DIE INSZENIERUNG VON VIEUX CAREE VON TENNESSY WILLIAMS VON PROJEKT THEATER
 * PORTRAITS VON SCHAUSPIELER IM KOSTÜM, SCHAUSPIELHAUS, WIEN

- 2014
 * KLEINE WERKE, MALEREI VON MARA MATTUSCHKA, KULISSE, WIEN
 * MARA MATTUSCHKA, MALEREI UND FILM, TRAKLHAUS, SALZBURG

BIBLIOGRAPHIE (AUSWAHL)

- * RICHARD WEINBERGER, „PHÖNIX AUS DER ASCHE“, IN FILMLOG-BUCH 2, 1985.
 * EVITA STUSSAK, „MELIERS ERBEN IN WIEN“, IN FORUM 381, 382, 383, 1985.

- * BIRGIT HEIN, „MARA MATTUSCHKA“, IN DIE SCHATTEN IN SILBER, KATALOG, MUSEUM DES 20. JH. WIEN, 1987
 * BIRGIT HEIN „MARA MATTUSCHKA“, IN EPD FILM 3/1988.
 * ALEXANDER HORWATH, „SONNENSTÜRMER UND STERNSINGER“, IN DER STANDARD 23./24.9.1989.
 * GEORG SCHÖLLHAMMER, „DIE SCHWERKRAFT DER WORTE ZEIGEN“, IN DER STANDARD, 19.10.1989.
 * CLAUDIA PRESCHL, „DAS KICHERN DER MIMI MINUS“, IN FRAUEN UND FILM.46/1989.
 * STEPHAN SETTELE, „MIT DEM HERZEN DRUCKEN“, IN FALTER, 1989.
 * MICHAEL OMASTA, „SO EINE ART RECYCLING FILM“, 13/1989.
 * CHRISTIAN ANKOWITSCH, „IM REICH DER HUIZZIS“, IN STANDARD, 1989.
 * BENEDIKT ERENZ, „STROH ZU SEIN BEDARF ES WENIG...“, IN DIE ZEIT, 1990.
 * HELMUT SCHÖDEL, „SEID FRISCH ZUEINANDER!“, DIE ZEIT, 1990.
 * ARMIN THURNHER, „MARA MATTUSCHKA - DIVA DER 90-ER JAHRE“, IN FALTER, 1990.
 * PETER TSCHERKASSKY, „TENDENZE DEL CINEMA D'AVANGUARDIA“ IN: FRANCESCO BONO (HG.), AUSTRIA (IN)FELIX, ROM/GRAZ 1992.
 * PETER MUDIE (HG.), BELOW THE CENTER, PERTH/WIEN 1994.
 * THOMAS RENOLDNER, „IM DRSCHUNGEL DER KATEGORIEN“, IN: AUSTRIAN FILM NEWS 8/9/1994,
 * SIXPACK FILM (HG.), AUSTRIAN AVANTGARDE CINEMA 1955-93, KATALOG, WIEN 1994.
 * HEIKE KLIPPEL, „STARRING: MIMI MINUS. DIE KURZFILME VON MARA MATTUSCHKA“ IN: EVA HOHENBERGER/ KARIN JURSCHIK, BLAUE WUNDER. NEUE FILME VON FRAUEN 1984 -94.
 * ELKE SCHÜTTELKOPF, „MONSTER“, IN: (sic!) 5.Dez.1994.
 * PETER TSCHERKASSKY, MIMI MINUS ODER DIE ANGEWANDTE CHAOSFORSCHUNG“, ESSAY UND INTERVIEW.
 IN: PETER ILLETSCHO (HG.) GEGENSCHUB. 16 REGISSEURE AUS ÖSTERREICH, WIEN 1995.
 * PETER KROBATH, „MARA IN PROGRESS“, IN TRIEBWERK 5-96, 1996.
 * CHRISTA BLÜMLINGER, „DIE GESICHTER DER MARA MATTUSCHKA“, IN: ALEXANDER HORWATH, LISL PONGER, GOTTFRIED SCHLEMMER (HG.), AVANTGARDEFILM. ÖSTERREICH. 1950 BIS HEUTE. WIEN, 1996.
 * DORIS KNECHT, „JE GRÖßER DIE FRAU, DESTO KLEINER DIE WELT.“ DIE SPRACHE DER KÖRPER IN DEN FILMEN MARA MATTUSCHKA.“ NEUE ZÜRCHER ZEITUNG, 1995.
 * JULIANE VOGEL, „CUTTING. SCHNITTMUSTER WEIBLICHER AVANTGARDE“ IN: THOMAS EDER, KLAUS KASTBERGER (HG.) SCHLUSS MIT DEM ABENDLAND, 2001.
 * „LET'S TWIST“ – PERFORMANCE KUNST IN ÖSTERREICH, KATALOG, STEPHANIE SEIBOLD UND CAROLA DERTNIG (HG.)
 * „ÜBERRASCHE BEGEGNUNGEN DER KURZEN ART“, EIN FILM VON PETER KREMSKI, ARTE, 2004, KATALOG, 2005
 * „ZURÜCK ZUR FIGUR“, KUNSTHALLE DER HYPO STIFTUNG, MÜNCHEN, KATALOG, 2006
 * „MIT EIGENEN AUGEN – DIE EHEMALIGE MEISTERKLASSE MARIA LASSNIG“, KATALOG, SPRINGER VERLAG WIEN, 2008
 * DOMINIK KAMALZADEH, „IN WIRKLICHKEIT IST ES GEISTIGER HEDONISMUS“, STANDARD, 03/2009,
 * THOMAS BALLHAUSEN, „DIE FRAU OHNE FRISUR, DIE UNTER DIE HAUT SCHNEIDET“, FALTER, 03/2009,
 * BARBARA LIEBHARDT, „AUF DER SUCHE NACH DER BEWUSSTEN UNSCHULD“, DIAGONALE KATALOG, 2009
 * SVEN VON REDEN, „UNRAFINIERT BIS ZUM EXZESS, TAZ, 03/2009
 * FIONA RUKSCHIO „ICH BIN MALER“, ZU BESUCH IM ATELIER VON MARA MATTUSCHKA, EINE BILDBETRACHTUNG, IN KOLIK, 11/2009
 * DIETMAR SCHWÄRZLE, „ANEINANDER ENTLANG GLEITEN, MARA MATTUSCHKA UND CHRIS HARING IM GESPRÄCH, KOLIK, 11/2009
 * MENSCHENBILDER – PORTRAIT DER MARA MATTUSCHKA, Ö1, RAINER ROSEMBERG
 * „THE FILMIC CONVULSIONS OF MARA MATTUSCHKA“, CHRISTA BLÜMLINGER, IN FILM UNFRAMED. A HISTORY OF AUSTRIAN AVANTGARDE CINEMA, HRG. PETER TSCHERKASSKY WIEN 2012
 * PIONIERINNEN UND PIONIERE DER SPÄTMODERNE, DORIS INGRISCH, WIEN 2012

Пътят е двупосочен

През 1998 г. участвах в семинар и уъркшоп във Виена с название „Съвременното изкуство в международния контекст на музеите и изложбите“. Организиран от Института за културни изследвания и КултурКонтакт – Австрия, и с личния ангажимент на изкуствоведа, куратора и колекционера Дитер Богнер, той даде на мен и на други мои колеги яснота и посока на нещата, с които по интуиция бяхме започнали да се занимаваме. Всъщност това беше курс за куратори и всички, които от началото на 90-те практикувахме професията по нюх, без да знаем много за нея, получихме сериозна мотивация и увереност. Натрупаните знания ни дадоха повод през 2000 г. заедно с Яра Бубнова и със съдействието на Центъра за изкуства „Сорос“ да организираме „Първа национална школа за млади куратори“ в София.

Семинарът във Виена беше задълбочен професионален сблъсък с динамична художествена ситуация, която именно в този период се опитваше да превърне едно доста провинциално по отношение на съвременното изкуство място в един от неговите центрове. Тогава извън кураторските модели се запознахме и с държавната културна политика, която целенасочено следваше стратегия в тази посока – чрез откриване на музея за съвременно изкуство МУМОК и изграждане на цялата логика на MuseumsQuartier (преминало не без съпротива на консервативните среди), с подпомагане на частните галерии, със създаването на държавната културна институция КултурКонтакт с акцент върху Австрия, Източна и Югоизточна Европа (с основен източник на финансиране Австрийското федерално министерство на образованието, изкуствата и културата) и по късно с основаването на панаира на изкуствата VIENNAFAIR – стратегия, която проработи прекрасно.

Краят на 90-те е периодът, в който контактите между София и Виена наистина стават редовни и почват да се осмислят като сериозно професионални и двустранни. Разбира се, български художници се включват в резидентни програми в Австрия още от началото на 90-те години и отново благодарение на КултурКонтакт. Тези факти са важни за процеса на опознаване и натрупване на професионални връзки. Именно като следствие на това се появяват някои по-мощни проекти. През 1999 г. във Фондация „Дженерали“ екип от професионалисти (Хедвиг Заксенхубер, Георг Шолхамер със съдействието на Лъчезар Бояджиев и др.) курира изложбата „Translocations. (new) media/art“, в която се представени български видеоработи. Същата година кураторите Илина Коралова и Андреас Шпигел представят в София изложбата „Бетавил“, която включва 12 български и австрийски художници. През 2001 г. Валтер Зайдл организира представителната изложба „Looming up. Съвременно изкуство от България“ в престижната галерия „Кунстхале Екснергасе“, като показва творби на Даниела Костова, Боряна Драгоева, Борис Мисирков, Расим, Камен Стоянов, Иван Мудов, Десислава Димова и Хубен Черкелов. Валтер Зайдл е познат на родната художествена сцена от 1999 г., когато реализира самостоятелна изложба в клуб-галерия К.Е.В.А. Оттогава професионалните му отношения с Българска фотографска асоциация продължават. В момента подготвя изложба на Борис Мисирков и Георги Богданов, която ще се открие в края на 2013 г. в Софийска градска художествена галерия. Зайдл е и един от кураторите на изложбата „Контакт София“ – творби от колекция „Контакт“, Виена, отново в СГХГ. Обръщам внимание на този факт, защото той показва как отношенията се развиват и задълбочават във времето, докато постепенно се превърнат в естествена професионална работа между художници и куратори от две държави. Като познавач на българската арт сцена Валтер Зайдл е и основен консултант за включването на творби от наши художници в колекция „Контакт“. Създадена през 2004 г., колекцията събира творби от Централна, Източна и Югоизточна Европа в опит да очертава паралели между различните концептуални художествени практики, които се развиват от 60-те години на 20-и век насам.

45

„Двойна връзка“ през 2002 г. с куратори Яра Бубнова и Георг Шолхамер е поредната българо-австрийска изложба на съвременно изкуство. Открит в рамките на културните седмици на Виена в София, проектът включва работите на 12 художници (половината от Виена, половината от София), разположени в три изложбени пространства. През 2005 г. австрийската кураторка Хедвиг Заксенхубер организира сериозно представяне на съвременно българско изкуство във Виена. В изложбата „Play Sofia“, Kunsthalle Wien Project Space Karlsplatz, участват някои от най-изявените български художници.

Интересът и отвореността на Австрийската културна политика към Източна Европа се проявява най-вече в дейността на КултурКонтакт. Именно чрез проектите на тази организация се осъществява първоначалното и трайно интегриране на творци от Източна Европа в европейския контекст. През резидентните програми от 1992 г. насам са преминали над 250 художници, между които и много българи: Лъчезар Бояджиев, Недко Солаков, Кирил Прашков, Калина Димитрова, Красимир Терзиев, Борис Мисирков и Георги Богданов, Вероника Цекова, Иван Мудов, Владимир Митрев, Виолета Танова, Стела Василева и други. След откриването на галерията към фондацията ArtPoint доста от тях са се представили там. През 2007 г. по повод на честването на 15-годишнината от тази успешна програма са поканени Недко Солаков и Дан Пержовски – като едни от най-разпознаваемите бивши стипендианти на програмата, да организират изложба. В резултат се ражда съвместният проект „Walls & Floor (without the ceiling)“ в Kunstforum, Виена. Същата година в галерия ArtPoint се организира изложбата „European re-Union“, в която участват Даниела Сергиева, Иван Мудов, Коста Тонев, Владимир Митрев (куратор Мария Василева). Включването на български критици и куратори в журитата на КултурКонтакт също е важна част от процеса на натрупване на опит, контакти и самочувствие на международната сцена. Голяма е заслугата за развитието на тези програми на дългогодишния директор на отдел „Международно културно сътрудничество и спонсориране“ (1992 - 2013) Анемари Тюрк. Благодарение на нейната инициатива, съпричастност и дълбоко познаване на контекста ефектът от програмите се разпростира далеч извън границите на Австрия и много напред във времето.

Когато говорим за държавна политика, разбира се, трябва да споменем някои от важните музеи във Виена и тяхното отношение към културата на страните „отвъд желязната завеса“. Дарението от 1981 г. на Петер и Ирене Лудвиг, което представлява съществена част от фонда на Музея за модерно изкуство (МУМОК), поставя колекцията на по-широка основа като включва автори от Централна и Източна Европа. По времето на директорството на Лоран Хеги (1990-2001) институцията се отваря още повече със закупуването на творби от съвременни художници от тази част на света. Като куратор Хеги продължава да работи с български автори и до днес. МУМОК е сред малкото западно-европейски и световни музеи, които проявяват такъв траен интерес към цялостното представяне на европейското културно наследство. Не случайно именно там през 2009 г. се състоя изложбата „Gender Check. Femininity and Masculinity in the Art of Eastern Europe“ с куратор Бояна Пейч, в която участват и петима художници от България (Алла Георгиева, Боряна Росса, Рассим, Лиляна Русева, Светлин Русев). Изключително положителен е фактът, че интересът върви не само отвън-навътре, но и обратното. Като резултат на това мислене бе организирането на изложбата „Виенски акционизъм. От живописиста до действието“ с творби от колекцията на Музея за модерно изкуство (МУМОК) през 2009 г. в Софийска градска художествена галерия. Факт, за който в голяма степен трябва да благодарим на тогавашния директор на австрийската институция Еделберт Кьоб.

Сериозно е присъствието на български художници и в друг виенски музей – MUSA Museum Start Gallery Artothek (Музей / Галерия „Старт“ / Артотека), Виена. Този общински музей притежава значителна колекция, а от 2007 г. и свое изложбено пространство. Първата изложба „Long Time no See“ е курирана от Яра Бубнова. Във фондовете има творби на около 20 български художници от различни поколения – от Стоян Венев до Боряна Венциславова, от Пенчо Балкански до Камен Стоянов, от Стоимен Стоилов до Десислава Унгер, но акцентът определено е върху съвременните художници. През 2009 г. в залите на музея е представена изложбата „Common History and Its Private Stories“ (История и истории) с куратори Яра Бубнова и Роланд Финк. Поводът е да се отбележи 20-годишнината от падането на Берлинската стена с работи на над 30 художници. През 2012 г. изложбата е показана и в Софийска градска художествена галерия.

От 2011 г. България е в тясно сътрудничество и с частния музей Есл в Клостернойбург край Виена покрай включването ѝ в едноименната международна мрежа от награди за млади художници. Създаден през 1999 г., за да приюти колекцията на Агнес и Карлхайнц Есл, музеят е професионално работеща институция с над 7000 произведения, напрегнат изложбен план и активна издателска дейност. През 2005 г. семейство Есл основава наградите, за които днес се състезават художници от 8 източно-европейски страни. Наградените автори (по двама от страна) имат възможност да покажат свои произведения в залите на музея. Тези пространства помнят още една много важна изложба „Кръв и мед – Бъдещето е на Балканите“ с куратор Харалд Зийман през 2003 г. В нея от България участват: Лъчезар Бояджиев, Недко Солаков, Правдолюб Иванов, Калин Серапионов, Иван Мудов, Мариела Гемешева и други. Това е една от големите изложби, които обръщат международното внимание към художниците от тази част на света.

Още едно поле за изява предостави програмата Siemens_artLab, ръководена от известния виенски галерист Ернст Хилгер. Създадена, за да подкрепя съвременното изкуство и млади художници от бившите социалистически страни, тя притежава свое пространство в центъра на Виена, в което се представят Самуил Стоянов, Боряна Пандова, Иван Николов, Иван Мудов, Василена Ганковска и др. Освен тази възможност част от произведенията попадат в колекцията на спонсора. Siemens_artLab подкрепя и други активности на галерия Хилгер – като представянето на Василена Ганковска на международния панаир на изкуствата Пулс, Маями; както и организирането на по-мощни изложби, колаборация между различни страни. Такава е изложбата Value Point от 2009 г. (куратори Аленка Грегориц и Мария Василева) с участието на автори от България, Австрия, Босна и Херцеговина, Сърбия и Словения. Отново в сътрудничество със „Сименс“ Ернст Хилгер организира проекта „CENTRAL. Ново изкуство от Нова Европа“. Тази пътуваща изложба на 24 художници от Австрия, Босна и Херцеговина, България, Румъния, Словакия, Словения, Сърбия и Черна гора и Хърватска включва живопис, видео, обекти, инсталации и принтове. През 2006 г. е показана и в Софийска градска художествена галерия.

Интересна в този контекст е и политиката на панаира на изкуствата VIENNAFAIR. Основан през 2005 г. – доста късно в сравнение с вече доказалите се и изградили традиции подобни форуми, неговите организатори още от самото начало виждат, че подкрепата на галерии от Източна Европа трябва да бъде техен приоритет. Благодарение именно на тази политика на панаира и осъзнаването му като мост между Изтока и Запада, със свои шандове участват Институтът за съвременно изкуство-София, галерия ARC Projects, галерия Ogms, галерия Сариев.

Настоящата изложба представя 18 български художници. Трима от тях са специално поканени като хора от по-различно поколение и с различна творческа и житейска съдба. В биографиите на останалите петнайсет има доста сходни моменти. Родени след 1976 г., те завършват художествено образование в България и след това продължават следването си във Виена като се дипломират в периода 2003-2012 г. Всички се развиват професионално и активно. Намерили най-благоприятната среда за творческа реализация във Виена, те не прекъсват контактите си и с България. В този смисъл представляват интересен феномен. С живеенето между две държави и с движението между два културни контекста те обогатяват не само себе си, но и художествените сцени на България и Австрия. Изложбата се опитва да улови точно тази динамика и да пресъздаде образа на едно различно поколение, за което границите наистина не съществуват.

Мария Василева
куратор

Лъчезар Бояджиев
Gazebo
1996
Гарс ам Камп, 80 км. западно
от Виена
Luchezar Boyadjiev
Gazebo
1996
Gars am Kamp, 80 km west of Vienna

Калин Серапионов
Топлата супа и моята домашна
общност, 1998
От изложбата "Translocations.
(new) media/art"
1999
Фондация Дженерали, Виена
Kalin Serapionov
The Hot Soup and My Home Com-
munity, 1998
From the exhibition "Translocations.
(new) media/art"
1999
Generali Foundation, Vienna

Мариела Гемешева
Извън себе си, 2002
От изложбата „Кръв и мед:
Бъдещето е на Балканите“
2003
Музей Есл, Виена
Куратор Харалд Зийман
Mariela Gemisheva
Out of Myself, 2002
From the exhibition "Blood and
Honey: Future's in the Balkans"
2003
ESSL Museum, Vienna
Curator Harald Szeemann

От изложбата "Play Sofia"
2005
Кунстхале Wien/ пространство за
проекти Карлсплатц, Виена
Куратор Хедвиг Заксенхубер
From the exhibition "Play Sofia"
2005
Kunsthalle Wien/project space Karl-
splatz, Vienna
Curator Hedwig Saxenhuber

София – Виена – София

Поканата да пиша за български художници във Виена ме пренася неволно и неочаквано в първите ми години в австрийската столица, когато езикът, също като плат шанжан в полуздрач, хвърляше разноцветни отблясъци, а неканен спътник на радостта от новия език бе несигурността дали виждам нюансите.

Как да мисля въпроса „има ли българско присъствие в художествената сцена на Виена“ на немски? Та нали на български думата „присъствие“ поражда толкова много асоциации. „Има ли българско присъствие в художествената сцена на Виена“, произнасям аз дума по дума и да, хм, по-скоро не. Еднозначен отговор обаче няма – нали понякога става въпрос да бъдеш възприет като художник/чка отвъд етническите квалификации, друг път е по-важно да обърнеш внимание именно върху факта, че си мигрант/ка, а понякога се случва едва ли не усърдно да градиш именно онзи имагинерен образ на мигрант/кат/а, който иначе решително подкопаваш...

„Е, добре, но защо изобщо се налага да мислиш на немски?“, ме пита развеселено някакъв вътрешен глас. „Най-после можеш веднъж да пишеш на български, нали?“ „Да, само че по ирония на съдбата сега немският е моят работен език“, признавам аз. „Тогава не остава нищо друго, освен да пишеш на немски за каталог в София. Тъпо, нали?“, коментира досадният глас и се киска. „Всяка дейност си избира езика“, контрирам аз, позамишлям се и превеждам въпроса – не непременно от български на немски, а по-скоро от контекста на София в контекста на Виена. Междувременно въпросът се е променил: „Как културните работници мигранти, сред тях и българските, промениха виенската респ. австрийската културна сцена от средата на 90-те години?“ Вглеждам се в текста и забелязвам, че в заглавието на български стои само „художници“, т. е. формата има род, но не включва всички. Не че съм забравила училищното граматическо правило, че множествено число се образува от съществителното в мъжки род, но нали езикът уж се развива... „Май чувствителната към рода езикова практика си е останала академична дисциплина“, коментира вътрешният глас и аз не мога дори да разбера дали това е гласът на моята софийска първа социализация или пък на втората ми, виенската. „Алтера или всекидневната употреба?“, иронизира неканеният глас и добавя: „Е, смущаващо или освобождаващо е да не можеш да разбереш къде им е началото на саморазбиращите се неща?“ Тук вече се размивам и аз, а в главата ми нахлуват въпроси: към локалности ли се съотнасят тези нови художествени практики, или ги интересува по-скоро връзката с универсалното? Дали са припознаваеми навсякъде и ако не, къде и по какъв начин могат да бъдат прочетени? От значение ли е къде по света се правят проектите и се намират изложбените зали или на въвлечените и посетителите им трябва „само“ да притежават достатъчно културен капитал, за да дешифрират посланието? Как се съотнасят художник(чк)ите и съответно институциите, които представят творбите, към несекващото изискване за ясно определена национална и държавна принадлежност? Дали пък вече „български виенчанин“ или „виенски българин“ може да престане да бъде оксиморон? Дали има достатъчно място за тези две части и за възможните им производни – в собствената глава, в главите на другите, в общественото пространство? Въпреки че по паспорт това на много места си остава забранено.

48

Трансверсалност

Забранено. Забрана. Забрани.

С т.нар. промяна отпреди почти 25 години се извърши решителна смяна на парадигмата. Провокирано от изострените социално-икономически условия и въодушевено от желанието за разширяване на периметъра на личното пространство, едно цяло поколение се намери на пътя оттук нататък, оттам нататък и обратно, и отново. В българския дискурс този процес се привиджа преди всичко като екзодус и често бива полемизиран като „най-добрите напускат“, което, вместо да акцентира върху новозавоюваните позиции и съотнасяния, поставя онези, които са останали или са се завърнали, в безперспективността на една фрустрираща ситуация. За тези, които имат да се утвърдят на ново място, без да могат да се позоват на познанства или смислова приемственост, въпросът се поставя по друг начин: извън търсенето на собствени изразни средства и подходяща за това практика е необходима и диференцирана позиция по отношение на банализиращи определения, като причисляването към определена етническа принадлежност. Тези различни видове на „ситуиране в света“ (битие „тук“ и битие „там“) често се разглеждат като отделни, но в действителност имат много скрити взаимовръзки или противоречиви прилики и по специфичен начин изразяват едно общо ситуиране в света. Общото между тях може да се анализира и теоретизира по-точно с помощта на понятието трансверсалност. Това понятие, въведено от Феликс Гатари и Жил Делюз, служи първоначално за анализ на бунтовете от 1968 година във Франция, а през последните години все по-често се използва за изследване на различни социални движения и техните художествени практики, като визират едновременно локални и глобални контексти. Накратко може да се каже, че трансверсалността се характеризира чрез транснационалност, транссекторност, А-центризъм и нов вид субективизиране¹. „В областта на изкуството трансекторно вече не означава развиване на границите между дисциплините в различните практики между хепънинг и перформанс, а интердисциплинарно сътрудничество на художници, теоретици, активисти и т. н.² Разбирано едновременно като свързващо съотнасяне, многократно препратка, временен съюз, превод и своего рода разнищеност, понятието трансверсалност характеризира и изразява една нова реалност, която не е нито разпокъсаност, нито единен фронт.

Политизиране в културната област

За разлика от другите по-диверсифицирани метрополии в средата на 90-те години културният живот във Виена, респ. в Австрия, се въртеше в доста тесен и изолиращ, национално конотиран кръг, респ. разбиране. Изключение правеха, разбира се, само някои реномирани институции, свързани с интернационален и вече утвърдил се художествен елит. Структурните изключвания изглеждаха напълно естествено в културния живот на 90-те. Така напр. след повече от 40 години договори за привличане на гастарбайтери право на стипендия или субсидии за проекти в културата имаха само австрийски граждани. Съответно хомогенен бе и културният пейзаж.

Едва когато в началото на 90-те години към второто поколение деца на гастарбайтери, чийто достъп до университетско образование бе затруднен поради спецификата на училищната система, се присъединиха и източноевропейски студенти с висок образователен ценз, митът за неуките имигранти МОЖА ДА БЪДЕ скандализиран и атакуван. Едновременно с това около 2000 г. бяха основани редица организации на мигранти, които показаха интерес към културната област и настояваха за нейното политизиране, като политизиране тук не означава партийно-политическа ориентация, а възможностите за дебат по въпроси като власт, господство или условия за артикулиране на собствените теми. В този контекст се открие значението на въпроса за репрезентацията, който стана важна точка за множество културни дейци от мигрантските среди. Когато през 2000 г. се стигна до коалиция между Народната и Свободната партия (т.нар. черно-синя коалиция), която актуализира консервативни, неолиберални и дори расистки идеи и структури, за първи път се появиха и нови, по-широки обществени съюзвания – феминистки, мигрант(к)и и протагонисти от контекста на еманципативната културна дейност се обединиха временно, оформиха протестите срещу „черно-сините“, разработиха различни, включително и антирасистки интервенции, създадоха нова публичност и съумяха от това широко обединение да артикулират нови, до този момент незабелязвани искания.

Изкуство или културна работа?

Представа за линиите на напрежение в тези обединения ни дава и дебатът за разбирането дали е по-правилно да се говори за „изкуство“ или за „културна работа“? И още – как трябва да се мисли субектът на художествената продукция? Как може образът на художника като черпещ вдъхновение гений да бъде деконструиран и да се наложи този на културния работник, който в егалитарно сътрудничество създава не толкова нови обекти, колкото нови процеси и идеи. От това развитие в началото на новото хилядолетие във Виена и Австрия се зароди активна, жива и по-обхватна културна сцена, в която важна роля играят творците мигранти. В този контекст намериха продължение въпроси на социокултурата на 70-те преди всичко чрез някои институции (от значение са алтернативният културен център WuK и културният център Амерлингхаус, които отчасти отвориха врати и за мигранти), а от друга страна започна работа по поставянето на нова проблематика и създаването на политики на репрезентация. Създадоха се и нови групи – MAIZ в Линц, Les Migras във Виена и нови, некомерсиални дискурсивни пространства (Basis и Depot във Виена). Мигрантски културни работници се наложиха в изкуството, литературата и киното. Въпреки враждебното отношение някои от тези групи и пространства успяха не само да завоюват позиции, но и да провокират внимание върху неравностойните условия. Този подем оказа натиск върху институциите и доведе до промяна в практиката на институциите (например на политиката за отправяне на покани за участие). Указанията за отпускане на стипендии също претърпяха промяна, като напр. понастоящем се искат пет години пребиваване в Австрия вместо австрийско гражданство. Някои институции въведоха това ново разбиране в изложбената си практика – в Кунстхале във Виена през 2001, 2005 и 2010 г. се проведоха изложби под наслов „Живее и работи във Виена“, в които бяха представени и художници мигранти.

Самоовластяване

Във и по горескицирания контекст работят и немало български художници. Тяхната художествена практика търси продължение на онази авангардна позиция, която се занимава и заиграва с границите на изкуството. Поставянето под въпрос на законодателството за гражданството във видеоработата на Петя Димитрова „Гражданство“, тематизирането на сексуалния труд от Боряна Венциславова или документирането на нископлатена работа като чистач в заможни домакинства, придружена буквално от изравяне на трупове под формата на ловни трофеи от техните мазета в работата на Михаил Михайлов – всички те използват опита си като призма, която насочва погледа към доскоро невидими, понякога пролетаризирани, но в никакъв случай не и безпомощни протагонисти.

В цялото свое различие тези позиции поставят въпроса за изкуството като пространство за социален обмен и политическа артикулация и по този начин се включват във или пък отключват обществен дебат. Дали чрез ирония, агитация, историзиране или инсцениране те поставят под въпрос общовалидния консенсус в обществото, държавата и изкуството и правят видими различността и различното позициониране. Дали и как тези позиции ще съумеят да не загубят неотложността на питанията си, да продължат да се утвърждават, без да се инкорпорират в хегемониалния прочит като „успели мигранти“ или „полезни за имиджа художници“, остава открито и, разбира се, интересно.

¹Повече по темата – Гералд Рауниг, http://www.republicart.net/disc/mundial/raunig02_de.htm.

²Гералд Рауниг, http://www.republicart.net/disc/mundial/raunig02_de.htm.

Виена – София, София – Виена

Виена, така се твърди, още от 19-и век насам е била привлекателно място за български интелектуалци и дейци на културата. Много от тях са следвали тук, посещавали са академиите по изкуствата и са започнали тук своето професионално и творческо развитие.

Стигнало се е дотам, че връзките между България и Австрия са били много тесни и интензивни.

След 1945 година обаче този обмен преживява решителна пауза, въпреки това не бива прекъснат изцяло. Благодарение на българска министърка на културата е спасена една от най-важните сгради в стил модерн във Виена, Домът Витгенщайн, който и до днес е активно средище на българско изкуство и култура.

Не бих могла да преценя доколко днес Виена упражнява същата притегателна сила върху българските интелектуалци и творци или други градове и културни центрове са станали по-атраaktivни. Обменът и сътрудничеството от 1990 година насам бяха насърчавани и финансово подпомагани предимно от сдружението КултурКонтакт Австрия и винаги се радваха на голям интерес от българска страна. По този начин във Виена бяха приветствани много български творци. Сред тях, за да спомена само няколко, бяха Лъчезар Бояджиев, Недко Солаков, Кирил Прашков, Правдолюб Иванов, Красимир Терзиев. Общо над 20 представители на изобразителното изкуство взеха участие също така в уъркшопове или в програмите *Artists-in-Residence*.

И макар те да ни гостуваха само за няколко седмици или месеца, бяха създадени връзки, които и днес съществуват. Тези връзки породиха важни импулси и ни отвориха прозорец към Югоизточна Европа. Никой от участниците в настоящата изложба не е бил стипендиант на КултурКонтакт Австрия, но въпреки това връзката на КултурКонтакт с тях е основана на плодотворно, макар и преди всичко работно сътрудничество. Техни произведения са показвани в галерията ArtPoint; КултурКонтакт има принос в осъществяване на техни проекти.

Винаги впечатляваща беше самостоятелността на всички български творци, които не само че не бързаха лесно да се пригледат към виенската художествена сцена и безкритично да следват съответните модни тенденции, а показваха и развиваха свое собствено виждане и начин на работа.

За нас във Виена е важно преди всичко да успеем да разберем доколко животът и работата в нашия град е повлияла на всеки един от творците и кои са влиянията, които са им оказали решаващо въздействие. В този смисъл бих искала да си пожелаая скоро и ние във Виена да видим тази изложба. Но преди това желая много успех в София!

50

Анемари Тюрк
арт консултант и куратор

От началото на 50-те години на 20-и век отделът за култура на град Виена (MA 7) подкрепя художници чрез редовно закупуване на избрани произведения на изкуството. С течение на десетилетията това е довело до забележителна колекция от над 30 000 експоната. На базата на основните критерии за изключително качество и максимално разнообразие, едно разнородно независимо жури избира и купува творби, които – в идеалния случай, ще бъдат също така показвани, например в музея MUSA (www.musa.at), стопанисван от градската управа – основна платформа за излагане на художествената колекция на града.

Анализът на всичките над 4000 различни художници, представени в колекцията, показва, че българите съставляват най-голямата група хора на изкуството, които не са родени в Австрия или Германия. Първата откупка от български художник датира от 1950 г., а изкуство от България също е в списъка с творби, препоръчани от журито тази година. Фактът, че България „заема второто място“ – а не, както може да се очаква, някой от преките съседи на Австрия – може и да се дължи на постоянно високото качество на българските училища по изкуства, от една страна, както и на очевидния международен успех на българското изкуство, което, от друга страна, е довело до особено близка връзка между хората на изкуството, които са или родени в България, или имат близки връзки с културата на страната (художници, куратори, служители и експерти по културни въпроси...).

Виена винаги е извличала полза от своите космополити, независимо дали те идват като гости, или пък да намерят нов дом тук. Многобройните ползи от една космополитна атмосфера са най-очевидни в областта на изкуството и културата, в активния обмен на мисли и опит. Специалното геополитическо разположение на Виена и изключително високото качество на живот превръщат австрийската столица в атраktivна цел за миграция. Макар България, като сравнение, да не е сред най-богатите страни в Европа, нейните политически и социални предизвикателства са от голямо значение за Европа, включително за Австрия.

Художествената колекция на отдела за култура в град Виена е достатъчно разнообразна, за да отразява социалното и общественото развитие на съответните страни, както и произтичащите предизвикателства и различните намерени решения или алтернативи.

Що се отнася до отговорността, която върви ръка за ръка със съществуването на художника, изглежда, че повечето действащи артистични натури, идващи от бившите диктаторски режими в Източна Европа, и сега живеещи във Виена, не приемат тази отговорност като бремене, а по-скоро използват изкуството си като възможност да се обърнат към обществените явления и проблеми, да посочат противоречията във всекидневието, да намерят

алтернативи – и да запазят своята отдаденост дори и в най-неблагоприятните условия. Много художници, включително извънредно големият брой австрийско-български художници, избират да възприемат един подканящо открит, често ироничен и много симпатичен подход, отколкото да заявят позицията си в пряк, даскалски маниер. Докато стандартите за работа в Европа и на други места се повишават и все по-пренебрегвана остава солидарността, а невежеството се шири все по-всепроникващо по целия континент, в интерес на всички, включително на художествената сфера в частност, е необходимо да се постави основен акцент върху активното разглеждане на политическите и социалните реалности на международно равнище.

Роланд Финк
куратор

Преосмисляне на корените

Съвременната българска художествена сцена е явление, пръснато по целия свят, с изключение на няколко известни художници, които продължават да живеят и работят в България. Сред по-голямата част от художниците на нацията – като се започне с Христо Явашев, предпочели да живеят в чужбина, в последно време голям брой млади художници са избрали Виена като център на своя живот и работа. Статусът на Виена като събирателен център с два университета за изкуство все повече привлича вниманието на студентите от източната част на Европа от 1990 г. насам, повечето от които след дипломирането си избират да останат в този град. Най-известната представителка на първото поколение от тези български художници е кинорежисьорката Мара Матушка, започнала да учи във Виена през 1977 г., последвана през 1990 г. от Пламен Деянофф, който също се откроява на международната сцена на изкуството. Тези художници в повечето случаи са запазили връзката със своята родина, както може да се види в творбите на Деянофф. В момента той работи върху амбициозен мащабен художествен проект за родния си град Велико Търново, с намерението да се създаде пространство за изложби, както и място за художници, като по този начин се свърже с далечни центрове по изкуствата като Марфа, щата Тексас, където Доналд Джъд е придобил няколко сгради през 1970 г. с цел да се създаде артистична среда, впоследствие прераснала във Фондация “Chinati” през 1987 година.

По същия начин виенската художествена сцена може да се разглежда като среда със силна общност от български художници, вероятно една от най-многобройните извън самата България. Тази концентрация обхваща най-младото поколение художници, повечето от които се преместват във Виена около 2000 г. и представляват свежа струя както за местния, така и за международния контекст. Изложби като “Looming Up – Contemporary Art from Bulgaria” в Kunsthalle Exnergasse през 2001 г., а също така и “Play Sofia” в Kunsthalle Wien през 2005 г., водят до по-интензивни художествени и кураторски отношения между България и Австрия, които продължават и до днес. Нещо повече, интензивният обмен, иницииран от KulturKontakt, Австрия, в началото на 1990-те години, вече е довел в Австрия български художници като Недко Солаков или Лъчезар Бояджиев, като част от програмата за пребиваване на много ранен етап. Поглеждайки назад във времето, човек трудно би намерил български художници, които да не са свързани с Виена и Австрия: Недко Солаков например провежда една от своите ретроспективни изложби в OK Center в Линц през 2004 година. А когато Христо бяга от родината си през 1957 г., той е приет първо от приятели на баща си във Виена, където прекарва един семестър, учейки в Академията за изящни изкуства – също основна образователна институция днес за сцената на българските художници, живеещи във Виена. Следователно би било от съществено значение една изложба на виенски художници от български произход да бъде организирана в самата България. Тази изложба не трябва да се разглежда като замяна по смисъла на възвръщане нещо на страната, от което тя иначе би била лишена; изложбата далеч повече обръща заслужено внимание на жизненоважния обмен, който се е извършвал през годините. Това може да се види в програмата на галерия Ogms, създадена в София през 2011 г. и ръководена от Иван Мудов и базираните във Виена художници Камен Стоянов и Стивън Гермьор. Това начинание не само привлича австрийските художници да посещават България по-често, но също така насърчава дебата за транснационални контексти на изкуството, отразени в творбите на художници като Иван Мудов, който често е осъществявал проекти и изложби в Австрия. Интересът на Австрия към художествените творби на бившата Източна Европа може да се разглежда като основен определящ фактор, обясняващ феномена защо много художници избират не само да учат във Виена, но и да продължат да живеят там след това. Въпреки факта, че националните експозиции през последните години вече не са особено жизнеспособни, незаменим е аргументът, че някои сценарии за определени продукции трябва да бъдат проучени – сценарии, в които местните условия определят съдбата на съответните произведения. Националната идентичност е в постоянно движение, след появата на глобализирани виждания за преодоляване на политическите и териториалните граници – една концепция, проучена от Фредерик Джеймисън в неговия анализ на постмодерния, постколониален и постиндустриален субект, както и от Хоми К. Баба в неговата прокламация на „третото пространство“ – един междинен простор на мисълта, намиращ се между преходното пространство на субективния дом и историческото място на произход за всички хора с миграционен произход. Преплитането на няколко културни и исторически локации също играе централна роля в творбите на онези български художници, представени в тази изложба, които изследват нови пространства на мисълта, използвайки всички налични художествени похвати. Напускайки позицията на подчинени в постколониалния смисъл, художниците затвърждават своята позиция на лица, които вече не са обвързани с никакви териториални ограничения. Това изважда на повърхността нови пластове на мислене, които концептуализират настоящите условия на живот и съпътстващите социални последици. Въпреки анализа на специфичните отношения в предимно градска среда, самият локален елемент е значително смален в своето значение, отстъпвайки в полза на художествено развития начин на мислене, извън всякакви национално обвързани системи на социализация.

Валтер Зайدل
куратор

Иван Мудов. МУСИЗ, 2005
От изложбата "European re-Union"
Галерия ArtPoint, КултурКонтакт,
Виена
2007
Куратор Мария Василева
Ivan Moudov. MUSIZ, 2005
From the exhibition "European
re-Union"
ArtPoint Gallery, KulturKontakt,
Vienna
2007
Curator Maria Vassileva

Самуил Стоянов
Ритми времето
2007
Siemens_artLab, Виена
Куратор Мария Василева
Samuil Stoyanov
Kick the Time
2007
Siemens_artLab, Vienna
Curator Maria Vassileva

„Виенски акционизъм. От живописата до действието“
От колекцията на Музея за модерно изкуство, Фондация „Лудвиг“ (MUMOK), Виена, 2009
Софийска градска художествена галерия
"Viennese Actionism. From Painting to Action"
From the MUMOK collection (Museum for Modern Art Ludwig Foundation), Vienna
2009
Sofia City Art Gallery, Sofia

Алла Георгиева. Alla's Secret, 2000
Боряна Росса. The Last Valve, 2004
От изложбата "Gender Check"
2009
Музей за модерно изкуство, Фондация „Лудвиг“ (MUMOK), Виена
Куратор Бояна Пейч
Alla Georgieva. Alla's Secret, 2000
Boryana Rossa. The Last Valve, 2004
From the exhibition "Gender Check"
2009
Museum of Modern Art Ludwig Foundation (MUMOK), Vienna
Curator Boryana Pejic

It's a Two-Way Road

In 1998 I took part in a seminar and workshop in Vienna called “Contemporary Art in the International Context of Museums and Exhibitions”. Organized by the Institute for Cultural Studies (*Institut für Kulturwissenschaft*) and Kulturkontakt Austria (KKA) with the personal involvement of art historian, curator and collector Dieter Bogner, it helped me, and other colleagues of mine who participated in this training programme, to find clarity and direction in what we had started doing by intuition. In fact, this was a course for curators and all of us who, since the early 1990s, had been practicing the curatorial profession hands-on, without knowing much about it, gained strong motivation and confidence. What we learned in Vienna inspired me and Lara Boubnova to organize, with the assistance of the Soros Center for the Arts, the First National Course for Young Curators in Sofia, Bulgaria, in 2000.

The seminar in Vienna was an eye-opening encounter with a dynamic artistic situation which, at that very time, was trying to turn a place that was more or less on the periphery of the contemporary art world into one of its centres. Apart from various curatorial practices, we also learned about Austria's cultural policy which was following a comprehensive strategy in that direction – by opening the Museum of Modern Art Ludwig Foundation (MUMOK) and developing the overall concept of the MuseumsQuartier (despite resistance from conservative circles), by supporting private art galleries, founding the state cultural institution Kulturkontakt with a focus on Austria as well as on Eastern and Southeastern Europe (financed mainly by the Austrian Federal Ministry for Education, the Arts and Culture), and later, by establishing the art fair VIENNAFAIR – a strategy that has proved remarkably successful.

It was in the late 1990s that contacts between Sofia and Vienna became regular and began to be perceived as seriously professional and two-way. Of course, Bulgarian artists had been part of residency programmes in Austria since the early 1990s, again thanks to KKA. These facts were important in the process of getting to know each other and establishing professional contacts. They led to the development of some larger-scale projects. In 1999 a team of professionals (Hedwig Saxenhuber and Georg Schollhammer, assisted by Luchezar Boyadjiev and others) curated an exhibition called *Translocations. (new) media/art* at the Generali Foundation in Vienna, which included Bulgarian videoworks. In 1999 again, curators Iliana Koralova and Andreas Spiegel presented in Sofia an exhibition of twelve Bulgarian and Austrian artists, called *Betaville*. In 2001 Walter Seidl organized a representative exhibition at the prestigious Kunsthalle Exnergasse in Vienna, *Looming Up: Contemporary Art from Bulgaria*, presenting works by Daniela Kostova, Boryana Dragoeva, Boris Missirkov, Rassim, Kamen Stoyanov, Ivan Moudov/Dessislava Dimova, and Houben Tcherkelov. Walter Seidl has been involved in the Bulgarian art scene since 1999, when he had a solo exhibition at the K.E.V.A club gallery in Sofia. He has been working with the Bulgarian Photographers' Association ever since. He is currently preparing an exhibition of Boris Missirkov and Georgi Bogdanov which will open at the Sofia City Art Gallery at the end of 2013. Seidl was also one of the curators of the exhibition *Kontakt Sofia: Works from the Kontakt Art Collection* (Vienna), also held at the Sofia City Art Gallery in 2011. I am noting this fact because it shows how relations have developed and deepened over time, gradually evolving into a natural professional partnership between artists and curators from two countries. As a connoisseur of the Bulgarian art scene, Walter Seidl is also a principal consultant on the acquisition of works by Bulgarian artists for the Kontakt Art Collection. Established in 2004, this collection aims to bring together art works from Central, Eastern and Southeastern Europe in an attempt to draw parallels between the various conceptual art practices which have evolved since the 1960s.

53

Double Bind, curated by Lara Boubnova and Georg Schollhammer and held in 2002, was the next successive Bulgarian-Austrian exhibition of contemporary art. Organized within the framework of the Viennese Cultural Weeks in Sofia, this project presented works by twelve artists (six from Vienna and six from Sofia), displayed in three art galleries in Sofia. In 2005 Austrian curator Hedwig Saxenhuber organized a major exhibition of contemporary Bulgarian art in Vienna. *Play Sofia*, Kunsthalle Wien Project Space Karlsplatz, featured some of the most prominent Bulgarian artists.

The interest and openness of Austrian cultural policy in and to Eastern Europe are manifested above all in the activities of Kulturkontakt Austria. Its programmes ensure the initial and permanent integration of artists from Eastern Europe into the European context. Since 1992, more than 250 artists have taken part in KKA's residency programmes, including many Bulgarian ones: Luchezar Boyadjiev, Nedko Solakov, Kiril Prashkov, Kalina Dimitrova, Krassimir Terziev, Boris Missirkov and Georgi Bogdanov, Veronika Tzekova, Ivan Moudov, Vladimir Mitrev, Violeta Tanova, Stela Vasileva and others. A number of them have been presented at KKA's Galerie ArtPoint, which opened in 2005. In 2007 Nedko Solakov and the Romanian artist Dan Perjovschi, two of the best-known former KKA Artists in Residence, were invited to hold an exhibition marking the fifteenth anniversary of this successful programme. The result was the joint project *Walls & Floor (without the Ceiling)* at Kunstforum, Vienna. In 2007 again, Galerie ArtPoint hosted the exhibition *European re-Union* (curated by Maria Vassileva), which featured Daniela Sergieva, Ivan Moudov, Kosta Tonev, and Vladimir Mitrev. The inclusion of Bulgarian art critics and curators in KKA juries is also an important part of the process of acquiring experience, contacts and self-confidence on the international scene. Much of the credit for the development of these programmes goes to Annemarie Türk, the long-standing director of the culture promotion and sponsoring department of Kulturkontakt Austria (1992-2013). Thanks to her initiative, personal commitment and profound knowledge of the context, the effect of these programmes reaches far beyond the borders of Austria and well into the future.

Speaking of Austria's cultural policy, we must of course mention some of the major museums in Vienna and their attitude towards the culture of countries “on the other side of the Iron Curtain”. The art works donated by Peter and Irene Ludwig in 1981, which make up a significant part of the MUMOK collection, extended the latter to include artists from Central and Eastern Europe. Under director Lóránd Hegyi (1990-2001), this institution opened up even further, purchasing works by contemporary artists. As a curator, Lóránd Hegyi has continued working with Bulgarian artists to the present day. MUMOK is one of the few West European and world museums with such a long-standing interest in the comprehensive presentation of the European cultural heritage.

It is no coincidence that in 2009 MUMOK hosted the exhibition *Gender Check. Femininity and Masculinity in the Art of Eastern Europe*, curated by Bojana Pejić, which included five artists from Bulgaria (Alla Georgieva, Boryana Rossa, Rassim, Lilyana Rousseva, and Svetlin Roussev). The fact that the interest is two-way is extremely positive. As the result of this way of thinking, the exhibition *Viennese Actionism. From Painting to Action*, with works from the MUMOK collection, was held at the Sofia City Art Gallery in 2009. A fact for which we must thank above all Edelbert Köb, the director of this Austrian institution at the time.

Bulgarian artists are also well-represented in another Viennese museum, MUSA Museum Start Gallery Artothek, Vienna. This municipal museum has a significant collection, and since 2007, its own exhibition space. The first exhibition there "Long Time no See" was curated by Iara Boubnova. It owns works by some twenty Bulgarian artists from different generations – from Stoyan Venev to Borjana Ventsislavova, from Pencho Balkanski to Kamen Stoyanov, from Stoimen Stoilov to Dessislava Unger – but the focus is definitely on contemporary artists. In 2009 the museum organized the exhibition *Common History and Its Private Stories: Geschichte und Geschichten*, curated by Iara Boubnova and Roland Fink. This exhibition marked the twentieth anniversary of the fall of the Berlin Wall and included works by more than thirty artists. In 2012 it was also presented at the Sofia City Art Gallery.

Since 2011 Bulgaria has also been working in close partnership with the private Essl Museum in Klosterneuburg near Vienna following the country's inclusion into the eponymous international network of awards for young artists. Founded in 1999 to house the collection of Agnes and Karlheinz Essl, the museum is a professionally operating institution with more than 7000 works, a busy exhibition schedule, and many publications. Established in 2005, the Essl Art Award covers seven East European countries and Turkey. The winners (two from each country) are given the opportunity to exhibit their works at the museum. The Essl Museum also hosted another very important exhibition, *Blood & Honey: Future's in the Balkans*, curated by Harald Szeemann, in 2003. The Bulgarian participants in it were Luhezhar Boyadjiev, Nedko Solakov, Pravdoliub Ivanov, Kalin Serapionov, Ivan Moudov, and Mariela Gemisheva and many others. This was one of the major exhibitions that drew international attention to the artists from this part of the world.

54 Opportunities for expression are also offered by the Siemens_artLab programme directed by the famous Vienna art gallery owner Ernst Hilger. Established to support contemporary art and young artists from the former socialist countries, it has its own exhibition space in the centre of Vienna which has presented works by Samuil Stoyanov, Boryana Pandova, Ivan Nikolov, Ivan Moudov, Vasilena Gankovska, and other Bulgarian artists. Some of their works have found their way into the collection of the sponsor. Siemens_artLab also supports other activities of the Ernst Hilger Gallery – such as the presentation of Vasilena Gankovska at the PULSE Miami Contemporary Art Fair; as well as the organization of larger-scale exhibitions involving several countries. One such exhibition is *Value Point* (curated by Alenka Gregorič and Maria Vassileva), held in Vienna in 2009, featuring artists from Bulgaria, Austria, Bosnia and Herzegovina, Serbia, and Slovenia. Again in partnership with Siemens, Ernst Hilger organized the project *CENTRAL. New Art from New Europe*. This traveling exhibition of twenty-four artists from Austria, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Croatia, Romania, Serbia and Montenegro, Slovakia, and Slovenia, presented paintings, videos, objects, installations, and prints. In 2006 it was also displayed at the Sofia City Art Gallery.

Also interesting in this context is the policy of VIENNAFAIR. Founded in 2005 – quite late as compared with the world's leading art fairs – its organizers realized from the very beginning that support for art galleries from Eastern Europe had to be their priority. Thanks precisely to this policy and the perception of the fair as a bridge between East and West, the Institute of Contemporary Art – Sofia took part in it several times, and later, so did ARC Projects Gallery, Ogms Gallery, Sariev Gallery.

The current exhibition presents eighteen Bulgarian artists. Three of them have been specially invited as people from a somewhat different generation with a different artistic and life path. The life stories of the remaining fifteen are quite similar in some respects. Born in 1976, they completed their higher education in art in Bulgaria and then continued their studies in Vienna, graduating in the period between 2003 and 2012. All have made a successful career for themselves. Although they have found the best opportunities for artistic development in Vienna, they have not broken off their contacts with Bulgaria. In this sense, they are an interesting and comparatively unfamiliar phenomenon. By living between two countries and moving within two cultural contexts, they are enriching not only themselves but also the art scenes of Bulgaria and Austria. This exhibition tries to capture and convey precisely this dynamic, and to portray a different generation for which national boundaries are truly non-existent.

Maria Vassileva
curator

Sofi(a) – Vienn(a) – Sofi(a)

The invitation to write about Bulgarian artists in Vienna unexpectedly took me back to my first years in the Austrian capital when the language – like shot silk at twilight – shimmered in different colours and the only thing that tainted the joy of the new language was my uncertainty at whether I was seeing all the hues and shades.

How am I supposed to think of the question, “Is there a Bulgarian presence on the Vienna art scene,” in German? After all, in Bulgarian, the word “presence” calls up so many associations. “Is there a Bulgarian presence on the Vienna art scene,” I ask myself, word by word, and after some hesitation, decide that I’d rather say that there isn’t. The truth is, however, that there is no straight answer to this question – in some cases you may strive to be perceived as an artist beyond ethnic definitions, in others you may want to draw attention to the fact that you are a migrant, and in still others you may find yourself building precisely that imaginary image of yourself as a migrant which you are trying so hard to undermine...

“Very well, but why do you have to think in German at all,” an inner voice asks me cheekily. “For once, you can write in Bulgarian, can’t you?” “Yes, but by an irony of fate German is my working language now,” I admit. “Then your only other option would be to write in German for a catalogue in Sofia. Sounds ridiculous, doesn’t it?” says the annoying voice and chuckles. “Each activity chooses its own language,” I retort, and after some thought, translate the question – not necessarily from Bulgarian into German but, rather, from the context of Sofia into the context of Vienna. Meanwhile, the question has changed: “How have migrant cultural workers, including the Bulgarian ones, changed the Viennese, and by extent, the Austrian cultural scene since the mid-1990s?” Looking closely at the text, I notice that the word used in the Bulgarian title is the plural of the masculine form of “artist” – that is, the word has gender and doesn’t include everybody. It’s not that I have forgotten the basic grammar rule that the plural of nouns in Bulgarian is formed from the masculine, but then language is supposed to evolve, isn’t it... “It looks like gender-sensitive language practice has remained nothing but an academic discipline,” says the inner voice and I cannot even understand whether this is the voice of my first socialization in Sofia or of my second one, that in Vienna. “Alternative or everyday use,” the uninvited voice asks, with dripping irony, and adds: “Well, is being unable to understand where self-evident things begin upsetting or liberating?” At this point I, too, start laughing and my mind fills with questions: Are those new artistic practices related to the local or are they interested more in the relationship to the universal? Are they universally recognizable and if they aren’t, where can they be read and how? Does it matter exactly where in the world projects are done and exhibited, or do those involved and their viewers need “only” to have sufficient cultural capital in order to decipher their message? How do artists and the institutions presenting their works look at the incessant requirement regarding a clearly defined national and state identity? Could “Bulgarian Viennese” or “Viennese Bulgarian” at last stop being an oxymoron? Is there enough room for those two parts and for their possible derivatives – in one’s own mind, in the minds of others, in the public sphere? Even though when it comes to passports, this remains prohibited in many places.

Transversality

Prohibited. Prohibition. Prohibitions.

The so-called change of almost twenty-five years ago brought about a resolute change of paradigm. Provoked by the aggravated socio-economic conditions and inspired by the desire to push the boundaries of personal space (THE ONE WE CALL OUR “OWN”), a whole generation found itself on the road from here to there, from there on and back, over and over again. In the Bulgarian discourse this process is seen above all as an exodus and is often polemized as “the best are leaving” which, instead of focusing on the newly won positions and correlations, places those who have remained or returned to Bulgaria in a frustrating situation where there are no prospects.

For those who have to make a name for themselves in a new place without being able to refer to people they know or to a meaningful continuity, the question is posed in a different way: Apart from the search for own expressive devices and a practice suitable for the purpose, it is also necessary to have a differentiated position on stereotyping definitions such as assignation of a definite ethnic identity.

Those different kinds of “positioning in the world” (life “here” and life “there”) are often regarded as separate, but they actually have many hidden interconnections or contradictory similarities and they express, in a specific way, a common positioning in the world. What they have in common can be analyzed and theorized more accurately with the help of the concept of transversality. This concept, introduced by Félix Guattari and Gilles Deleuze, initially served in analyzing the 1968 rebellions in France, but in recent years it is being increasingly used in studying different social movements and their artistic practices, referring simultaneously to local and global contexts. To put it briefly, transversality is characterized through the transnational, transsectoral, a-centric, and new modes of subjectivation.¹ *“In the field of art, for instance, it no longer means the dissolution of the boundaries of disciplines in the diverse practices between happenings and performances, but rather cooperations between artists, theoreticians, activists, etc. all across the different fields.”*² Understood simultaneously as a productive concatenation, multiple reference, temporary alliance, translation and constant movement, the concept of transversality characterizes and expresses a new reality that is neither fractured nor a unified front.

Politicization in the Cultural Sphere

Unlike the other more diversified metropolises, in the mid-1990s cultural life in Vienna, and by extent, in Austria moved within a rather narrow and isolating, nationally connoted circle and understanding. Only some prestigious institutions associated with an international and already established artistic elite were an exception, of course. Structural exclusions seemed entirely natural in cultural life in the 1990s.

Thus, for example, after more than forty years of agreements on the recruitment of guest workers, only Austrian citizens were entitled to grants or subsidies for projects in the cultural sphere. Hence, the cultural landscape was also homogeneous. It was not until the beginning of the 1990s, when the second-generation children of guest workers (whose access to university education was impeded owing to the specificity of the Austrian school system) were joined by East European students with high education qualifications, that the myth of the ignorant immigrants came to be seen as scandalous and was attacked. At the same time, around the year 2000 a number of organizations of migrants were founded; these organizations showed an interest in the cultural sphere and insisted on its politicization – politicization understood not as partisan political orientation but as possibilities for debate on questions such as power, domination or conditions for articulating one's own issues. In this context, the significance of the question of representation stood out, a question that became an important point for many cultural workers from migrant communities.

When in the year 2000 a coalition was formed between the Austrian People's Party and the Freedom Party of Austria (the so-called black-blue coalition), which revived (ACTUALIZED) conservative, neoliberal, and even racist ideas and structures, but also when new, broader public alliances appeared for the first time – feminists, migrants and protagonists from the context of emancipative cultural activity united temporarily, protested against the "black-blue", developed various, including anti-racist, interventions, created a new public sphere and succeeded in getting this broad alliance to articulate new, hitherto unnoticed, demands.

Art or Cultural Work?

We can get an idea of the lines of tension within those alliances from the debate on whether it is more appropriate to speak of "art" or of "cultural work"? And also, how should one conceive of the subject of artistic production? How can the image of the artist as an inspired genius be deconstructed and replaced by that of the cultural worker who creates, through egalitarian collaboration, new processes and ideas rather than new objects? These developments at the beginning of the new millennium in Vienna and Austria produced an active, lively and more inclusive cultural scene, in which migrant artists played an important role. In this context, questions of 1970s socio-culture found continuation above all through some institutions (and especially through the alternative cultural centre WuK and the cultural centre Amerlinghaus, which partially opened up to migrants, too) while, on the other hand, work began on the raising of a new problematic and the creation of representation policies. New groups were also created: MAIZ in Linz, Les Migras in Vienna, along with new, noncommercial discursive spaces (Basis and Depot in Vienna). Migrant cultural workers made a name for themselves in art, literature and film. Despite the hostile attitude, some of those groups and spaces succeeded not only in winning positions but also in drawing attention to the unequal conditions. This upsurge put pressure on institutions and led to a change in institutional practices (for example, in the policy of inviting participants). The rules on grant allocation also changed – for example, applicants are now required to have resided in Austria for five years instead of having Austrian citizenship. Some institutions introduced this new understanding in their exhibition practices – in 2001, 2005 and 2010 Kunsthalle in Vienna hosted exhibitions under the motto Lebt und arbeitet in Wien, which also featured migrant artists.

56

Assertion / SELF-EMPOWERMENT

Quite a few Bulgarian artists also work in and on the context sketched out above. Their artistic practice seeks to continue the avant-garde position that deals with and plays on the boundaries of art. The questioning of legislation on citizenship in Petja Dimitrova's video *Citizenship?*, Borjana Ventsislavova's thematization of sex work, or the documentation of low-paid work as a cleaner in wealthy households, accompanied literally by the exhumation of corpses in the form of hunting trophies from their basements in Michail Michailov's work – all use their experience as a prism that focuses the gaze on until recently invisible, at times proletarianized, but by no means helpless protagonists.

Despite all their differences, these positions pose the question of art as a space for social exchange and political articulation, thereby joining or triggering a public debate. Be it through irony, agitation, historicization or enactment, they question the universally valid consensus in society, the state and art, and make visible the difference and the different positioning. Whether and how these positions will manage not to lose the urgency of their questions, to continue to assert themselves without incorporating themselves into the hegemonic reading as "successful migrants" or "artists good for the image" remains open, and of course, interesting.

¹For more on the subject, see Gerald Raunig, http://www.republicart.net/disc/mundial/raunig02_en.htm

²Gerald Raunig, http://www.republicart.net/disc/mundial/raunig02_en.htm

Radostina Patulova
culturologist

Vienna – Sofia, Sofia – Vienna

Vienna, it is said, from the 19th century on has been an attractive place for Bulgarian intellectuals and cultural figures. Many of them graduated here, attended the Academy of Arts here and launched their career and creative development.

The result was that relations between Bulgaria and Austria reached the point of extraordinary closeness and intensity.

After 1945, however, this exchange experienced a decisive break, although not being entirely suspended. Thanks to a Bulgarian lady, a Minister of Culture, one of the most important modern buildings in Vienna - the Haus Wittgenstein, was rescued. Now it is the busy center of Bulgarian art and culture.

I could not decide to what extent today's Vienna exerts the same appeal to Bulgarian intellectuals and artists, or other cities and cultural centers have become more attractive. Exchanges and cooperation since 1990 have been encouraged and financially supported mainly by the association KulturKontakt Austria and have always enjoyed great interest from the Bulgarian side. Thus in Vienna were welcomed many Bulgarian artists. Among them, to name a few, were Luchezar Boyadjiev, Nedko Solakov, Kiril Prashkov, Pravdoliub Ivanov, Krassimir Terziev. Altogether more than twenty art people participated in workshops or the Artist-in-Residence program.

And although they visited us only for a few weeks or months, ties were established that exist to this day. These relationships have created important momentum and opened for us a window to Southeast Europe. None of the participants in this exhibition has had a scholarship with KulturKontakt Austria, but despite that the KulturKontakt relationship with them is based on a fruitful working relationship. Their works have been shown in the ArtPoint Gallery; KulturKontakt has contributed to the realization of their projects.

The autonomy of all Bulgarian artists was always impressive. They never hurried to adapt to the Viennese art scene or to uncritically follow the fashionable trends; they rather developed their own vision and way of working. To us in Vienna it is important above all to be able to understand to what extent living and working in our city has affected each of the artists, and to recognize the influences that have made a decisive impact on them. In this context, I would like to make a wish - that we in Vienna could soon have a chance to see this exhibition. But before that - I wish you a lot of success in Sofia!

Annemarie Türk
artconsulting & curating

Since the early 1950s, the City of Vienna Cultural Affairs Department (MA 7) has supported artists by purchasing selected works of art on a regular basis. Over the decades, this has given rise to a remarkable in-house collection of over 30,000 pieces. Based on the key criteria of outstanding quality and maximum variety, a heterogeneous, independent jury selects and purchases the works that will - ideally - be exhibited as well, for example at the city-run museum MUSA (www.musa.at), the primary platform for showcasing the city's art collection.

An analysis of the over 4,000 different artists represented in the collection shows that Bulgarians make up the largest group of artists not born in Austria or Germany. The first purchase from a Bulgarian artist dates back to 1950, and art from Bulgaria is also on the list of purchases advocated by the jury this year. The fact that Bulgaria "takes second place" - rather than, as might be expected, one of Austria's direct neighbours - may well be due to the consistently high quality of Bulgarian art schools, on the one hand, and to the evident international success of Bulgarian art, on the other hand - which in turn has given rise to a particularly close network between members of the art scene who were either born in Bulgaria or have close links to the country's culture (artists, curators, cultural affairs officers and experts,...).

Vienna has always profited from its cosmopolitans, whether they come as guests or find a new home here. The many benefits of a cosmopolitan atmosphere are most evident in the field of art and culture, in the active exchange of thoughts and experience. Vienna's special geopolitical situation and its outstanding quality of life make the Austrian capital an attractive migration target. Though Bulgaria, by contrast, is not counted among the wealthiest countries in Europe, its political and social challenges are nevertheless highly relevant for Europe, and thus for Austria as well.

The art collection of the City of Vienna Cultural Affairs Department is diverse enough to reflect social and societal developments in the respective countries of origin, as well as the ensuing challenges and the different solutions or alternatives found. As for the responsibility that automatically comes with being an artist, it seems that most protagonists who come from formerly dictatorial regimes in Eastern Europe and now live in Vienna do not perceive this responsibility as a burden, but rather use their art as a chance to address social phenomena and problems, to point out contradictions in everyday life, to identify alternatives - and to keep up their commitment even in the most adverse of conditions. Many artists, including a remarkably high number of Austro-Bulgarian artists, choose to take an invitingly open, often ironic and highly likeable approach rather than making their point in a direct, schoolmasterly fashion.

As performance standards in Europe and elsewhere get ever higher, solidarity is increasingly disregarded and ignorance becomes more and more pervasive across the entire continent, it is in the best interest of everyone, and of the art scene in particular, to place top priority on actively addressing political and social realities at international level.

Roland Fink
curator

Bulgarian Origins Revisited

The contemporary Bulgarian art scene is a phenomenon that is scattered across the globe, with the exception of a few renowned artists who continue to live and work in Bulgaria. With most of the nation's artists – starting with Christo Javacheff – having preferred to live abroad in recent times, a great number of young artists have chosen Vienna as the center of their lives and work. Vienna's status as a focal point with two art universities has increasingly drawn the attention of students from the Eastern part of Europe since the 1990s, most of whom have chosen to stay in the city following graduation. The most prominent representative of the first generation of such Bulgarian artists is filmmaker Mara Mattuschka, who started studying in Vienna back in 1977, followed in the 1990s by Plamen Dejanoff, who has since also excelled in the international art arena. These artists have in most cases maintained ties to their country of origin, as one can see in Dejanoff's work. He is currently working on an ambitious, large-scale artistic housing project in his hometown of Veliko-Tarnovo with the intent to establish a place for exhibitions as well as a retreat, thereby connecting to far-off arts sites like Marfa, Texas, where Donald Judd acquired several buildings in the 1970s in order to create an artistic environment that was to become the Chinati Foundation in 1987.

Similarly, the Viennese art scene can be regarded as an environment with a strong community of Bulgarian artists, probably one of the densest outside Bulgaria itself. This concentration consists of the youngest generation of artists, most of whom moved to Vienna around 2000 and enlivened both the local and international contexts. Exhibitions such as "Looming Up – Contemporary Art from Bulgaria" at Kunsthalle Exnergasse in 2001 and "Play Sofia" at Kunsthalle Wien in 2005 occasioned an intensification of artistic and curatorial relations between Bulgaria and Austria that continues to this day. Moreover, the intense exchange initiated by Kulturkontakt Austria at the beginning of the 1990s already brought Bulgarian artists such as Nedko Solakov or Luchezar Boyadjev to Austria as part of a residency program at a very early stage. Looking back over time, one is hard-pressed to find Bulgarian artists without some affiliation with Vienna or Austria: Nedko Solakov, for instance, had one of his retrospective shows at the OK Center in Linz in 2004. And when Christo fled his home country in 1957, he was at first taken in by friends of his father in Vienna, where he spent one semester studying at the Academy of Fine Arts, also the primary educational institution for today's scene of Bulgarian artists living in Vienna.

Hence, it would seem essential that an exhibition of Vienna-based artists of Bulgarian origin be mounted in Bulgaria itself. This exhibition need not be viewed as a replacement in the sense of bringing back something the country would have otherwise been deprived of; it much rather pays well-deserved attention to the vital exchange that has taken place over the years. This can also be seen in the program of the Oggs Gallery, established in Sofia in 2011 and led by Ivan Moudov and the Vienna-based artists Kamen Stoyanov and Steven Guermeur. This endeavor not only brings Austrian artists to Bulgaria more frequently, but also fosters the debate on transnational contexts of art as reflected in the work of artists such as Ivan Moudov, who has frequently carried out projects and exhibited in Austria. Austria's interest in the artistic output of former Eastern Europe can be viewed as a central determining factor behind the phenomenon of many artists choosing not only to study in Vienna but also to continue living there afterwards. Despite the fact that national shows have no longer been particularly viable in recent years, it is indispensable that certain scenarios of production be explored, scenarios in which local conditions determine the outcome of the respective works. National identities have been in flux ever since the advent of globalized views on overcoming political and territorial borders, a concept explored by Fredric Jameson in his analysis of the postmodern, postcolonial and postindustrial subject as well as by Homi K. Bhabha in his proclamation of the Third Space, an intermediary space of thinking that lies between the transitory space of a subjective home and the historical place of origin for all people with a migratory background.

The intertwining of several cultural and historical locations also plays a central role in the works of those Bulgarian artists featured in this exhibition, who explore new spaces of thought using all available artistic media. Stepping out of the position of the subaltern in a post-colonial sense, the artists assert their position as individuals who are no longer bound to any territorial restrictions. This opens up new layers of thinking that conceptualize current living conditions and the attendant social implications. Despite the analysis of specific relations in mainly urban environments, the locale itself is diminished greatly in its importance, retreating in favor of an artistically developed mindset that goes beyond any nation-bound systems of socialization.

Walter Seidl
curator

Правдолюб Иванов. Rise to Score
2011

Галерия Кринцингер, Виена
От изложбата "Zwischenlager /
Entrepot"

2011

Куратор Рене Блок

Pravdoliub Ivanov. Rise to Score

2011

Galerie Krinzinger, Vienna

From the exhibition "Zwischenlager /
Entrepot"

2011

Curator René Block

„Контакт София. Работи от
колекцията съвременно изкуство

„Контакт“, Виена

2011

Софийска градска художествена
галерия

Куратори: Мария Василева,
Валтер Зайдл

"Kontakt Sofia. Works from the
Kontakt Art collection", Vienna
2011

Sofia City Art Gallery, Sofia

Curators: Maria Vassileva, Walter
Seidl

„Common History and its Private
Stories (История и истории)“

2012

Софийска градска художествена
галерия

Куратори: Яра Бубнова и Роланд
Финк

"Common History and its Private
Stories"

2012

Sofia City Art Gallery, Sofia

Curators: Iara Boubnova and
Roland Fink

Награди за съвременно изкуство

Есл 2013

Галерия Академия

Национална Художествена

Академия, София

ESSL Aart Award CEE 2013

Academia Gallery

National Art Academy, Sofia

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Светозара Александрова

Да правиш съвременно изкуство е позиция, която те определя като личност, художник и идеалист. Разбира се, мястото и контекстът са от голямо значение. Виена мотивира с качеството и многообразието на художествени събития и пространства. Влиянията, които идват от тази среда, със сигурност рефлектират в работите ми.

Промяната, породена от средата, в която живея, от хората, които срещам и опознавам, от новите ситуации и новата информация, е причина за подсъзнателно или съзнателно влияние в посоката ми на мислене. И тъй като в основата на създаване на едно произведение стоят личният опит и зрялост, то със сигурност се усеща разлика в работите ми, в така наречените „преди“ и „след“ преместването ми във Виена.

Интересно е, че доста български художници пребивават в столицата на Австрия и всеки по индивидуален начин търси своята позиция на художествената сцена. В моя случай това не беше свързано с образование в една или друга институция, което ограничава до известна степен контактите ми в художествената общност и създава известна изолираност. Повечето колеги участват активно, но не съм сигурна дали сборът от всички индивидуалности може да се нарече българска артсцена във Виена. Този тип изложба би трябвало да се организира на австрийска земя, за да започне дискусия за българската артсцена във Виена.

В последните трийсет години България се промени многократно и оцеляването или напасването към тези промени създадоха в мен чувство за самосъхранение чрез импровизиране. „Да направиш от нищо нещо“ е мотото на повечето българи и дава особен характер на съществуването. От една страна, обогатява, като разрушава стереотипното мислене, а, от друга, е враг на чистия професионализъм и твърде често е практика в българската художествена среда.

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Svetozara Aleksandrova

Making contemporary art is a position that defines you as a person, an artist and an idealist. Of course the place and context are very important. Vienna motivates by the quality and diversity of artistic events and spaces, and the influences that come from this environment have certainly reflected in my works.

The change triggered by the environment that I live in, by the people I meet and get to know, by the new situations and new information, is the cause for a subconscious or conscious influence on my way of thinking. In as much as personal experience and maturity is the basis of creation there is certainly a difference between my works from “before” and “after” I moved to Vienna.

It is interesting that many Bulgarian artists reside in the capital of Austria, and each individually seeks his position on the art scene. In my case the move was not related to education in one institution or another, limiting to some extent my contacts in the art community, and generating a kind of isolation. Most colleagues are actively involved, but I’m not sure if the sum of all individuals can be called Bulgarian art scene in Vienna. This type of exhibition should be organized on Austrian soil to start a discussion about Bulgarian art scene in Vienna.

In the last thirty years, Bulgaria has changed all the time and surviving or adjusting to these changes raise in me a sense of self-preservation through improvisation. “To make something out of nothing” is the motto of most Bulgarians and it conveys a special attitude to existence. On one hand, it enriches you by disrupting stereotypical thinking while on the other it is the enemy of pure professionalism; way too often it is the practice within the Bulgarian artistic environment.

Светозара Александрова
 Метаморфоза
 2009
 инсталляция, куклы, силикон, 20 x 30 x 5 см.
 Svetozara Alexandrova
 Metamorphosis
 2009
 installation, ready-made toys, silicone,
 20 x 30 x 5 cm

►
 Светозара Александрова
 Любовь
 2013
 серия от 6
 фотография, 40 x 60 см. всяка, тираж 5/2 AP
 ►

Svetozara Alexandrova
 Love
 2013
 series of 6
 photographs, 40 x 60 cm each, edition 5/2 AP

64

Светозара Александрова
 Следи
 2009
 серия от 5
 дигитален печат, 60 x 90 см., тираж 5/2 AP
 Svetozara Alexandrova
 Track store
 2009
 series of 5
 C-print, 60 x 90 cm, edition 5/2 AP

▶
 Светозара Александрова
 Антагонист
 2006
 серия от 15
 м.б., пл., 70 x 90 см.
 Колекция Слава Наковска и Недко Солаков
 ▶
 Svetozara Alexandrova
 Antagonist
 2006
 series of 15
 oil on canvas, 70 x 90 cm
 Slava Nakovska and Nedko Solakov Collection

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Боряна Венциславова

Трудно ми е да дам отговор на този въпрос, тъй като ми се струва многозначен и отговорите биха могли да поемат различни посоки, но с две думи – приятно и удобно. Базата е налице, много неща функционират добре и не е нужно да разпиляваш време и енергия с излишни работи. Аз пътувам доста и работите ми обикновено възникват в движение и на други локации, но Виена е мястото, където в повечето случаи поставям основите и финализирам проектите си, т.е. това е мястото, където мога да се затворя в ателието и да се фокусирам, да доведа нещата до някакво завършено положение.

Къде е тук?

Аз попаднах във Виена след завършване на средното си образование в София и де факто започнах да се занимавам осъзнато и професионално с изкуство във Виена, така че нямам база за сравнение. В известен смисъл работите ми се променят непрекъснато, но не мисля, че това е свързано с факта, че работя и живея през по-голямата част от времето във Виена. Не вярвам на географски подписи, макар и да съм напълно съгласна, че средата има огромно значение. Като че ли в моето изкуство движението има по-голямо значение, отколкото фиксирането към едно място.

Не, само за българска мафия... ;-)

Не мисля, че може да се говори за българска артсцена във Виена. В художествения свят националните разграничавания са доста демодне, но факт е, че сме немалко художници от български произход, които са активни във Виена, и това със сигурност се забелязва, но не мисля, че това ни обединява по някакъв начин в микро артсцена.

По-скоро ми се струва, че повечето от нас са част от типични за тук движения и тенденции и националната принадлежност не е определящ фактор, но допускам, че е възможно и да не съм наясно с това, как се гледа на нас от страни

Това, че съм израснала в България, е чудесно. Не знам доколко ми помага и доколко ми пречи, но при всички случаи за мен е изключително ценно. България (ако мога в случая да наричам с едно обобщаващо име хора, места, ситуации и истории на дадена географска ширина и дължина) представлява за мен чисто вдъхновение и именно това, че мога да я наблюдавам понякога от страни, ми дава възможност да я оценявам и разбирам по-добре. Връзката ми с нея е много силна и това поддържа постоянния ми интерес и ме ангажира да работя и прекарвам доста време на родна територия. До голяма степен за мен нещата, случващи се в България, са доста абсурдни, и предполагам именно това подбужда още по-голям интерес и желание за активност на българската артсцена. Това ми дава възможност да участвам в процесите и да се сблъскам практически с действителности, от които придобивам по-ясна представа как функционират много неща в държавата като цяло и в отделните сфери, по-конкретно в българския художествен свят. Например контрастът между Виена и София, или по-скоро между Австрия и България, е доста голям (макар и да намирам някои силни прилики) и движението между тези два свята, ако мога така да ги нарека, ме мотивира и държи постоянно будна.

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Borjana Ventzislavova

What is it to make art anywhere? It's hard to answer that question, because the answer seems to me ambiguous and could take different directions, but in a nutshell - something pleasant and convenient. The base is at hand, many things work well and there is no need to waste time and energy with unnecessary work. I travel a lot and my works usually happen while on the move and other locations, but Vienna is the place where in most cases I set the foundation and finish off my projects, in other words - this is the place where I can isolate myself in the studio and focus, to bring things to some stage myself of completion.

Where is "here"?

I came to Vienna after completing my secondary education in Sofia and in fact started working consciously and professionally with art in Vienna, so I have no basis for comparison. In a sense, my works are constantly changing, but I do not think this is related to the fact that I work and live most of the time in Vienna. I do not believe in geographic signatures, although I fully agree that environment is crucial. In my art movement seems to have a greater significance than fixing it to one place.

No, only about a Bulgarian mafia ... ;-)

I do not think we can talk about Bulgarian art scene in Vienna. In the art world, national distinctions are quite outdated, but the fact is that we have many artists of Bulgarian origin that are active in Vienna, and it is certainly noticeable, but I do not think it brings us together in some way in a micro art scene.

Rather, it seems to me that most of us are part of more relevant to the place movements and trends, so national identity is not a determining factor, but I suppose that maybe I am not familiar with the way we are looked upon from aside.

Being raised in Bulgaria is great. I do not know to what extent this helps me, and to what extent this stands in my way, but in any case, for me it is extremely valuable. Bulgaria (if I can use, in this case, a generalized name for people, places, situations and stories located on a certain latitude and longitude) is sheer inspiration for me, and exactly the fact that sometimes I can observe the country from aside, gives me the opportunity to appreciate and understand Bulgaria better. My relationship with her is very strong and maintains a constant interest and commitment to work and I spend a lot of time on home territory. For me, to a great extent the things happening in Bulgaria are quite absurd, and I guess that is what incites even greater interest and desire for activity on the Bulgarian art scene, which in turn allows me to participate in the processes and to face with realities, through which I get a much clearer idea of how things really work in this country, in different areas, and specifically in the Bulgarian art world. For example, the contrast between Vienna and Sofia, and rather between Austria and Bulgaria, is quite big (although I find some strong similarities), and the movement between these two worlds, if I may so call them, motivates me and keeps me constantly awake.

**I want to live in a world where no one is illegal,
without borders and nations,
where everyone has rights of movement and residence.**

**The problem is neither the poor nor the migrants. The problem lies in policies that
produce poverty and racism. The problem is a society that defines itself
through exclusion. Stop pretending immigration is a scandal.
Migration is the project of the future.**

**Migrant culture is a culture of struggle for a better life, rights, autonomy, freedom of movement, dignity and self-determination.
Migration culture is a culture of cosmopolitans.**

**Democracy is not a country club. Democracy means that everyone has the right to determine for themselves and with others how they want to live together.
If integration means anything, it is that we are all in this together!**

◀

Борjana Венциславова
Стандарти за миграция #1,2,3,5
2011
дигитален печат, 60 x 90 см.; текст,
15 x 90 см.

◀

Borjana Ventzislavova
Migration Standards #1,2,3, 5
2011
C-print, 60 x 90 cm; text, 15 x 90 cm

Борjana Венциславова
Живот. Мечта
2012
галерия Вăckerstrasse4, Виена
фотография: Младен Пенев
Borjana Ventzislavova
Living Dreams. Dreaming Lives
2012
Gallery Băckerstrasse4, Vienna
photo: Mladen Penev

Борjana Венциславова
Final Projects XXXII
2011
70 МАК Center for Art and Architecture, West
Hollywood, CA
фотография: Вивиън Бабютс
Borjana Ventzislavova
Final Projects XXXII
2011
МАК Center for Art and Architecture, West
Hollywood, CA
photo: Vivian Babuts

▶

Борjana Венциславова
Американска мечта в действие, Кристина
2012
дигитален печат, 55 x 155 см.
Американска мечта в действие, Кристине
2012
дигитален печат, 55 x 155 см.
Американска мечта в действие, Моника
2012
дигитален печат, 55 x 155 см.
Американска мечта в действие, Росен
2012
C-print, 55 x 155 см.

▶

Borjana Ventzislavova
American Dream Acting, Cristina
2012
C-print, 55 x 155 cm
American Dream Acting, Kristine
2012
C-print, 55 x 155 cm
American Dream Acting, Monika
2012
C-print, 55 x 155 cm
American Dream Acting, Rossen
2012
C-print, 55 x 155 cm

Борjana Венциславова
Сънувах, че сме живи
2012
дигитален печат, 60 x 90 и 100 x 150 см.
Borjana Ventzislavova
I dreamed we were alive
2012
C-print, 60 x 90 and 100 x 150 cm

Борjana Венциславова
Живот. Мечта
2012
галерия Bäckerstrasse4, Виена
фотография: Младен Пенев
Borjana Ventzislavova
Living Dreams. Dreaming Lives
2012
Gallery Bäckerstrasse4, Vienna
photo: Mladen Penev

Борjana Венциславова
Това там съм аз и съм гола
2012
дигитален печат, 60 x 90 и 100 x 150 см.
Borjana Ventzislavova
It's just me there and I'm naked
2012
C-print, 60 x 90 and 100 x 150 cm

Боряна Венциславова
Ще преплуваме
2009
галерия Академия, София
куратор Галина Димитрова
Borjana Ventzislavova
We Shall Overswim
2009
Academia Gallery, Sofia
curator Galina Dimitrova

Боряна Венциславова
Аз, ти и те - никой не е застрахован
2009
галерия Credo Bonum, София
куратор Галина Димитрова
Borjana Ventzislavova
Me, You and Them. No One is Secure
2009
Gallery Credo Bonum, Sofia
curator Galina Dimitrova

Боряна Венциславова
В тази стая няма носорози
дигитален печат, 80 x 120 cm
от изложбата "Das Schloss
von Herrn Wittgenstein"
2012
Дом Витгенщайн, Виена
куратор Борис Костадинов
фотография: Ивайло Младенов
Borjana Ventzislavova
There Is No Rhinoceros In This Room
C-print, 80 x 120 cm
from the exhibiton "Das Schloss
von Herrn Wittgenstein"
2012
Haus Wittgenstein, Venna
curator Boris Kostadinov
photo: Ivaylo Mladenov

От изложбата "Sexwork"
 2007
 NGBK, Haus am Kleistpark und Kunstraum
 Kreuzberg/Bethanien, Берлин
 фотография: Борис вон Браухич
 From the exhibition "Sexwork"
 2007
 NGBK, Haus am Kleistpark und
 Kunstraum Kreuzberg/Bethanien, Berlin
 photo: Boris von Brauchitsch

Боряна Венциславова
 Живот. Мечта
 2012
 галерия Bäckerstrasse4, Виена
 Borjana Ventsislavova
 Living Dreams. Dreaming Lives
 2012
 Gallery Bäckerstrasse4, Vienna

От изложбата "Common History and Its
 Private Stories" (История и истории)
 2009
 Музей MUSA, Виена
 куратори: Яра Бубнова, Роланд Финк
 фотография: Михаел Ваушлагер
 From the exhibition "Common History
 And Its Private Stories"
 2009
 MUSA, Vienna
 curators: Iara Boubnova, Roland Fink
 photo: Michael Wolschlager

74

Боряна Венциславова
 Живот. Мечта
 2013
 Софийски Арсенал – Музей за съвременно
 изкуство, София
 Borjana Ventsislavova
 Living Dreams. Dreaming Lives
 2013
 Sofia Arsenal – Museum for Contemporary
 Art, Sofia

Боряна Венциславова
Нездравословно
(Es fehlt Ihm Die Gesundheit)
2013
кадри от HD видео, 13:00 мин.
Borjana Ventsislavova
It Isn't Healthy
(Es fehlt Ihm Die Gesundheit)
2013
stills from HD video, 13:00 min.

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Василена Ганковска

Предимство са вече установените институции с техните правила на играта, а също и възможностите за подкрепа, които държавата дава. В един момент се оказва доста удобно да живееш и работиш в Австрия, но това не придава някакво по-специално значение на самото място.

76 Когато дойдох във Виена, смених медията, започнах да правя живопис. Тази промяна дойде по-скоро с това, че започнах да следвам в Академията за изящни изкуства. Виена като град ми дава малко по отношение на работите, които правя. Важен в случая е начинът ми на мислене, който се оформи през последните години покрай контактите ми с различни хора. Това обаче можеше да стане по подобен начин и в друг голям културен център.

Във Виена може да се говори за артсцена по принцип. Това, кой откъде идва, не е толкова важно. Понякога се случва да се съберат няколко българи заедно в една изложба, но това става по-скоро на случаен принцип или когато формът го изисква, както беше в една изложба, показана наскоро в Дом Витгенщайн.

Основно с това, че мога да импровизирам и да гледам на ежедневието във Виена по-критично, а освен това и да оценявам това, което град с отлична инфраструктура може да даде на жителите си. За мен е важно да продължавам да правя проекти в България, тъй като средата е по-динамична, тя донякъде все още се оформя и затова често е предизвикателство да показваш изкуство. Това за мен е също начин да проверя доколко моите работи са разбираеми в различен от виенския контекст.

Vasilena Gankovska

One has the advantage of already established institutions and their rules of the game, and the opportunities for support that the state gives. At one point it appears to be quite comfortable to live and work in Austria, but that does not lend any special significance to the place itself.

When I arrived in Vienna, I changed the media and started to make paintings. This change occurred mostly due to the fact that I began studying at the Academy of Fine Arts. Vienna as a city gives me too little in terms of the works that I make. The important thing in this case is my way of thinking that has emerged over recent years along my contacts with various people. However, this could happen in a similar way in any other major cultural centre.

In Vienna one can talk about art scene in general. Who comes from where is not so important. Sometimes a number of Bulgarians happen to get together in one exhibition, but this is rather random or when the format requires it, as the case was in an exhibition shown recently in Haus Wittgenstein.

Mainly by giving me the opportunity to improvise and to look more critically upon everyday life in Vienna, and also to appreciate the advantages that a city with an excellent infrastructure can give to its residents. To me it is important to go on making projects in Bulgaria, as the environment there is more dynamic, still gaining form, so often displaying art there is a challenge. To me that is also a way to check whether my works are intelligible in a different context from that of Vienna.

Работа в ателието, Виена
2003
фотография: Камен Стоянов
Studio work, Vienna
2003
photo: Kamen Stoyanov

Рим, ЕУР 2011
фотография: Сандра Козел
Rome, EUR 2011
photo: Sandra Kosel

Ателието, Виена
2004
архив на художничката
The Studio, Vienna
2004
artist archive

Бурггартен, Виена, април 2012
с Катрин Софи Дворжак, Бенямин Филиц,
Аксел Юст, Себастиан Шагер
фотография: Мартин Вимер
Burggarten Vienna, april 2012
with: Katrin-Sophie Dworzczak, Benjamin Fillitz,
Axel Just, Sebastian Schager
photo: Martin Wimmer

Fragile Piece of Art
септември 2012
пърформанс инсталация
площад Св. Елизабет, Виена
фотография: Катрин Софи Дворжак
Fragile Piece of Art
September 2012
performance installation
St. Elisabethplatz, Vienna
photo: Katrin Dworzczak

Парти за рожден ден
2009
Арсенал, Виена
архив на художничката
Birthday party
2009
Arsenal, Vienna
artist archive

▶
Вернисаж
Vasilena Gankovska featuring Perfekt World
май, 2012
Галерия Hilger Contemporary, Виена
фотография: Сандра Козел
▶
Opening
Vasilena Gankovska featuring Perfekt World
May 2012
Hilger Contemporary, Vienna
photo: Sandra Kosel

▶
Артистичен аперитив
Рим, септември 2011
фотография: Сандра Козел
▶
Aperitivo Artistico
Rome, September 2011
photo: Sandra Kosel

Василена Ганковска
Пролет 2
2009
м.б., пл., 120 x 165 см.
Vasilena Gankovska
Springtime II
2009
oil on canvas, 120 x 165 cm

Василена Ганковска
Охлюв пълзи към Витоша 1
2007
м.б., пл., 100 x 140 см.
Vasilena Gankovska
Snail Creeps to Vitosha 1
2007
oil on canvas, 100 x 140 cm

80

Василена Ганковска
Охлюв пълзи към Витоша 2
2008
м.б., пл., 100 x 120 см.
Vasilena Gankovska
Snail Creeps to Vitosha 2
2008,
oil on canvas, 100 x 120 cm

▶
Василена Ганковска
Западен Парк, функционална архитектура
2012
дигитален печат, 140 x 90 см.
▶
Vasilena Gankovska
Zapaden Park, Functionalist Architecture
2012
C-print, 140 x 90 cm

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Ирина Георгиева

Според мен няма разлика в правенето на съвременно изкуство в която и да било точка на нашата планета. Това зависи само от този, който го прави, от неговия творчески потенциал и решителност да го осъществи.

Излизането от един свят и влизането в друг, в културен и физически смисъл, принуждава човек да смени своята гледна точка. Да постави под съмнение неща, в които е бил твърдо уверен в досегашното си съществуване. Всеки е принуден да търси и преоткрива себе си отново и постоянно, да намери мястото си в свят, който няма нужда от него, и да докаже и наложи правото си на съществуване и творене. Да се окажеш на дистанция от света, в който си роден, води до освобождаване от много обременености, но води и до нови усещания – усещане за бездомност, постоянно движение без място за почивка, липса на родина. Настоящото е в постоянно движение, в което изчезва границата между вътрешното „аз“ и нестабилната, постоянно променяща се заобикаляща среда. Всичко това са фактори, които оказват влияние и определят творческата работа на един художник, както и процесите, свързани с нея.

От една страна, всеки художник е индивидуалист и сам определя и проправя пътя си.

От друга страна, „сцената“ се появява, събира и оформя за определен момент или събитие, след което пак се разделя и изчезва до следващия път или повод.

Животът между две или повече нации помага на човек да е по-свободен от културните ограничения на съответните националности. Според Кристоф Шлингензиф „Свободата на всеки от нас се състои в това да ни бъде позволено да размишляваме върху самите себе си“. Това е трудно, защото може да се случи само ако напуснеш себе си (своето пространство). Необходима е определена дистанция, осъществяването на която е малко по-лесно, ако не си вкоренен постоянно на едно място.

Йозеф Бойс: „Всичко, което е статично, страда.“

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Irina Georgieva

I think there is no difference in making contemporary art at any place on the planet. It depends only on the one who makes it, on his or her creativity and the determination to implement it

Getting out of one world and entering another - in a cultural and physical aspect, forces man to change his point of view - to question the things that he has been very confident in his present existence. Everyone is forced to seek and to reinvent himself again and incessantly, to find his place in a world that has no need of him, and to prove and to impose his right to existence and creation. To find yourself distanced from the world in which you were born triggers the deliverance of many pregnancies, but it also leads to new feelings - a sense of homelessness, constant motion with no resting place, a sense of no homeland. The present is in constant motion, in which the border between the inner "I" and the unstable, ever changing environment melts. All these are factors that influence and determine the creative work of an artist and the processes associated with it.

On one hand, every artist is a loner that determines and breaks through his own path by himself. On the other hand "the stage" appears, gets together, gains form in a particular moment or event, and divides and disappears until next time or occasion.

Life between two or more nations helps one to feel more liberated from the cultural constraints of respective nationalities. According to Christoph Schlingensiefel "The freedom of everyone of us is to be allowed to reflect on ourselves." It is hard to achieve because it can only happen if you leave yourself (your own space). A certain distance is necessary, the implementation of which is a little easier if you are not rooted permanently in one place.

Joseph Beuys: "Everything that is static, suffers"

84

◀
Ирина Георгиева
Църква
2011
туш върху хартия, инсталация от 2 рисунки
църква Св. Маргарет, Берндорф, Австрия
◀

Irina Georgieva
Church
2011
ink on paper, installation of 2 drawings
St. Margaret's Church, Berndorf, Austria

◀
Ирина Георгиева
Legal Alien (Легален пришалец)
2010
инсталация, неонова фигура, автопортрет
галерия Bäckerstrasse4, Виена
◀

Irina Georgieva
Legal Alien
2010
installation, neon sketch, self-portrait
Gallery Bäckerstrasse4, Vienna

Ирина Георгиева
Дневник
2003-2005
туш върху хартия, детайл, инсталация
от 125 рисунки с различни размери
Академия за изящни изкуства Виена
и галерия Lisa Ruyter, Виена
Irina Georgieva
Diary
2003-2005
ink on paper, detail, installation of 125
drawings, different sizes
Academy of Fine Arts Vienna and Galere Lisa
Ruyter, Vienna

Ирина Георгиева
Hold the Line (Следвай пътя)
2004-2007
туш върху хартия, инсталация от рисунки
в хоризонтална линия с дължина 21 м.,
някои от тях са увеличени и разположени
около нея
галерия Lisa Ruyter, Виена
Irina Georgieva
Hold the Line
2004-2007
ink on paper, installation of drawings in a
line altogether 21 m long; some of the draw-
ings are spread zoomed around the line
Lisa Ruyter Gallery, Vienna

Ирина Георгиева
West Side Story / детайл
2007
туш върху хартия, 100 x 70 см.
Irina Georgieva
West Side Story / detail
2007
ink on paper, 100 x 70 cm

Ирина Георгиева
The White Room (Бялата стая)
2005

туш върху хартия, инсталация от 13 творби
в различни размери, гипсова кукла Нара
галерия Lisa Ruyter, Виена

Irina Georgieva
The White Room
2005

ink on paper, installation of 13 artworks,
different sizes, Nara doll
Gallery Lisa Ruyter, Vienna

Ирина Георгиева
Обективност не съществува...
2012

туш върху хартия, 90 x 70 см.
Irina Georgieva
There Is No Objectivity...

2012
ink on paper, 90 x 70 cm

Ирина Георгиева
Dear Prudence (Скъпо благочестие)
2011
туш върху хартия, 100 x 70 см.
Irina Georgieva
Dear Prudence
2011
ink on paper, 100 x 70 cm

Ирина Георгиева
Empty Rooms (Празни стаи)
2011
туш върху хартия, 70 x 100 см.
Irina Georgieva
Empty Rooms
2011
ink on paper, 70 x 100 cm

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснал в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Нестор Ковачев

Това е труден въпрос, на който не мога да отговоря. Но е интересно и има много съмишленици.

88 Когато дойдох да следвам във Виена, няхах изразен собствен стил на работа, така че бях отворен за всичко ново, което се случва около мен. Мисля че да, до определена степен животът и средата са повлияли на работата ми. Предизвикателството да се наложиш със свой собствен стил, който да бъде разпознат, създава темпо на работата, особено когато си млад автор.

Във Виена живеят много млади български автори, градът се е обособил като център на художници, музиканти и дизайнери извън пределите на България. На културната сцена се срещат много български имена – не само във Виена, но и в Залцбург, Грац и Линц. Да, има, и то доста сериозна.

Беше ми полезно участието в изложбата „Защо Дюшан? От обекта до музея и назад (125 години)“, 2012, Софийски арсенал – Музей за съвременно изкуство, куратор Мария Василева.

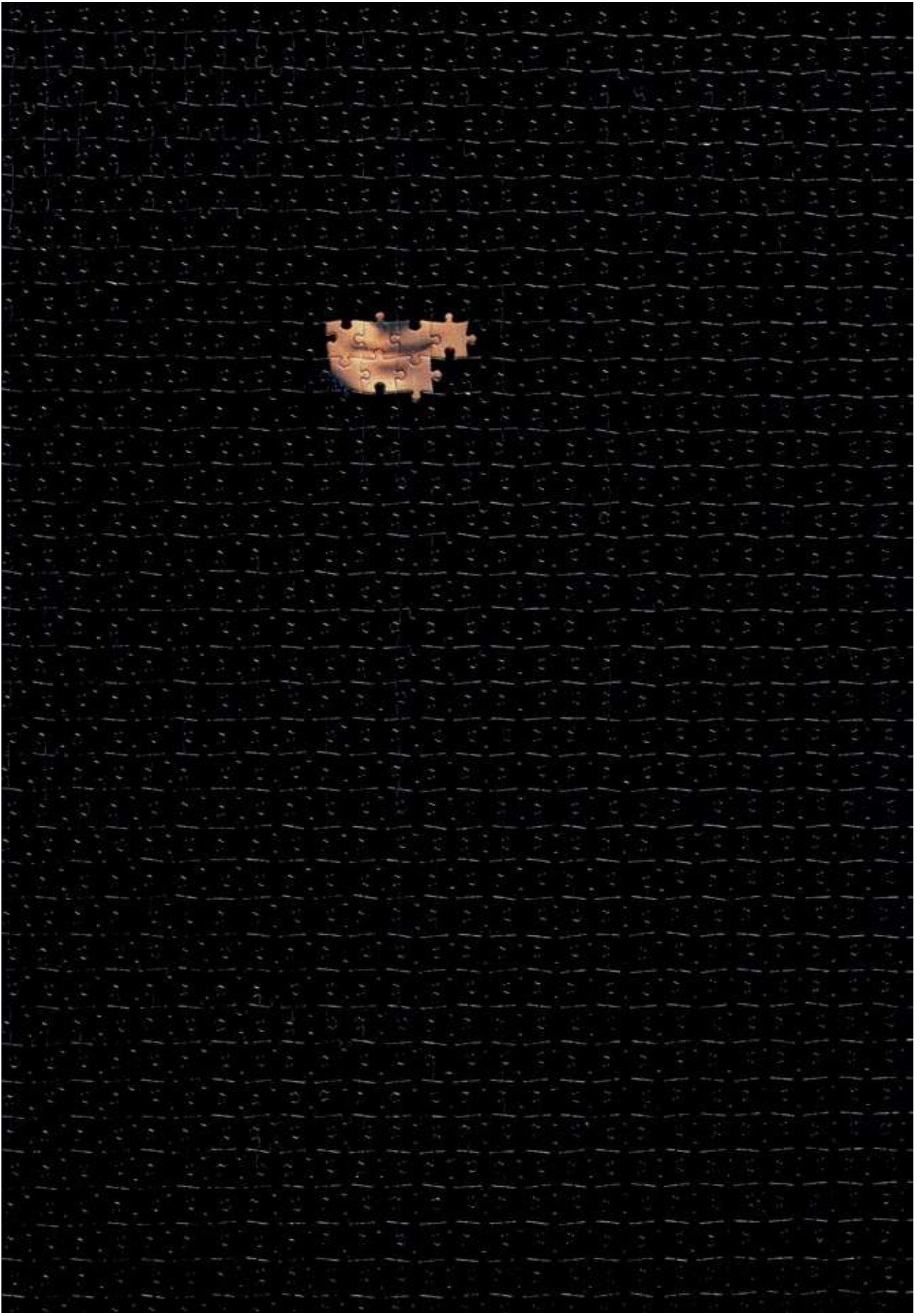
Nestor Kovachev

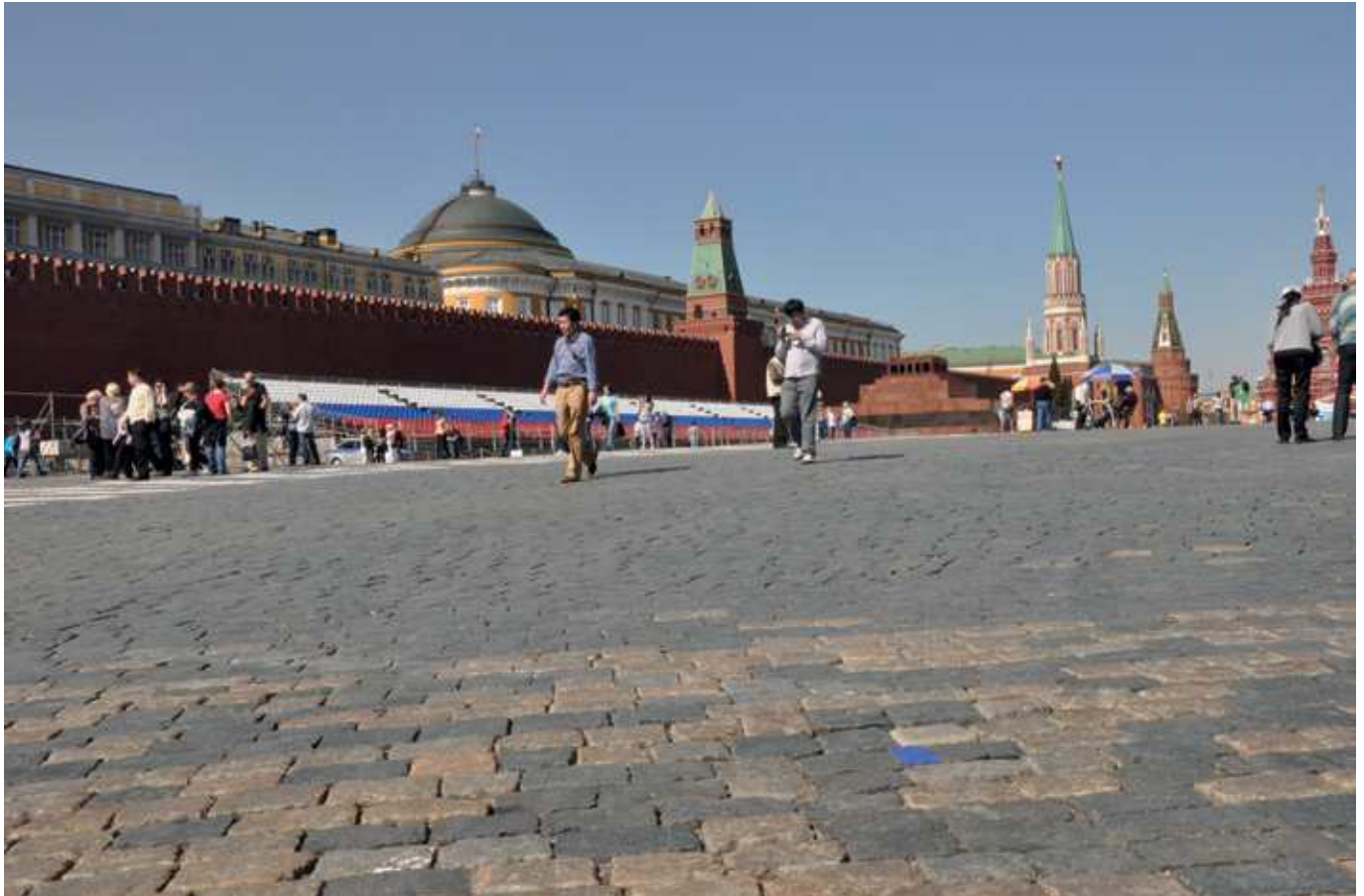
This is a tough question that I can not answer. But it is interesting and there are many peers.

When I came to study in Vienna I had no clear style of work, so I was open to everything new that was happening around me. I think that, to some extent, life and the environment have influenced my work. The challenge to impose your own recognizable style generates pace of work, especially when you're a young author.

In Vienna live many young Bulgarian artists, the city has set itself up as a centre for artists, musicians and designers outside Bulgaria. On the cultural scene one can meet many Bulgarian names, not only in Vienna but also in Salzburg, Graz and Linz. Yes, there is a scene and it is quite serious.

It was useful to participate in the exhibition, “Why Duchamp? From the object to the museum and back (125 years)”, 2012, Sofia Arsenal - Museum for Contemporary Art, curator Maria Vassileva.

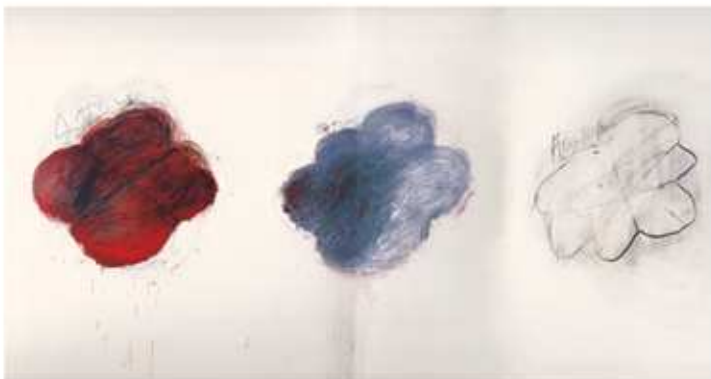

◀
 Нестор Ковачев
 Без заглавие (Мона Лиза)
 2011
 пъзел, 1000 части, черен маркер,
 алуминий, 67,7 x 47,7 см.

◀
 Nestor Kovachev
 Untitled (Mona Lisa)
 2011
 1000 pieces of puzzle, black marker,
 aluminum, 67,7 x 47,7 cm

Нестор Ковачев
 Синьо паве на Червения площад
 2012
 дигитален печат, 100 x 70 см.
 Nestor Kovachev
 Blue Cobblestone on The Red Square
 2012
 C-print, 100 x 70 cm

Нестор Ковачев
 НЕСТОР „Петдесет дни в Илиада“ по Сай Туомбли
 2011
 снимки от интернет

Nestor Kovachev
 НЕСТОР „Fifty Days at Ilium“ after Cy Twombly
 2011
 pictures from Internet

Моята интервенция е изградена върху творбата на Сай Туомбли „Петдесет дни в Илиада“, базирана върху превода на Омировата Илиада от Александър Поуп. Върху платната е изписано „Хектор“ на латиница, което с малка компютърна корекция от моя страна се чете НЕСТОР на кирилица. Намерих различни начини да покажа работата – като дигитален принт зад цветно стъкло, като текстилен печат в оригиналния размер на платното, като плакат с тираж от 100 броя и като пощенска марка.

I'm using as a source the work of Cy Twombly "Fifty Days at Ilium". His work is based on Alexander Pope's translation of Homers Iliad. In Cyrillic my name „HECTOR“ is written as in the painting by Twombly. I made a small computer correction so that the name is spelled correctly. I found four different ways to exhibit the work: as a digital print behind colored glass, as a textile print in the original canvas size, as a poster in a limited edition of 100 and as a post stamp.

Нестор Ковачев
Кой е следващият?
2009
акрил, колаж върху хартия, 100 x 70 см.
Nestor Kovachev
Who's Next?
2009
acrylic, collage on paper, 100 x 70 cm

От ателието на художника
From the artist's studio

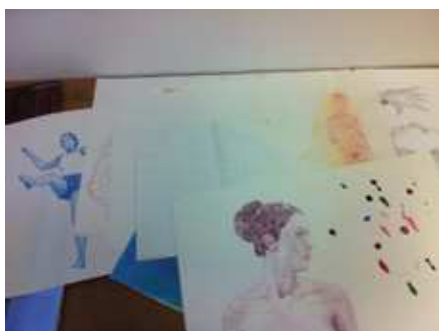
▶
Моят автопортрет като произведение на
изкуството
2011
галерия Heike Curtze, Берлин

▶
Me, As an Artwork
2011
Gallery Heike Curtze, Berlin

▶
Удоволствието да правиш изкуство,
Следваща генерация IV
2011
Галерия в къщата на Тракл, Залцбург

▶
The Pleasure of Making Art,
Next Generation IV
2011
Galerie im Traklhaus, Salzburg

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснал в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Лазар Лютаков

- a) Същото като навсякъде другаде.
- б) Лесно е – висок стандарт на живот и добри възможности за финансиране.
- в) Трудно е – градът е малък, а художници има много.
- г) Едното няма общо с другото.

- 94
- a) Не, работя по същия начин, както преди 13 години.
 - б) Работя по същия начин, но по-добре.
 - в) Променили са се, но не заради Виена.
 - г) Виена ме направи художник

a) Тук националността е без значение.

- a) С нищо, но се надявам аз да съм полезен по някакъв начин.
- б) Не участвам активно.
- в) Напомня ми защо вече не живея в България.
- г) Черпя вдъхновение и си създавам множество полезни професионални контакти.

Lazar Lyutakov

- a) The same as anywhere else.
- b) It is easy - a high standard of living and good opportunities for financing.
- c) It is difficult - the city is small, and there are a lot of artists there.
- d) One thing has nothing to do with the other.

- a) No, I work in the same way as 13 years ago.
- b) I work the same way but better.
- c) My works have changed, but not because of Vienna.
- d) Vienna made me an artist.

a) Nationality is irrelevant here.

- a) With nothing but hope I'm useful in some way.
- b) I do not actively participate.
- c) It reminds me why I no longer live in Bulgaria.
- d) I draw inspiration and I make many useful professional contacts.

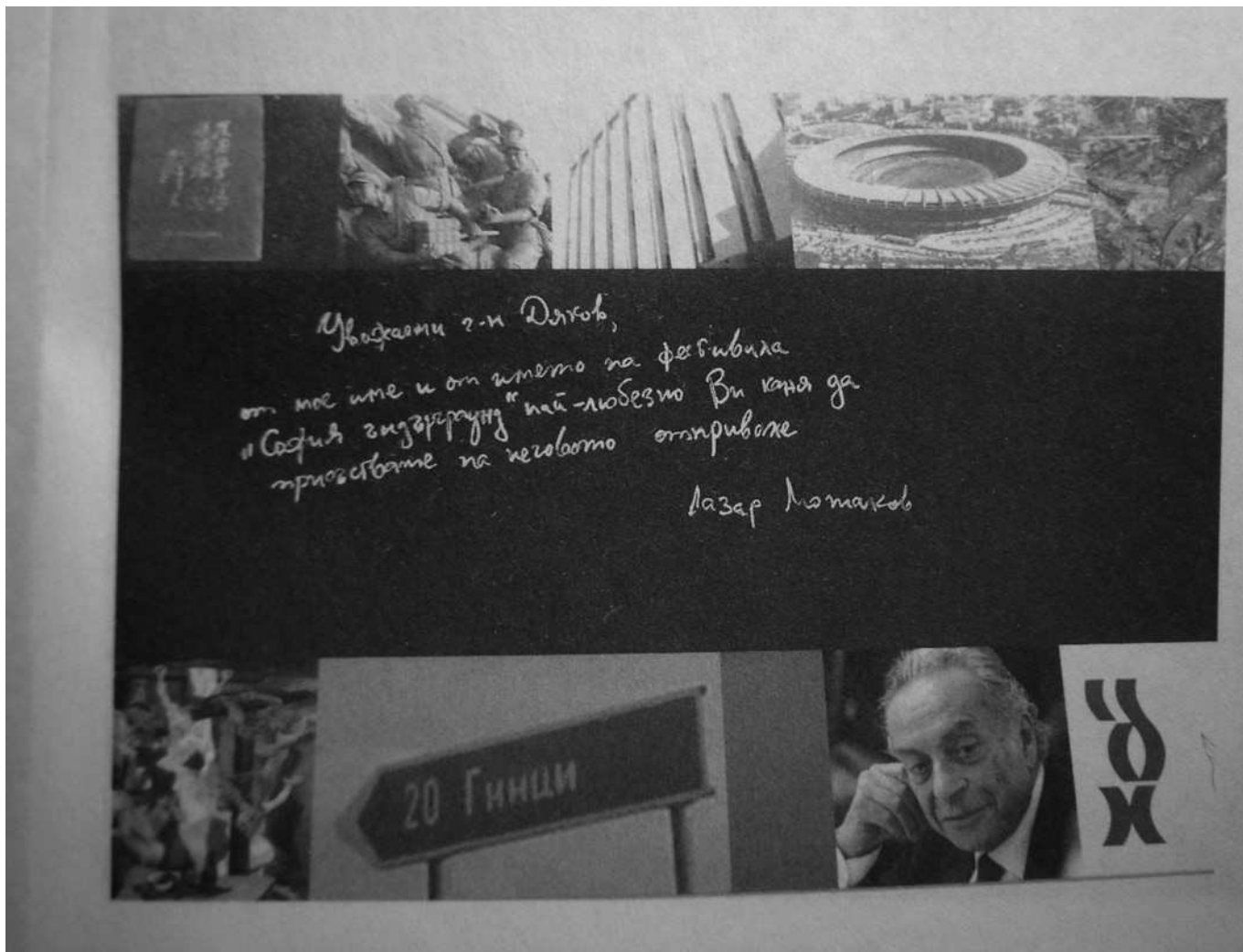

Лазар Лютаков
Споделен работен ден (патология на труда) #1
2011
видеоинсталация, видео, 08:00:00 мин., звук,
служител като охрана в музей, време
галерия Райко Алексиев, София

В продължение на един работен ден, в точно определен интервал от време, монета от 1 ст. пада в първоначално абсолютно празен прозрачен съд и го изпълва до края на работното време. Творбата следва и е точно синхронизирана със заплата на един/една от пазителите, работещи в галерията. Изображението се намира точно срещу работното място на въпросните служители, които в продължение на 8 часа, всеки работен ден са принудени да се изправят пред реалното измерение на собствената си дневна надница.

Lazar Lyutakov
Shared working day (labors pathology) #1
2011
video installation, video 08:00:00 min., sound, museum guard, time
Rayko Aleksiev Gallery, Sofia

The duration of the video is 8 hours, as long as the working time of the gallery (an institutional space, belonging to the Union of Bulgarian Artists). At the beginning the video shows an empty glass jar. Every 45 seconds a coin falls inside, so at the end of the day the jar is full. The video is synchronized with the working hours and the income of the gallery guard, working in the space. The video is projected just in front of his/her desk, so for 8 hours every working day the person is confronted with the slow accumulation of exactly his/her daily income.

Лазар Лютаков
 Следващият път ще ви доведе Пикасо
 2007
 ръкописен текст върху дигитален принт, покана, 18 x 24 см.

Lazar Lyutakov
 Next Time I Will Come with Picasso
 2007
 hand written text on digital print, invitation card, 8 x 12 cm

В рамките на фестивала “Един ден и нощ на Шипка 6. Remember Sofia Underground!” Александър Дяков е поканен от Лазар Лютаков да присъства на откриването.

“Следващият път ще ви доведе Пикасо” – с тази прощална реплика скулпторът Александър Дяков се разделя с дошлите да го изпратят на Пловдивската гара, малко преди да отпътува обратно за София. Той не е сам, неговият придружител е от Италия и работи като шофьор в италианското посолство. Този човек е представен от Дяков на местните дейци на културата като известния художник Ренато Гутузо. Неговото посещение в Пловдив бива отпразнувано в ресторант, където гилдията се възползва от възможността да се запознае и общува с известния колега.

Тази история е само една от многото, свързани с художника, чието официално творчество може да бъде описано като типично за социалистическото време. Едновременно с това, информацията за неговите „постановки“ се препредава от уста на уста сред българските артистични кръгове през 60-е и 70-е години на 20-и век. Това придава нов смисъл на шегичките на Дяков – между безобидния виц и критическото послание, като така те в известен смисъл заместват отсъстващата ъндърграунд сцена.

In 2007, as a participant in the performance festival „Sofia Underground“ I sent to Sasho Dyakov a card with photographic motives, illustrating some of his actions and personally invited him to come to the opening.

„Next time I will come with Picasso!“ - this is the last sentence the Bulgarian artist Sasho Dyakov said to his colleagues at the Plovdiv train station, just before his train departed back to Sofia. Dyakov was not alone, he was in the company of an Italian, who was working as a driver at the Italian embassy. Dyakov introduced this person to the Plovdiv art circle as the famous painter Renato Guttuso. His visit in Plovdiv was celebrated in a restaurant, where the local artists used the opportunity to have a talk with the important guest.

This story is just one among many about this artist, whose official art practice as a sculptor could be described as typical for the socialistic era. At the same time the information about his settings has been spread by word of mouth in the Bulgarian art circle in the 60s and the 70s. This process supplied new meaning to Dyakov's actions, somewhere between a harmless joke and a critical message, replacing the missing underground scene.

Драги Лазаре,

Знам много добре кой е Сашо Дяков, не го познавам лично, той не се появява публично (чувам, че не е добре със здравето), за разлика от периода на 60-те години, когато е част от най-активната бохема – това е и фолклора, който е достигнал до теб. Къркане, шуротии, надлъгване със системата, но общо взето повече говорене, позьорство и по-малко работа и реализации. Това е цяла естетика.

Със сигурност не са били дисиденти, по-скоро пияници и волнодумци, дори ще ти кажа, че са можели да си позволяят много повече feeling отколкото артист без работа на Запад. Има още няколко като него, което са правили същото неосъзнато, полусъзнато, не по-малки шуротии. Това е духа на една кръчма – „Бамбука“, която е съществувала в края на 50-те и началото на 60-те години (като си с лице към Народния театър, от дясно, където има банка – там е било). Знам някои неща като предание, има и публикувани спомени. Не е акция или пърформанс, не са знаели, че има такива практики и понятия, но интуитивно, като усърдни алкохолици са правили някои неща обаче двусмислено. Този тип „акции“ са били мислени и осъществявани като осъзнато алиби (това е сигурно) в плана на забавлението, купона (тогава жур, джамбуре) – като несериозна работа, абе някакви млади се напили, или може би луди, ако стане „инфекция“, твърдението е „той е луд“, оставете го, ако се налага пратете го в лудница, треснете му няколко електро-шока, за да се оправи и го пуснете да пасе трева. И спасява кожата, избягва санкцията. Значи, правиш нещо – в него има съдържание, обаче е флуидно, двусмислено, амбивалентно и изхода (втория пласт, което е алиби) е „луд“, „пияница“, кретен, оставете го. Това е било общо взето единствено възможното. Има някои, които са правили доста по-ярки и документирани подобни истории, които остават – Радой Ралин (купува продукцията на една мекичарница и раздава мекици на улицата защото комунизма бил дошъл, става търкал за мекици), Джони Пенков (води телефонни разговори с непознати, преправяйки гласа си на простак-ченге, хората се плашат и се съгласяват с всичко – разговорите съществуват на CD – много са интересни). Разпитах един от възрастните изкуствоведи – Димитър Г. Димитров – той знаеше някои от историите, които ти разказваш. Това разбира се са легенди – което означава, че са истина (историята със Ст. Ц. Даскалов вероятно е измислена от друг, но това са подробности).

С най-добри пожелания
22 февруари 2007

Руен Руенов
† 2012

Dear Lazar,

I know who is Sasho Diakov quite well, but I don't know him personally, he does not appear publicly (I hear he's not in good health), in contrast to the period of the 60s, when he was among the most active bohemians – shurely that is the folklore, which has come to you. Boozing, fooling around, outwitting the system, but generally speaking, more posturing and less work and production. This is a whole aesthetics in itself.

Certainly they were not dissidents, rather drunkards and free thinking blabbers - I can even tell you that they could afford much more feeling than any jobless artist in the West. There are also a couple of others like him who did the same unconscious, semi-conscious, not less fooling around. This is the spirit of a pub called the Bamboo that existed in the late 50s and early 60s (as you face the National Theatre on the right side where there is a bank now - this is where it was). I know things as a hearsay; some memoirs were published. No action or performance, they were not even aware of such practices and concepts, but as intuitive and diligent alcoholics they have done some things, however, ambiguous. This type of "actions" were conceived and implemented as a conscious alibi (that's for sure) in the planning for a fun party (then jour, racket) - as something frivolous – well, there's a pack of youngsters that went drunk, or maybe crazy, so if any "infection" happens, the claim is "the guy is a loony", leave him, or send him to an asylum if necessary, slam him with a couple of electroshock to be fine and let him graze grass. And thus he lives another day, avoiding punishment. That meant you were doing something - he has content, however, it is fluid, ambiguous, ambivalent, and the way out (the second layer, as an alibi) is that he's "crazy", "drunk", retard, so leave him. That was basically the only possible option. There are some who have done a lot more vivid and documented stories of that kind that remain for good – Radoy Ralin type (he purchased all the produce of a pasty shop and distributed the cheese patties on the street because communism had come, so there was a pell-mell for patties), or Johnny Penkov (making phone calls to strangers, remaking his voice to sound like a cad-cop, and people are scared and agree with everything - there are CDs of that - very interesting).

I interviewed one of the older art critics - Dimitar G. Dimitrov - he knew some of the stories you tell. These of course are legends -which means they are true (the story about Stoyan. Tsekov Daskalov was probably invented by someone else, but these are just details).

With best wishes
February 22, 2007

Ruen Ruenov
† 2012

98

Лазар Лютаков
Фейюе
2012
шест чифта спортни обувки,
произведени в Китай
Lazar Lyutakov
Feiyue
2012
six pair of sport shoes made in China

Лазар Лютаков
 Камък
 2012
 камък с тегло около 18 килограма, постамент с оловно покритие
 Kunst im öffentlichen Raum - Reumannhof, Виена

Камъкът е намерен в планински район с височина около 2500 метра от австрийския пенсиониран шофьор на автобус Роман Францой.

Lazar Lyutakov
 Stone
 2012
 stone with the height of about 18 kilogram, pedestal covered with lead
 Kunst im öffentlichen Raum - Reumannhof, Vienna

The stone was discovered in the mountains at about 2500 meters by the Austrian retired bus driver Roman Franzoi.

Лазар Лютаков
 Чушкопечи
 2006
 два чушкопека са инсталирани и ползвани по предназначение
 в музей за изкуство
 Музей Лентос, Линц
 Lazar Lyutakov
 Paprika Roasters
 2006
 electrical devices for roasting paprika, two sorts of paprika
 Museum Lentos, Linz

100

白大俠傳奇 - Легендата за Белия Майстор

Произведението маркира усилията на автора да въведе на китайския пазар първият български кунг-фу филм. Филмът е заснет преди десетина години на VHS от група ентузиаста във Варна и е типичен пример за b-movie. През 2011, по време на няколкомесечен престой в Шанхай, Лютаков самоволно влиза в ролята на мениджър и изгражда стратегия за превръщането на филма в успешен пазарен продукт. Авторът организира премиера в едно от централните кина в града, продуцира 500 броя DVD-та с превод на китайски и английски, провежда множество срещи с българският консул, изнася лекция във филмовата академия, търси спонсори. Изхождайки от тезата, че огромният и гладен за екзотични и непознати стоки пазар в Китай ще превърне филма в огромен успех, подобно на жанрове като „спагети уестърн“, Лютаков се опитва да спечели аудитория в многомилionenния град, изграждайки нов контекст, вид аура, около вече съществуващия продукт. Работата спекулира с пост-капиталистически маркетингови стратегии като “branding” и тематизира глобалното пресищане от исторически референции, културно присвояване и интелектуално пиратство в съвременния свят. Тя е и поетичен жест на завръщане към изходната точка след дълго пътуване, на досег с допустимата реалност и фикцията.

白大俠傳奇 - The Legend of the White Master

The piece highlights the efforts of the author to introduce on the Chinese market the first Bulgarian kung fu movie. The film was shot ten years ago on VHS by a group of enthusiasts in Varna and is a typical example of a b-movie. In 2011, during a visit to Shanghai, Lyutakov willfully took on the role of manager and built a strategy to turn the film into a successful market product. The author organized the premiere in one of the central theaters in the city, producing 500 pieces DVD-s translated into Chinese and English, he held numerous meetings with the Bulgarian consul, he also delivered a lecture at the Film Academy, and he looked for sponsors. Sticking to the idea that the large market in China, hungry for exotic and unfamiliar goods, will turn the film into a huge success, following the example of films produced in genres like “spaghetti western”, Lyutakov tried to win the audience in a multi-million city, building a new context, a type of aura about an already existing product. The work speculates with post-capitalist marketing strategies like “branding”, grounding on the theme of the global glut of historical references, cultural misappropriation and intellectual piracy in the modern world. It is a poetic gesture of returning to the starting point after a long journey, a display of contact with the permissible reality and fiction.

Лазар Лютаков
 Изложба в хладилник
 2009
 хладилник, произведения на изкуството

През 2009 г. Лютаков е поканен да направи изложба в студиото Nha San в Ханой. Възможностите за представяне на съвременно изкуство в комунистически Виетнам са много ограничени, но нишата остава активна, независимо от неблагоприятния политически и културен климат. За изложбата той кани творци от виенските художествени среди, както и местни творци от Ханой, които участват в съвместна експозиция, поместена във включен домакински хладилник.

102

Lazar Lyutakov
 The Fridge Exhibition
 2009
 household fridge, artworks

In 2009 Lyutakov has been invited to exhibit in the Nha San Studio in Hanoi. The local scene for contemporary art in communist Vietnam is very small, managing to stay active despite of the difficult political and cultural climate. For the exhibition he invited artists from the Viennese art scene, as well as local artists from Hanoi to participate in a group exhibition taking place in a switched on household fridge.

Лазар Лютаков
 Без название (Лампи)
 2008 –
 пластмасови части, кабел, електрически крушки

- ▲ Инсталация в Музей за приложно изкуство МАК, Виена, 2011
- ▶ Инсталация в SongSong, Виена, 2012

Lazar Lyutakov
 Untitled (Lamps)
 2008 –
 plastic parts, cable, light bulbs

- ▲ Installation in MAK Museum für angewandte Kunst , Vienna 2011
- ▶ Installation in SongSong , Vienna 2012

104

Цикълът на Лазар Лютаков „Без название (лампи)“ не би се приел за неуместен в някое съвременно жилище или офис, макар че моделите са заимствани от статия „направи си сам“ в руско списание от комунистическия период, която онагледява изработването на модерни лампи от евтини материали за бита. С навлизането на фирми като ИКЕА, дизайнерското изпълнение вече е достъпно за все по-многобройната средна класа, която иска „дизайнерски“ стоки на приемливи цени. Лютаков възприема тази идея и я разработва, за да придаде контекст на този все по-разпространен ребус – изкуството като дизайн/дизайнът като изкуство и чрез поставянето и/или пренареждането на тези предмети им придава нов смисъл, като им позволява да мигрират между декоративното изкуство и културната антропология, като тази контекстуализация и начин на представяне е една преоценка на тяхната разменна стойност и тяхната потребителна стойност. В своята „критика на политикономията“ Маркс изтъква, че даден предмет може да има потребителна стойност, без да има себестойност. Това се отнася до случаите, при които неговата полезност за човека не произтича от труда... За да се превърне в стока един продукт (или предмет), той трябва да удовлетворява потребностите на други хора, като премине в тяхно владение чрез размяна, като това може да се каже и за продуктите на „масовата култура“. Ето защо най-успешният подход към преобразуване и подкопаване на „разменната/потребителната стойност“ на даден предмет, особено на пазара на изкуството, е той да бъде „вторично определен“ като екзотичен, което обуславя и непрестанната нужда от екзотизиране на културния контекст на стоките за масово потребление в световен мащаб.

Майкъл Хол

Lazar Lyutakov's "Untitled (Lamps)" would not look out of place in a modern home or office, yet these designs are based on a "how-to" article on designing your own Modern-Style lamps out of cheap household materials, from a Russian communist-era magazine. With companies such as IKEA, design is now available for a growing global middle-class who desire "design quality" objects at an affordable price. Lyutakov took this idea and developed it further to contextualize the growing art-as-design/design-as-art conundrum, through the placement and/or re-positioning of these objects; he supplies new meaning allowing them to float between decorative art and cultural anthropology, and through their contextualization and method of display their exchange-value and use-value have been re-assigned. In Marx's "critique of political economy", he stated that a thing can have use-value, without having value. This is the case whenever it's utility to man is not due to labor... To become a commodity a product (or object) must be transferred to another, serving as a use-value by means of an exchange and this can also be said of "cultural ready-mades". Therefore, the best way to convert and subvert the "exchange/use-value" of an object, especially within the art market is to "re-assign" an object as exotic, which continuously needs to exoticise the cultural context of commodities for global consumption and expansion.

Michael Hall

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснал в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Михаил Михайлов

Виена е добра основа за работата ми. Имам възможност да реализирам проектите си, да излагам и да се препитавам от творчеството си. Но само Виена не би била достатъчно вдъхновение за мен, затова съм доволен от възможността да работя и на други места.

106 Първите няколко години във Виена се занимавах основно с живопис, в момента почти не използвам тази медия. Сега боравя с различни медии (фотография, видео, перформанс, рисунка), адекватни на ситуацияите, с които се сблъсквам. Това, което обединява работите ми, е, че използвам себе си и името си като метафора за съществуването и стремежа към самореализация на индивида в обществото. Използвам стратегии на камуфлаж и трансформация. Правя художествени интервенции без разрешение, при които действам бързо и тайно!

Може да се говори за съществуване на много български художници, работещи активно във Виена, но не мисля, че може да се говори за българска артсцена.

Не знам дали това, че съм израснал в България, ми помага или ми пречи. Не бих желал да правя оценка. Смятам, че в днешно време човек би трябвало да остави националното мислене зад себе си или поне да се опита да го пречупи. Разбира се, че начинът, по който съм израснал, възпитанието ми, както и културната ми основа оказват влияние върху работата ми, но не бих желал те да ме определят. Бих могъл да се идентифицирам едновременно с различни националности и да приема много страни като родни... Това е и една от темите в художествената ми работа. В момента, в който отговарям на този въпрос, съм на резиденция в Париж (Cite Internationale des Arts) като австрийски художник с български паспорт, пребиваващ в студиото на Армения!

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Michail Michailov

Vienna is a good basis for my work. I have the opportunity to realize my projects, to display and make a living from my creativity. But Vienna would not be enough inspiration for me, so I am pleased with the opportunity to work in other places, too.

In the first few years in Vienna I was dealing mainly with painting, right now I hardly use this media. Now I work with various media (photography, video, performance, drawing), adequate to the situations I encounter. What unites my works is the fact that I use myself and my name as a metaphor for existence and the quest for self-realization of the individual in society. I use strategies of camouflage and transformation. I make artistic interventions without authorization, acting quickly and secretly!

We can talk about the existence of many Bulgarian artists actively working in Vienna, but I do not think we can talk about Bulgarian art scene.

I do not know whether the fact that I grew up in Bulgaria helps me or is an obstacle. I would like to make an assessment. I think that nowadays one should leave national mentality behind, or at least to try to break it. Of course the way I grew up, my upbringing and rising, as well as my cultural grounding, bear influence on my work, but I wish they would not define me. I could identify simultaneously with different nationalities and accept many countries as motherland... This is one of the themes in my art work. At the moment, when I am answering this question, I am at a residence in Paris (Cite Internationale des Arts) as an Austrian artist with Bulgarian passport, resident in the studio of Armenia!

Михаил Михайлов
P+R (Pray+Repose)
2012
намеса в публичното пространство, Грац

Michail Michailov
P+R (Pray+Repose)
2012
intervention in public space, Graz

В проекта „Молитва и покой“ (2012) „дразненето“ се оказва просто въпрос на един жест: творецът тайно се промъква на един паркинг. Той трансформира кодирането на пространствения ред и така отхвърля обичайното подреждане в успоредни линии. Добавените елементи към разграфяването под ъгъл 90 градуса извикват асоциации за царството на смъртта и оставят впечатление за един видимо безжизнен паркинг. Като при военно гробище, кръстовете са подравнени съобразно един водещ принцип – да предпазят потока от движещи се или спрели коли.

Михаил Михайлов посвещава тази нова интерпретация на пространството на хора, които желаят да се отдадат на молитва и покой сред грохота на града.

Ева Пихлер, Zweieintopf, Грац

In the Project „Pray and Repose“ (2012) the irritation proves to be a simple gesture: the artist clandestinely sneaks onto the parking level. He manipulates the code of spatial order and thereby abrogates the customary alignment alongside white parallel lines. His supplements to the common grid at an angle of 90 degrees evoke connotations of a realm of the death at an apparently lifeless parking lot. Like in a soldier cemetery, crosses string to one another determined by the same guiding principle of safeguarding the flowing or resting traffic.

Michail Michailov dedicates this newly created interpretation of a space to people for having a place to pray and rest aloft the roaring city.

Eva Pichler, Zweieintopf, Graz

Михаил Михайлов
2 x 173 см.
2010
намеса в публичното пространство
площад Св. Петър, Рим
Michail Michailov
2 x 173 cm
2010
intervention in public space
St. Peter's Square, Rome

Михаил Михайлов
Стената на славата
2007
намеса в публичното пространство
U1 метро станция Karlsplatz, Виена
Michail Michailov
Wall of Fame
2007
intervention in public space
U1 metro station Karlsplatz, Vienna

Михаил Михайлов
AcT (AUSTRIA conTEMPORARY)
2009
намеса в публичното пространство, Виена
Michail Michailov
AcT (AUSTRIA conTEMPORARY)
2009
intervention in public space, Vienna

През лятото на 2007 г. Михайлов е поканен да участва в лятната академия на центъра „Пол Клее“ в Берн. Той получава 2000 швейцарски франка за осъществяване на творчески проект на тема „Ситуация и спектакъл“. Вместо да вложи парите за материали, той ги използва директно за работата си. След създаването на работите „Пеперуда“ (2007) и „Опашка“ (2007), при които използва банкноти за допълнителни крайници или крила, той зашива банкнотите една за друга, за да създаде козина. Това обаче не изключва възможността един ден да разшише шевовете и да изхарчи парите.

Подходът на Михайлов е „подривен“, не само заради неговите нелегални действия, а най-вече заради вложения символизъм. Той използва стратегии за камуфлаж и трансформиране, заимствани от животинския свят. Появяват се хамелеони или пеперуди, той нахлузва мечешки кожи, използва козина и опашки. Произведенията, създадени в Швейцария, имат двоен смисъл. Банкнотите символизират богатата нация, а козината, която творецът създава от тях, също е белег на материално богатство. Произведението „Опашка“, в което Михайлов изгражда животинска опашка от банкноти, онагледява бремето, което са парите за човека, нещо като атавизъм. Точно толкова ирония е вложена и в пеперудените крила, направени от швейцарски франкове, които започват да пърхат и придават на обремененото с проблеми настояще лекота, като подсказват, че „всичко става (с пари)“. Когато Михайлов облича мечка кожа, той представя едновременно властна и архаична фигура, но също така и животно, което хората преследват за лов. В този случай мечката кожа служи за маскировка и за защита.

110

С „Хамелеон“ неговият символизъм достига своеобразен връх. Фотографската поредица под едно заглавие е създадена като дългосрочен проект по случки от ежедневието. Мотивите са открити случайно, чрез спонтанно самонаблюдение, при което авторът, подобно на едноименното животно, се приспособява към средата, която също придобива превратно значение поради неговата намеса. Също така, като акт на спонтанна художествена намеса Михайлов добавя името си на „Стената на славата“ (2006) на творци от 20-и и 21-и век, създадена на обществено място от голям виенски музей. Михайлов се присъединява към знаменитостите и минават седмици, докато служителите на музея разберат това. Макар неговото иронично вмешателство да е посрещнато с известно одобрение, след кратко време името му все пак е изтрито. То обаче може да се прочете още дълго след това, защото лепилото от буквите оставя трайни следи - факт, който още веднъж подчертава подривния характер на действията на художника. Самият факт, че след това творецът излиза от прикритие, придава допълнителен смисъл. Както при хамелеоните или пеперудите, той може да се преобрази и в решителен момент да се разкрие на фона на средата си.

Чрез своите стратегии и тематика Михаил Михайлов нерядко изтъква социални и културни различия. Неговият нелегален подход, включващ промяна на реалността, разкриване и интервенция, намеква за положението на хора, принудени да асимилират.

Художникът е наблюдател, който много непосредствено превръща идеите си в реалност. Той действа бързо и тайно.

Ервин Урман
от каталога на изложбата: Austria Contemporary
Музей ESSL, Клостернойбург/Виена

Михаил Михайлов
Доходи
2007
Center Paul Klee, Берн
Със съгласието на музей MUSA, Виена и на художника
Michail Michailov
Income
2007
Center Paul Clee, Bern
Courtesy: MUSA, Vienna and the artist

In the summer of 2007, Michailov was invited to take part in the summer academy at the Paul Klee Centre in Bern. He received a production grant of 2.000 Swiss Francs for the realisation of an artistic project on the topic of "situation and spectacle". Instead of investing the money in material, he used it directly for his work. After creating the videos "Schmetterling" (Butterfly) (2007) and "Schwanz" (Tail) (2007), where he used the bank notes as additional limbs and wings, he sewed them together to create a fur. This preserves the option that he may open the seams and spend the money one day.

Michailov's way of working is subversive, not only because of his clandestine actions, but mainly because of its symbolism. He uses strategies of camouflage and transformation from the animal world. Chameleons or butterflies appear, he slips into bearskins, uses fur and tails. The pieces created in Switzerland are invested with double symbolism. The banknotes are symbols of the wealthy nation, and the fur that the artist creates out of them is also symbolic of material wealth. The video "Schwanz", in which Michailov grows a tail from banknotes may illustrate that money is a burden to human beings, something like atavism. Just as much irony went into the butterfly wings from Swiss francs that start fluttering, transforming the problem-laden present into lightness and suggesting that "anything goes (with money)". When Michailov wears bearskin, he represents a powerful and archaic figure, but also an animal that is hunted and utilized by humans. In that case the bearskin serves as camouflage and protection.

He takes the symbolism furthest with the chameleon. The photo series of the same name, a long-term project, was created episodically in situations of everyday life. For the motifs he finds accidentally through spontaneous observations the artist stage-sets himself and, like the eponymous animal, adapts to the environment which in turn is given a twist in its original significance because of his self-staging. It was also spontaneity that inspired Michailov to artistic intervention when he added his name to a "Wall of Fame" (2006) of artists from the 20th and 21st centuries that was established by a major Viennese museum in a public place. Michailov became part of the celebrity environment and it took weeks until the staff of the museum realised it. Although his ironic intervention met with some approval it was nevertheless removed after a short time. The adhesive letters left traces, however, that continued for a long time to outline Michailov's name and thus underlined the subversive character of the action. The fact that the artist then steps out of his camouflage is an added element to his clandestine work. As with chameleons or butterflies, a transformation may occur which reveals the artist to his environment at the decisive moment.

With his strategies and subjects he sometimes points at socio-cultural differences. His clandestine approach, involving the changing of reality, disclosure and intervention, alludes to the situation of people who are obliged to assimilate. Michailov is an observer capable of translating ideas very directly into reality. He acts fast and in secret.

Erwin Uhrmann
from the exhibition catalogue: Austria Contemporary
2009
ESSL Museum, Klosterneuburg/Vienna

Михаил Михайлов
 ICH FERGEBE DIR (I forgife you)
 2010
 художествена намеса в публичното пространство
 самозалепващо фолио върху покрив, 3000 x 250 см.
 das weisse haus, Wollzeile 1, Виена

Michail Michailov
 ICH FERGEBE DIR (I forgife you)
 2010
 intervention in public space
 adhesive foil on copper roof, 3000 x 250 cm
 das weisse haus, Wollzeile 1, Vienna

На ул. „Волцайле“ 1 останаха следите от досега най-впечатляващата акция: Михаил Михайлов написа нарочно грешно с огромни букви на покрива на сградата „Ich fergebe dir“ (Аз ти прощавам). Надписът ясно се вижда от кулите на Щефансдом и е израз на любовта към ближния, но изказан от противоположната страна се превръща в обръщение към Църквата, към държавата Австрия.

On 1 Wollzeile Street were left traces of the most impressive action so far: Michail Michailov wrote with purposely misspelled huge letters on the roof of the building: “Ich fergebe dir” (“I forgife you). The inscription is clearly visible from the towers of Stephansdom and is an expression of love for the neighbour, but is expressed from the opposite side as an address to the Church, to the State of Austria.

112

Алмут Спиглер, в-к „Die Presse“, 01.10.2012

Almuth Spiegler, Die Presse newspaper, 01.10.2012

Михаил Михайлов
 763 см.
 2011
 намеса в публичното пространство
 Rahlgasse 5, Виена
 Michail Michailov
 763 cm
 2011
 intervention in public space
 Rahlgasse 5, Vienna

113

Михаил Михайлов
Без заглавие: 7, 10, 11, 12 (фото серия хамелеон)
2008-2010
Michail Michailov
Untitled: 7, 10, 11, 12 (photo series chameleon)
2008-2010

Михаил Михайлов
Без заглавие (Vive la France)
2013
намеса в публичното пространство, Париж
Michail Michailov
Untitled (Vive la France)
2013
intervention in public space, Paris

Михаил Михайлов
Работата
2007
кадри от видео, 38:00 мин.

Във видеофилма „Работата“ (2007) са представени една чистачка (Екатерина Радева) и един чистач (Авторът) на работното им място в частно, виенско домакинство. Скритата камера, с която те заснемат работата си и работодателката си, става инструмент, който превръща в игра на нерви иначе трудната и монотонна работа. Потенциално унизителните ситуации, като например сцената, в която работодателката реди пасианс на компютъра, докато пърформарът/чистачката на колена забърсва пода под масата, се превръщат в изключително успешни сцени в бъдещия филм. Борис Гройс отбелязва потенциала на такъв проект за създателите му във възможността за бягство. „Да се работи върху нещо, което (все още) не се показва на другите, което остава скрито и неизказано. Чрез проекта създателят му емигрира от действителността във едно виртуално бъдеще и по този начин създава дистанция между себе си и другите“.

Гудрун Ратцингер, Wien Museum

Michail Michailov
The Work
2007
video stills, 38:00 min

In the video *The Work* (2007) are portrayed a charlady (Ekaterina Radeva) and a cleaner (the author) at their workplace in a private Viennese household. The hidden camera with which they capture their work and their employer, becomes a tool that turns the otherwise difficult and monotonous work into a game of nerves. The potentially humiliating situations, such as the scene in which the employer plays solitaire on the computer, while the performer / wiper kneels mopping the floor under the table, prove to be extremely successful scenes in the future movie. Boris Groys notes the potential of such a project for its authors in the possibility of escape. "To work on something that is not shown (yet) to the others, which remains hidden and unspoken. By means of the project its author emigrates from reality into a virtual future and thus creates distance between himself and the others".

Gudrun Ratzinger, Wien Museum

Михаил Михайлов
Пресичайки ограниченията
2011
намеса в магазин за техника Техномаркет,
София
Michail Michailov
Crossing Limits
2011
intervention in the electronics store
Technomarket, Sofia

Михаил Михайлов
Домашно кино
2009
намеса в магазин за техника
Сатурн, Грац
Michail Michailov
Home Cinema
2009
intervention in the electronics store
Saturn, Graz

116

Михаил Михайлов
Salon de Thé
2013
кадър от HD видеодокументация
Европейски парламент, Брюксел
Michail Michailov
Salon de Thé
2013
still from HD documentary video
EU-Parlament, Brussels

Михаил Михайлов
Изкушението 1937
„Разликата между един добър и един бездарен архитект е, че последният се поддава на изкушението, докато талантливият му устоява.“ (1930)
2012
Дом Витгенщайн, Виена
Michail Michailov
The Temptation 1937
“The difference between an accomplished and an incapable architect is that the later succumbs while the talented resists to the temptation” (1930)
2012
Haus Wittgenstein, Vienna

Михаил Михайлов
Книгата
2009
намеся в книжарница MQ, Виена
Michail Michailov
The Book
2009
intervention in MQ bookshop, Vienna

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснал в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Александър Пеев

Според мен няма особено значение къде твори човек. Навсякъде е еднакво трудно! Виена е космополитен град, пълен с творци, при това от стотици години насам. Нещо като тропическа гора, в която всеки вид трябва да се усъвършенства и пригоди най-добре!

118 Наличието на толкова исторически важни паметници на архитектурата и изкуството вдъхновява само по себе си. Но също и провокира. Когато пристигнах във Виена да следвам изобразително изкуство, бях само на деветнайсет. В България ни бяха смазали с реализъм, а тук художествената реалност се оказва доста по-различна. Следващите няколко години просто търсех себе си. Привикването към този свят се улеснява донякъде от традиционното балканско присъствие. Местните казват: „Балканите започва от Виена.” През годините човек се запознава с хора от цял свят, което също развива и обогатява мирогледа.

Българската художествена среда в Австрия е по-скоро приятелски кръг и тя не е затворена в себе си. Всеки от нас има контакти и работи с най-различни институции и творци на международно равнище. Естествено най-важното, освен приятелството, е и обмяната на опит и обсъждането на културни и политически проблеми.

За мен България е извор на духовност, но за съжаление доста често и на разочарование. Надявам се от родината ни да идват повече новини за българско изкуство на световно ниво, а не за абсурдна българска политика.

Alexandar Peev

I think it does not really matter where a person is creative. Everywhere it is equally hard! Vienna is a cosmopolitan city full of artists and what is more - for hundreds of years. Something like a tropical forest in which each species should be improved and made to fit best!

The presence of so many important historical monuments of architecture and art is inspiring by itself. But it is also provocative. When I arrived in Vienna to study art, I was only nineteen. In Bulgaria we were crushed with realism, and here art reality turned out to be quite different. In the following few years I was just trying to find myself. Getting accustomed to this world is facilitated to some extent by the traditional presence of the Balkans here. Locals say “The Balkans start from Vienna.” Over the years, you meet people from all over the world, which also develops and enriches your worldview.

Bulgarian artistic environment in Austria is rather a circle of friends and it is not closed in itself. Each of us has contacts and works with a variety of institutions and artists internationally. Of course, most importantly - except friendship, is the exchange of experience and discussions on cultural and political issues.

To me, Bulgaria is a source of spirituality, but unfortunately quite often also of disappointment. I hope that from our Motherland will come more news about Bulgarian art on a global level, and not about absurd Bulgarian politics.

Александър Пеев в ателието
2013
Alexandar Peev in his studio
2013

Александър Пеев
Разточителното потребление
2008
Tachometa Off Space, Виена
Alexandar Peev
Conspicuous Consumption
2008
Tachometa Off Space, Vienna

Александър Пеев
Без заглавие 1, 2
2013
туш, микро писалка, молив, 42 x 29 см.
Alexandar Peev
Untitled 1, 2
2013
ink, micro pen, pencil, 42 x 29 cm

Александър Пеев
Прегръдка
2013
пясъчник, 48 x 29 x 91 см.
Alexandar Peev
Hug
2013
sandstone, 4 x 29 x 91 cm

Александър Пеев
Клоунът
2012
мрамор, оникс, 68 x 30 x 18 см.
Alexandar Peev
The Clown
2012
marble, onyx, 68 x 30 x 18 cm

Александър Пеев
Бюст за сексуално използване
2010
бетон, 70 x 50 x 40 см.
фотография: Максимилиан Праматаров
Alexandar Peev
Fuck Bust
2010
beton, 70 x 50 x 40 cm
photo: Maximilian Pramatarov

120

Александър Пеев
Циклоп
2012
мрамор, 47 x 61 x 30 см.
Alexandar Peev
Cyclops
2012
marble, 47 x 61 x 30 cm

Александър Пеев
Без заглавие
2011
мрамор, 30 x 18 x 39 см.
фотография: Максимилиан Праматаров
Alexandar Peev
Untitled
2011
marble, 30 x 18 x 39 cm
photo: Maximilian Pramatarov

Александър Пеев
 Мечта-нос
 2012
 молив, пастел върху хартия, 120 x 100 см.
 Alexandar Peev
 Dream-nose
 2012
 pencil, crayon on paper, 120 x 100 cm

Александър Пеев
 Без заглавие
 2008
 м.б., пл., 120 x 100 см.
 Alexandar Peev
 Untitled
 2008
 oil on canvas, 120 x 100 cm

Александър Пеев
 Mercatus
 2008
 м.б., пл., 120 x 100 см.
 Alexandar Peev
 Mercatus
 2008
 oil on canvas, 120 x 100 cm

Александър Пеев
 Балната зала
 2008
 м.б., пл., 120 x 100 см.
 Alexandar Peev
 The Ballroom
 2008
 oil on canvas, 120 x 100 cm

Александър Пеев
 Церемонията по откриването на зимния сезон
 2008
 м.б., пл., 120 x 100 см.
 Alexandar Peev
 The Ceremonial Opening of the Winter Season
 2008
 oil on canvas, 120 x 100 cm

Александър Пеев
 В кръчмата
 2010
 м.б., пл., 140 x 200 см.
 фотография: Максимилиан Праматаров
 Alexandar Peev
 In the Pub
 2010
 oil on canvas, 140 x 200 cm
 photo: Maximilian Pramatarov

Александър Пеев
 Pussy Riot
 2012
 смесена техника върху хартия, 100 x 120 см.
 Alexandar Peev
 Pussy Riot
 2012
 mixed media on paper, 100 x 120 cm

Александър Пеев
Диктатура
2013
смесена техника върху хартия,
190 x 150 x 230 см.
Alexandar Peev
Dictatorship
2013
mixed media on paper 190 x 150 x 230 cm

Александър Пеев
Джюкратѝа
2013
смесена техника върху хартия,
190 x 150 x 230 см.
Alexandar Peev
Джюкратѝа
2013
mixed media on paper 190 x 150 x 230 cm

122

Галерия Guido Van Rats, Виена
2013
Guido Van Rats Gallery, Vienna
2013

▶
Александър Пеев
Любов
2006
пърформанс в Театър Сфумато, София
в сътрудничество с <http://artmospheric.org>
▶
Alexandar Peev
Love
2006
performance at Sfumato Theater, Sofia
in collaboration with <http://artmospheric.org>

123

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснал в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Максимилиан Праматаров

Във Виена сцената на съвременно изкуство е сериозна и интензивна, тъй че да съм част от нея за мен е предизвикателство.

Естествено е средата, в която един автор твори, да влияе на работите му. Виена е доста либерален за изяви град с функциониращи с пълна сила частни и държавни арт институции, което стимулира продуктивността на работещите тук.

Не мисля, че е нужно да се говори за българска артсцена където и да било, аз лично се старая да работя извън географските определения и фолклор.

Да израсна през пъстрите години на прехода в България ми даде много като мироглед; да участвам на българската художествена сцена също е предизвикателство.

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

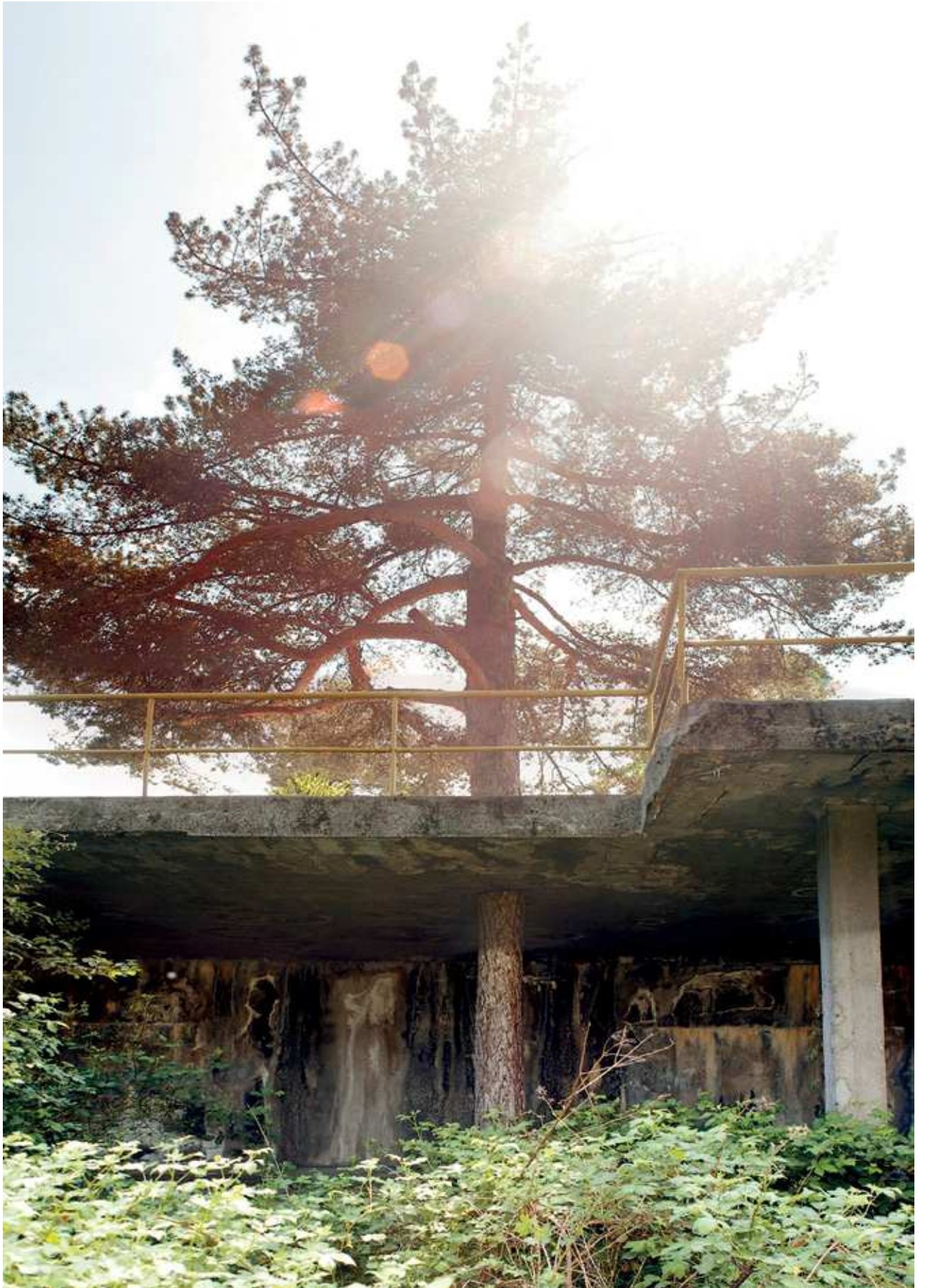
Maximilian Pramatarov

In Vienna, the contemporary art scene is serious and intense, so for me to be a part of it is a challenge.

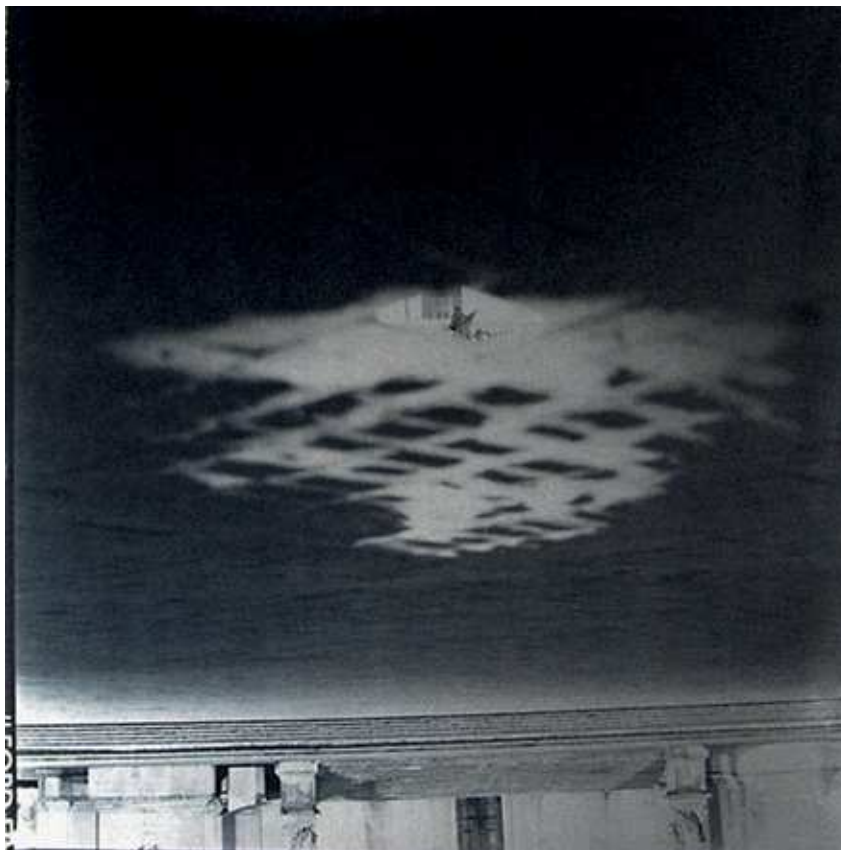
Naturally the environment in which an artist works bears influence on his work. Vienna is a very liberal city to work in with both public and private institutions functioning in full force; so that stimulates the productivity of people working here.

I do not deem it necessary to talk about Bulgarian art scene anywhere, I personally try to work beyond geographical definitions and folklore.

Growing up in the motley years of transition in Bulgaria gave me a lot as a worldview, and participation on the Bulgarian art scene is also a challenge.

◀
Максимилиан Праматаров
Стегнато
2008
дигитален печат, 70 x 100 см.
◀
Maximilian Pramatarov
Tight
2008
C-print, 70 x 100 cm

Максимилиан Праматаров
Без заглавие (Светец)
2005
барит върху алуминий, 55 x 55 см.
Maximilian Pramatarov
Untitled (Saint)
2005
Barite on aluminium, 55 x 55 cm

126

Максимилиан Праматаров
Без заглавие (Светец), детайл
2005
Maximilian Pramatarov
Untitled (Saint), detail
2005

Максимилиан Праматаров
Биби под вода
2009
дигитален печат, диасек, 60 x 90 см.
Maximilian Pramatarov
Bibi Underwater
2009
C-print, diasek, 60 x 90 cm

Максимилиан Праматаров
Вълна
2011
дигитален печат, 40 x 60 см.
Maximilian Pramatarov
Wave
2011
C-print, 40 x 60 cm

Максимилиан Праматаров
Без заглавие (нощно_море)
2012
дигитален печат, 60 x 90 см.
Maximilian Pramatarov
Untitled (night_sea)
2012
C-print, 60 x 90 cm

Максимилиан Праматаров
Виенска катастрофа 1, 2
2008
дигитален печат, 60 x 90 см.
Maximilian Pramatarov
Vienna Crash 1, 2
2008
C-print, 60 x 90 cm

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Красимира Стикар

Krasimira Stikar

Приключение. Тук се съревновавам с амбициозни художници от цял свят.

Adventure. Here I compete with ambitious artists from around the world.

В България се занимавах с анимационни филми. Допирната точка със съвременното изкуство дойде при престоя ми в Академията за изящни изкуства във Виена. Тук изкуството започна да влияе върху живота ми и да променя работата ми.

In Bulgaria I was making cartoons. The point of contact with contemporary art came during my stay at the Academy of Fine Arts in Vienna. Art began to affect my life and to change my style of working.

За мен има само една артсцена и това е интернационалната.

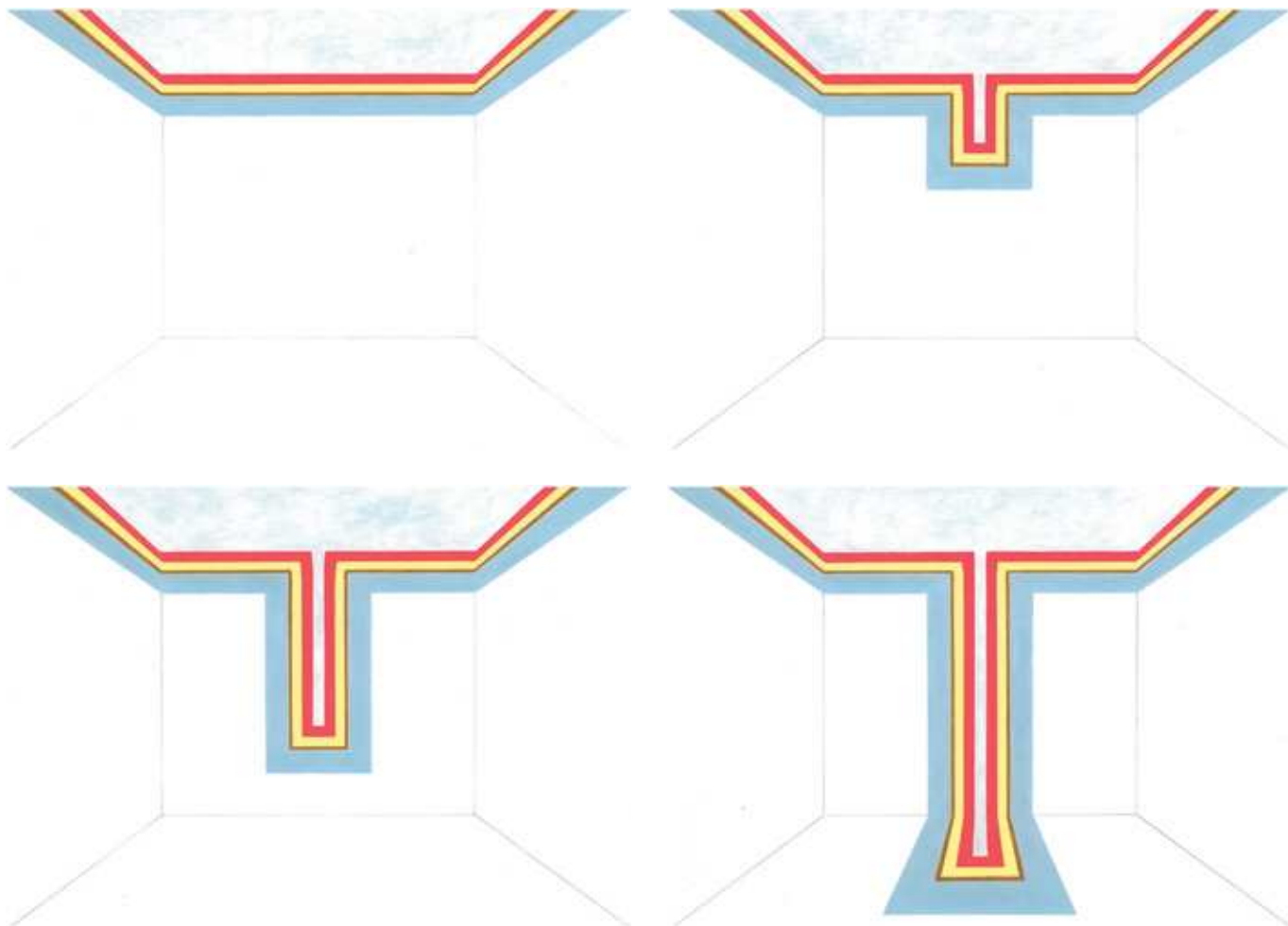
To me there is only one art scene and it is the international one.

Помага ми да представя творбите си на по-широка аудитория, да разширя личния си кръгзор и да създам контакти.

It helps me to present my works to a wider audience, to expand my personal horizons and create contacts.

Красимира Стикар
Пространствено разширение, 1, 10, 11, 13, 23
2011
кадри от компютърна анимация
Krasimira Stikar
Spatially-room extension, 1, 10, 11, 13, 23
2011
stills from computer animation

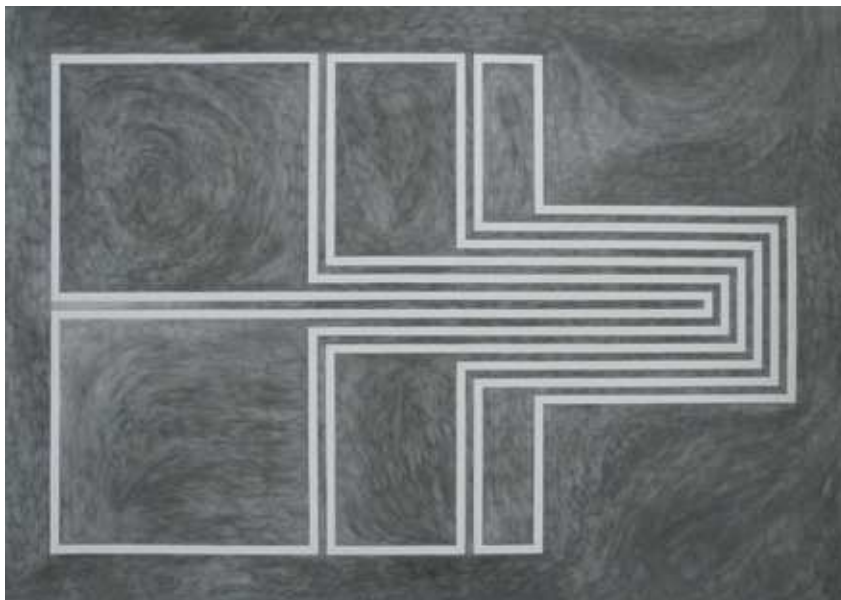

Красимира Стикар
 Пространствено разширение, 1, 2, 3, 4
 2011
 акрил върху хартия, 21 x 29,7 см.
 Krasimira Stikar
 Spatially-room extension, 1, 2, 3, 4
 2011
 acrylic on paper, 21 x 29,7 cm

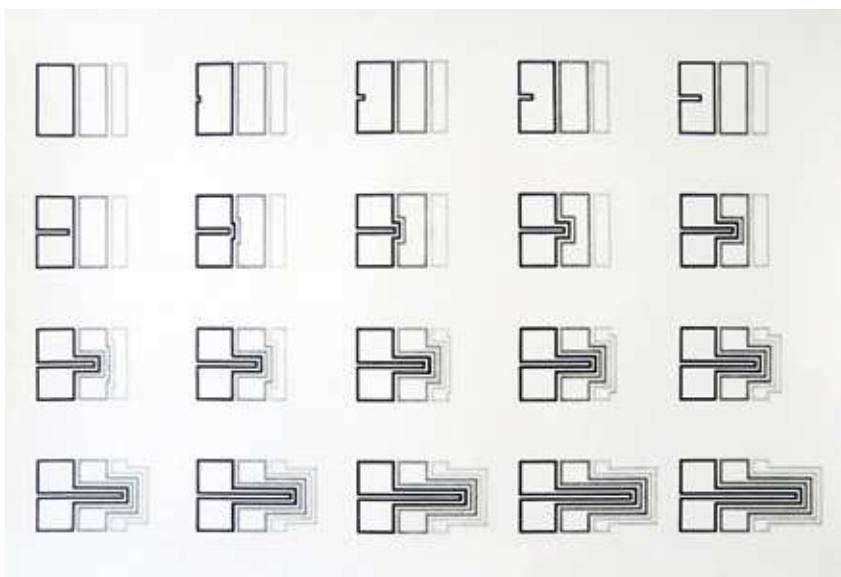
►
 Красимира Стикар
 Пространствено разширение
 2011
 стенопис, компютърна анимация
 ►
 Krasimira Stikar
 Spatially-room extension
 2011
 wall painting, computer animation

Красимира Стикар
Пространствено разширение: Движение
2013
молив върху хартия, 100 x 70 см.
Krasimira Stikar
Spatially-room extension: Movement
2013
pencil on paper, 100 x 70 cm

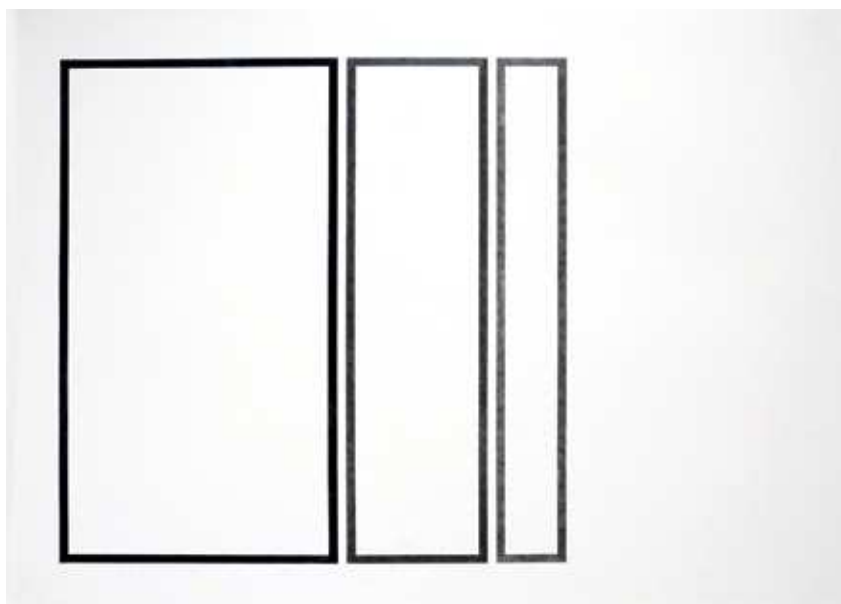

Красимира Стикар
Пространствено разширение
2012
молив върху хартия, 100 x 70 см.
Krasimira Stikar
Spatially-room extension
2012
pencil on paper, 100 x 70 cm

134

Красимира Стикар
Пространствено разширение: Застой
2013
молив върху хартия, 100 x 70 см.
Krasimira Stikar,
Spatially-room extension: Stagnation
2013
pencil on paper, 100 x 70 cm

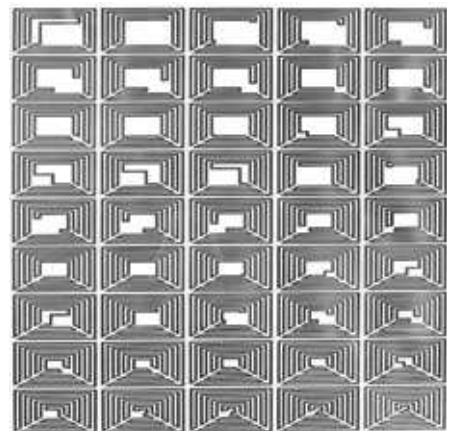
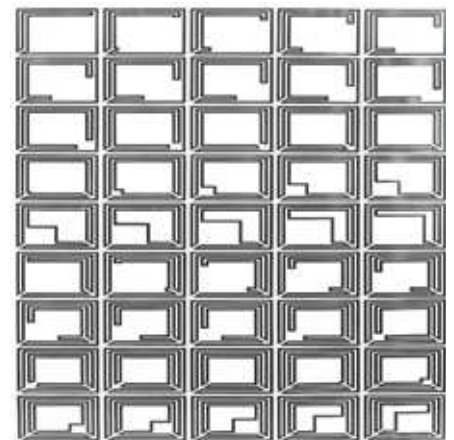
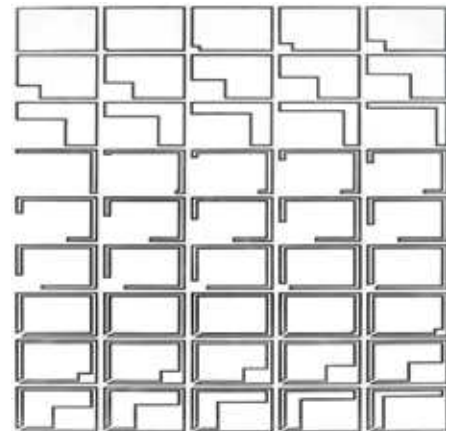

Красимира Стикар
Широк екран
2009
343 рисунки, молив върху хартия, 11,1 x 20,6 см.
Krasimira Stikar
Widescreen
2009
343 drawings, pencil on paper, 11,1 x 20,6 cm

Красимира Стикар
Широк екран 1
2009
45 рисунки, молив върху хартия, 100 x 102 см.
Krasimira Stikar
Widescreen 1
2009
45 drawings, pencil on paper, 100 x 102 cm

Красимира Стикар
Широк екран 2
2009
45 рисунки, молив върху хартия, 100 x 102 см.
Krasimira Stikar
Widescreen 2
2009
45 drawings, pencil on paper, 100 x 102 cm

Красимира Стикар
Широк екран 3
2009
45 рисунки, молив върху хартия, 100 x 102 см.
Krasimira Stikar
Widescreen 3
2009
45 drawings, pencil on paper, 100 x 102 cm

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснал в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Камен Стоянов

Не по-различно от правенето му и на други места. Иска се знание за това къде, как и с кого можеш да осъществиш даден проект. Аз лично правя изкуство по скоро пътьом.

Няма как да не са се променили. Това е съвсем естествено. При това моята работа се базира на реагиране на заобикалящата ме среда както контекстуално, така и естетически. Може би работите ми с времето придобиват по-голяма рефлексивност.

Може да се говори за значително присъствие на художествени пришълци от България, но чак да е сцена, не бих казал. Все пак Виена през последното десетилетие се напълни с артисти от много различни места. Така че в тази връзка това не бие толкова много на очи.

Така или иначе това си е личен културен багаж, с всичките му плюсове и минуси. Опитвам се да го използвам и да гледам на него като на нещо ценно, а не като на бремене. Просто съм непоправим оптимист. За мен, както предполагам и за всеки художник, е удоволствие да показвам работите си на различни места и най-естествено в родната среда. Иначе би изникнал обратният въпрос. Все пак доста от идеите ми излизат от тук.

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

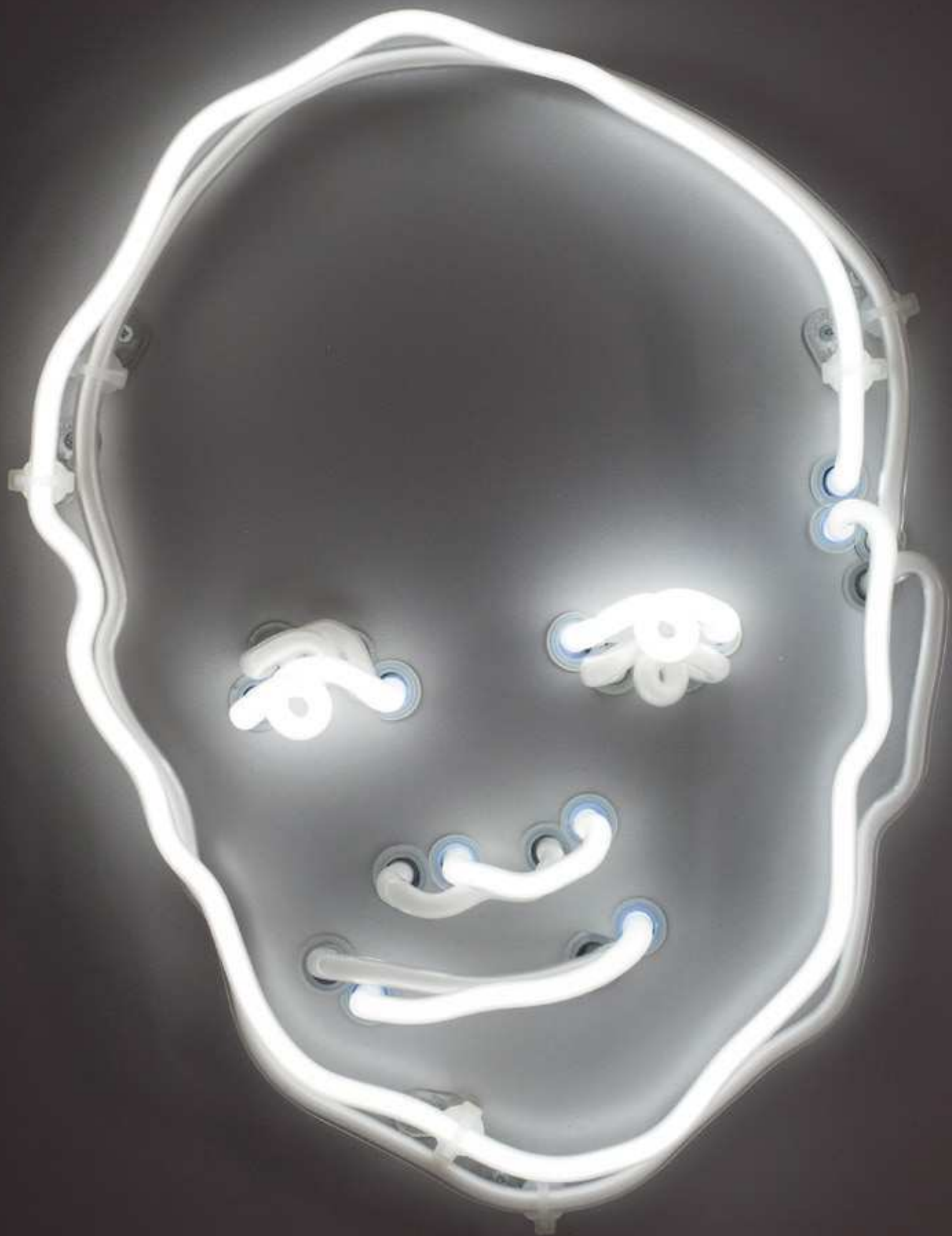
Kamen Stoyanov

No different than making it in other places. It takes knowledge of where, how and with whom you can make a project. I personally do art rather en route.

There is no other way for me but to change. That is quite natural. What is more, my work is based on the reaction to my surroundings both contextually and aesthetically. Perhaps, in the course of time, my works acquire greater flexibility.

We can talk about a significant presence of artistic newcomers from Bulgaria, but to talk about a scene, it is quite far-fetched. Yet Vienna in the last decade was filled with artists from many different places. So in this respect it does not strike people's attention all that much.

Anyway, this is personal cultural luggage, with all its pros and cons. I try to use it and look at it as something of value, not as a burden. I'm just an incorrigible optimist. For me, as I suppose for every artist, it is a pleasure to show my works at various places and a most naturally in my home environment. Otherwise the counter question would materialize. Well, many of my ideas originate here.

◀
Камен Стоянов
Yes
2012
неон, 60 x 40 см.
◀
Kamen Stoyanov
Yes
2012
неон, 60 x 40 см

Камен Стоянов
Бъдеща идея
2013
светлинна инсталация, близо до Летище София
със съгласието на Inda Galeria, Будапеща
Kamen Stoyanov
Future Idea
2013
light installation, near Sofia Airport
Courtesy: Inda Galeria Budapest

138

Камен Стоянов
Бъдеща идея
2013
акция в небето над София
кадри от HD видеодокументация
Kamen Stoyanov
Future Idea
2013
air action in the sky of Sofia
stills from HD documentary video

Камен Стоянов
Без названиее
2012
акция на Delaware Avenue 2265,
Санта Моника
кадри от видео, 01:00 мин.
Kamen Stoyanov
Untitled
2012
action at 2265 Delaware Avenue,
Santa Monica
stills from video, 01:00 min

„Изкуството става критично, когато подмени границите и определи нови граници в съгласуваната тъкан на реалността, смущавайки по този начин онези, които обграждат консенсусното поле на реалността.“

– Жак Рансиер, „Еманципираният зрител“
(Le Spectateur émancipé)

Творческата практика на Камен Стоянов наподобява дейността на активист, който не се обръща към своята аудитория със средствата на партийната политика, а просто иска тя да се отърси от всеобщата пасивност. Неговите творби ни приканват към една сериозна игра, изпълнена с хумор, ирония, както и социална и културна чувствителност и откритост. Той поставя изкуството в обществото като цялост, в пространството между културите; той преосмисля пътищата на изкуството и призванието на твореца, поради което целта му не е да използва изложбеното пространство с естетическа цел, а по-скоро да смути пасивното възприятие на посетителите, както на обществени места, така и на улицата или в изложбената зала. Общуването е в основата на неговите произведения и това не се поражда в границите на изкуството, а на „действителния живот“, като творбите в изложбата са „реални предмети“, практически пригодни предмети или техни естетизирани, символични преработки, както и общочовешки послания, „мъдрости“, битувачи в ежедневието. Например, резултатът от един от последните му проекти, реализирани в Лос Анжелис като част от Програмата МАК Schindler Artists and Architects-in-Residence – „Доматените продукти на Стоянов“, като че ли наподобява серията „Супа „Кембъл“ на Уорхол, но е различен по самата си същност. Уорхол превръща продуктите, предметите, металните кутийки в сакрални обекти, като ги извисява до „светилището“ на изкуството. Той изначално осъществява своите критични нападки чрез мултипликацията и автоматизма на потребителското общество. Камен Стоянов прави своя собствена домотена супа от зеленчуци, които е отгледал сам, и размивайки границата между изкуство и реалност, той реформира основите на направление Флуксус, преобразява реалността в изкуство и изкуството в реалност – в обсега на художествената резидентност. „Моята градина е нещо като хибрид между художествена инсталация и оранжерия, тя е едновременно работно място и разширено ателие.“ Той не просто довежда Парнас до нивото на ежедневието, а и свързва две отдалечени култури, като временно представя българската култура в Лос Анжелис.

Бригита Мулади

“Art becomes critical when it replaces boundaries and determines new boundaries in the consensual texture of reality, thus disturbing the ones that surround the consensual field of reality.” - Jacques Rancière, *The Emancipated Spectator* (Le Spectateur émancipé)

Kamen Stoyanov's artistic practice bears a resemblance to that of an activist, who does not address his audience based on party politics, instead he only wants to end the general passivity. His works invite us to a serious game executed with humour, irony, as well as social and cultural sensitivity and openness. He places art into the whole of society, the space between cultures; he rethinks the way of art and the duty of the artist, therefore his purpose is not to make an aesthetic use of the exhibition space, but rather to disturb the passive observation of his visitors, whether in the public space, the street, or in an exhibition room. Communication is the source of his works, that does not begin within the boundaries of art, but in “real life”, and the artworks of the exhibition are “real objects”, practical objects, or their aesthetised, symbolical versions, or universal messages, “wisdoms”, that belong to everyday life. For example the results of one of his last projects he did in Los Angeles in the frame of the MAK Schindler Artists and Architects-in-Residence Program, “Stoyanov's Tomato Products” seems to resemble Warhol's “Campbell Soup” series, but is fundamentally different. Warhol made the product, the object, the tin box into a sacred object, and lifted it into the “sanctuary” of art. He attacked and criticised originality through multiplication, and the automats of consumer society. Kamen Stoyanov creates his own tomato soup from the vegetables he grew himself, and with a gesture to blur the boundary between art and reality, he reformed the foundations of flux, he made reality into art, and vice versa - within the compass of an artistic residency. “My garden is a kind of a hybrid between an art installation and a green house and it is a working place and enlarged studio” Not only did he reduce the Parnassus to a scene of everyday life, he also connected two distant cultures, he temporarily placed Bulgarian culture into LA.

Brigitta Muladi

141

Камен Стоянов

Доматените продукти на Стоянов

2012

видео, 14:00 мин., скици, фотографии, засадени домати, маса, стол, саксии от платна за живопис, флуоресцентни лампи, доматиена супа в стъклени буркани, надуваем домати, песен MAK Center for Art and Architecture, West Hollywood, CA със съгласието на Inda Galeria Будапеща, Galleria Enrico Astuni, Болоня

Kamen Stoyanov

Stoyanov's Tomato Products

2012

video, 14:00 min, sketches, photography, tomato plants, table, chair, planting pots made from stretched canvases, fluorescent light tubes, tomato soup in glass jars, inflatable vinyl tomato, song MAK Center for Art and Architecture, West Hollywood, CA.

Courtesy: Inda Galeria Budapest, Galleria Enrico Astuni, Bologna

Камен Стоянов
 Да донесеш Cultura
 2010
 кадри от видеодокументация, 14:53 мин.
 Kamen Stoyanov
 Bringing Cultura
 2010
 stills from documentary video , 14:53 min

Камен Стоянов
 Да донесеш Cultura
 2010
 инсталация
 Kamen Stoyanov
 Bringing Cultura
 2010
 installation view

Камен Стоянов
 Без название (Дарителска акция в кофичка
 за кисело мляко Cultura)
 2011
 Kamen Stoyanov
 Untitled (Donation action in a Cultura
 Yoghurt Beaker)
 2011

▶

Камен Стоянов
 Автопортрет на откриване
 2011
 Judisches Theater, Виена
 фотография: Рейнхолд Зисер

▶

Kamen Stoyanov
 Self-portrait at an Opening
 2011
 Judisches Theater, Vienna
 photo: Reinhold Zisser

▶

Камен Стоянов
 Синхронизация
 2010
 лайтбокс, 80 x 120 см.; видео, 05:25 мин.
 със съгласието на Inda Galeria Будапеща,
 Galleria Enrico Astuni Болоня

▶

Kamen Stoyanov
 Synchronization
 2010
 lightbox, 80 x 120 cm; video, 05:25 min
 Courtesy: Inda Galeria Budapest,
 Galleria Enrico Astuni Bologna

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснал в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Коста Тонев

Съвременното изкуство е „роднина“ на глобализацията. Понятието „съвременно изкуство“ в днешно време означава едно и също нещо навсякъде по света (включително и във Виена).

Във Виена съм от вече близо десет години. Със сигурност начинът ми на работа се е променил през тези години. Неизбежно е. Не знам дали се дължи на Виена или на времето и възрастта.

И да, и не. Факт е, че във Виена живеят и работят голям брой български художници. Имаме основания да твърдим, че всички те или поне по-голямата част от тях са сериозни и утвърдени автори. Но това не е достатъчно, за да имаме сцена. Нужно е също авторите да поддържат връзки помежду си. Всички ние се познаваме, поздравяваме се, като се срещнем, и дори се събираме. Имаме добри лични отношения. На професионално ниво нещата обаче изглеждат по-различно. Затруднявам се да назова пример, в който двама или повече български художници са излагали във Виена заедно и по собствена инициатива. Вместо българска сцена във Виена може би ще е по-точно да се каже, че има българско присъствие на виенската сцена.

Това, че съм израснал в България, със сигурност ми е повлияло в определена степен, най-вече в отношението ми към изкуството. В България, особено допреди години, да се занимаваш с изкуство означаваше, че го правиш от отдаденост към него. Нямахше почти никаква друга мотивация. В Австрия по-голямата част от тези, които работят в областта на изкуството, обикновено са хора, които имат сравнително висок жизнен стандарт. За тях изкуството е необходимо единствено в способността си да доставя социален статус. Тоест интересът не е към самото изкуство, а към себе си, към своя self-image и отношенията в обществото, в които изкуството се явява посредник.

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Kosta Tonev

Contemporary art is a “relative” of globalization. The term “contemporary art” now means the same thing everywhere (including Vienna).

I have been living in Vienna for nearly ten years. Surely my way of working has changed over the years. That is inevitable. I do not know whether it is due to my being in Vienna, or time and age.

Yes and no. The fact is that in Vienna a large number of Bulgarian artists live and work. We have reasons to believe that all or at least most of them are serious and renowned authors. But it is not enough to have a scene. It is also necessary that writers should keep in touch. We all know one another, say hello when we meet and even get together. We have a good personal relationship. On a professional level, however, things look different. I find it difficult to name an example in which two or more Bulgarian artists exhibit in Vienna together, on their own initiative. Instead of a Bulgarian scene in Vienna, it might be more accurate to say that there is a Bulgarian presence on the Viennese scene.

Being raised in Bulgaria has certainly influenced me to some extent, especially in my attitude towards art. In Bulgaria, especially a few years ago, to make art meant to be devoted to making it. There was almost no other motivation. In Austria, the majority of those working in the arts are usually people who have a relatively high standard of living. For them, art is necessary only in its ability to deliver social status. In other words, interest is not for art itself, but to the artist himself, to his self-image and relations in society, where art is a mediator.

Коста Тонев
Паспортна снимка
2012
инсталация, три фотографии, 150 x 100 см.; 5 x 5 см.; 30 x 24 см

В произведението „Паспортна снимка“ се придържам към същия подход – вкарвам в действие апарата на закона, за да създам свое alter ego. Идеята е първоначално разработена за изложба в Съединените щати. За да присъствам на откриването, аз трябваше да се добия с американска виза. Целта ми беше да осъществя интервенция в оформлението на визата и най-вече върху снимката. Влязох в едно фотографско студио и казах на фотографа да ме снима за виза, но да не прави снимки на лицето ми в действителност, а на неговото отражение в едно огледало, което държах. Впоследствие снимката беше изрязана до размери, в които се вижда само отражението в огледалото, като бяха спазени всички изисквания на визовия отдел. По този начин снимката беше копирана върху визата ми. В този случай лицето на снимката всъщност беше обърнат огледален образ. Както знаем, лицата не са напълно симетрични. Възприемам този проект като акт на обратно изземане на моята самоличност, която за случая се конструира от правителствена институция. Дори само по себе си, отражението на образа е препратка към огледалната сцена на Лакан – онзи период от живота на всяко бебе, при който то изгражда своето его, като гледа себе си в огледалото. Интегрирането на моето огледално отражение в документ представлява символичен опит да вложа своето собствено разбиране на тази материя в официално наложената интерпретация.

Kosta Tonev
Headshot
2012
installation, 3 photographs, 150 x 100 cm; 5 x 5 cm; 30 x 24 cm

In the piece “Headshot” I apply the same kind of approach. That is, employing the legal apparatus for the sake of creating an alter ego of myself. It was initially developed for an exhibition in the United States. In order to be there for the opening it was necessary for me to obtain a US visa. My aim was to intervene in the appearance of the visa, particularly in the photograph. For this reason I went into the photo studio and asked the photographer to not take a visa photo of my face, but of its reflection in the mirror that I was holding at that moment. This photo was subsequently cropped leaving visible only the reflective surface of the mirror, and making sure that the result corresponds with the Visa Photographic Requirements. In this form the photo was printed on my visa. In this case the image of my face is flipped over through the reflection. As we know faces are not fully symmetrical. I see this project as a gesture of re-appropriation of my identity that is being constructed by a governmental institution in this case. In itself one’s own reflection implies a reference to the Lacanian Mirror Stage—the period in every baby’s life, in which the baby constructs its ego by looking at itself in the mirror. Integrating my reflection into the document was a symbolic attempt to insert my understanding of the matter into the state-imposed one.

146

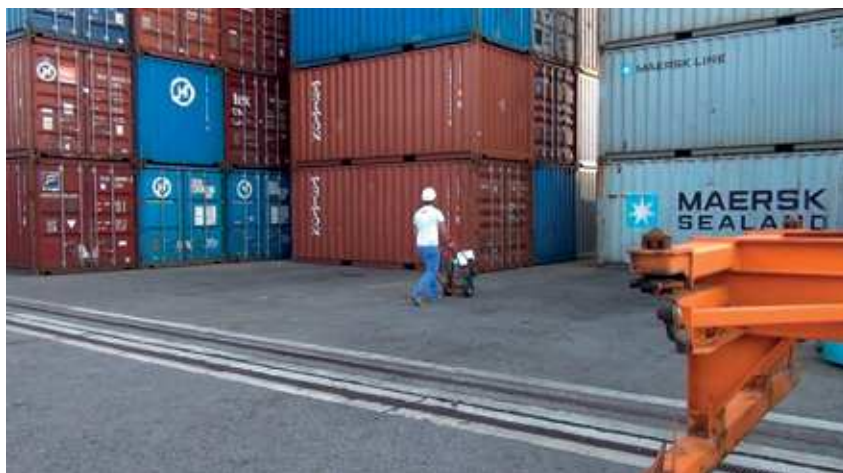
Коста Тонев
Обект на труда
2012
дигитален печат, алуминий 120 x 80 см.

В пристанищна зона за товарене и разтоварване работник бута две подедни колички, натоварени една върху друга. Докато се придвижва из лабиринта на пространството, подедната количка се оказва както носещо устройство, така и съдържание на товара, който превозва. Предметът на този труд всъщност е и средството, с което той се извършва. Така работникът е впримчен в един безкраен цикъл.

Kosta Tonev
An Object of Labor
2012
C-print on aluminum, 120 x 80 cm

In a transshipment area a worker is pushing two hand trucks around, one on top of the other. As he makes his way through the maze-like structure, the hand truck finds itself both in the position of a bearer and in that of the content, which it conveys. The object of his labor are the very means, which enable it. The worker is therefore caught up in an endless loop.

Коста Тонев
Обект на труда
2012
кадри от HD видео, 06:34 мин.
Kosta Tonev
An Object of Labor
2012
stills from HD video, 06:34 min

148

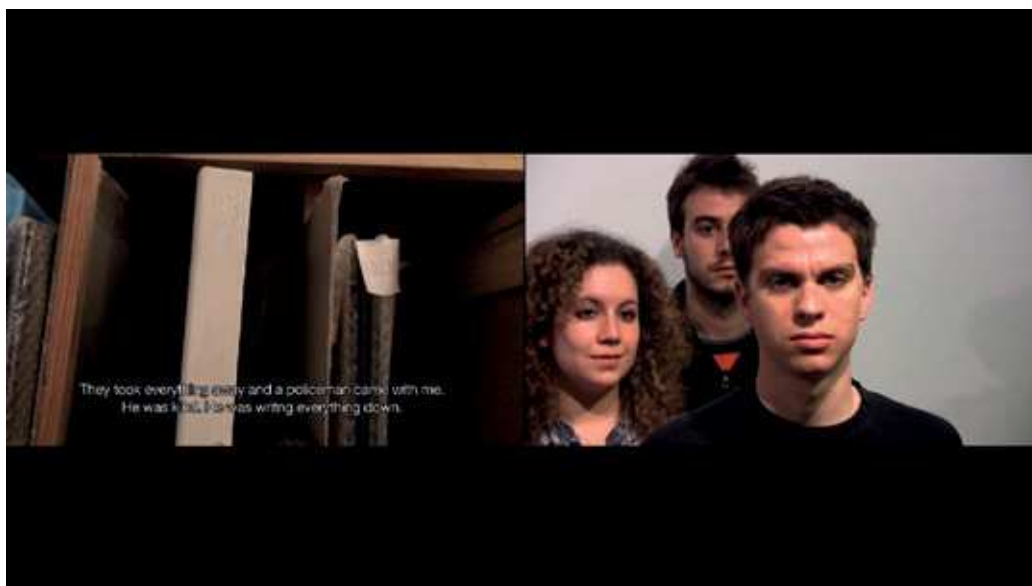
Коста Тонев
 Две неща, които трябва да бъдат свързани
 2010
 инсталация, видео 10:10 мин., обувки, книга, вариращи размери

„Две неща, които трябва да се свържат“ отразява понатъшното развитие на моя интерес към смисъла на два привидно идентични знака. Той гравитира около символа, създаден от влиятелния творец и теоретик на направлението Арте повера Микеланджело Пистолето чрез украсяване на един обикновен чифт обувки. Символът, върху който Пистолето изгражда много от актуалните си творби, представлява онова, което той нарича „Третия рай“ и се състои от два малки цикъла, обединени в един по-голям. Аз купих един чифт такива обувки, занесох ги на Пистолето и поговорих с него. В хода на разговора той ми обясни, че това символизира „две неща, които трябва да се свържат“. Аз на свой ред се заинтригувах да разкривам взаимовръзките между тези два привидно идентични модела.

Kosta Tonev
 Two Things That Need to Be Connected
 2010
 installation, video 10:10 min, shoes, book, dimensions variable

“Two Things That Need to Be Connected” reflects a further development of my interest in the meanings of seemingly identical signs. It revolves around a symbol created by the major Arte Povera artist and theoretician Michelangelo Pistoletto and decoration on an ordinary pair of shoes. The symbol, on which Pistoletto has based many of his recent works represents what he calls the Third Paradise, and consists of two small circles connected with a bigger one. I bought a pair of these shoes, brought them to Pistoletto, and had a conversation with him. As he explained in our conversation, his symbol represents “two things that need to be connected.” In my turn, I was interested in discovering the relationship(s) between these two seemingly identical patterns.

Коста Тонев
Присъдата
2011
двуканална видеоинсталация, 04:44 мин.

Kosta Tonev
The Judgment
2011
double-channel video installation, 04:44 min

„Присъдата“ разкрива друго такова сходство. Тя се позовава на един разказ на мой приятел. Според разказаното той очевидно си е присвоил без разрешение табела за временно затваряне на пътен участък, която била на полицията. След инцидент в галерията, където е изложен предметът, пристигналите полицаи го забелязват и го изискват обратно. Интересно ми стана как този предмет е променил своя статус, както и смисъла, който се приписва на това, особено в контекста на разбирането на Марсел Дюшан за преобърнатия „масов продукт“/“reverse ready-made“ (което е точната противоположност на „масовия продукт“). Творбата представлява видео на два екрана. На единия екран е показано интервю с чистачката на галерията, която е единствен свидетел на събитието. На втория група актьори превъплъщават героите, участници в историята.

“The Judgment” refers to another such similarity. It is based on a story I heard from a friend. In his story an artist has apparently without permission appropriated a roadblock belonging to the police. During an accident at the gallery where the object was exhibited a group of police people have spotted the object, and reclaimed it. I was interested in how this object has shifted its status, and in the meanings associated with this, especially in relation to Marcel Duchamp’s concept of the “reverse ready-made” (meaning the exact opposite of a ready-made). The piece is a double-channel video installation. The first channel shows an interview with the cleaning lady of the gallery who has been the only witness when that has happened. In the second one a group of actors embody the characters that appear in her story.

Коста Тонев
Смъртта на велосипедиста
2013
изглед от инсталация и от процесът на създаване

150

Kosta Tonev
Death of a Cyclist
2013
installation view and making of

►
Коста Тонев
Смъртта на велосипедиста
2013
кадри от HD видео, 03:05 мин.

Видеото „Смъртта на велосипедиста“ е част от проекта, по който работя в момента: „Небесните тела, веднъж задвижени по определен начин, винаги повтарят движението“, в който съпоставям своя опит, докато работех като куриер на велосипед, с явления в световната икономика, които се характеризират с цикличност. Правя изследване на причинните връзки между повторното налагане на велосипеда като основно средство за придвижване през 70-те и икономическата рецесия, която го е предизвикала.

Видеото се позовава на испанския „филм ноар“ от 1955г. „Смъртта на велосипедиста“. Във филма главните герои блъскат един колхоздач с кола и трябва да се справят с последиците от убийството. Във видеото мястото на произшествието е представено от гледна точка на извършителите. Обективът на камерата се фокусира върху въртящото се колело на велосипеда, като показва в близък план оборотомера, прикрепен към него.

►
Kosta Tonev
Death of a Cyclist
2013
stills from HD video, 03:05 min

The video “Death of a Cyclist” is part of the currently ongoing project “The heavenly bodies, once thrown into a certain definite motion, always repeat”, in which I set my experience working as a bicycle courier against the background of cycle-like phenomena in the world economy. I investigate the causal link between the reestablishment of cycling as a mode of transport in the 1970s and the economic recession that triggered it.

The video is a reference to the 1955 Spanish film noir “Death of a Cyclist.” The movie tells a story, in which the main characters strike a bicyclist with their car, and are left to deal with the consequences of the murder. This video reveals the scene of the accident from the perspective of the offenders. The camera lens brings into focus the rotating wheel of the bicycle, capturing a close-up of the cyclometer attached to it.

Коста Тонев
 Бъдещето е сега (по Нам Джун Пайк)
 2009
 м.б., пл., 210 x 150 см.
 от серията "Thesaurus"
 Със съгласието на галерия Ernst Hilger, Виена

Коста Тонев
 Званието „художник“ е обида (по Георг Грос и Джон Хартфийлд)
 2009
 м.б., пл., 210 x 150 см.
 от серията "Thesaurus"

Всяко от произведенията от поредицата „Синонимен речник (Thesaurus Series)“ се базира на цитат от определен творец, който по своя смисъл отразява съпоставимостта между две понятия. Аз се опитвам да ги поясня, като по този начин доказвам тяхната тъждественост. Свързвам двете понятия чрез синоними, извадени от речник. Например в творбата „Една живописна картина не е снимка на дадено преживяване; тя самата е преживяване“ (Марк Ротко) започвам със синоним на думата „живопис/живописна картина“, като постепенно значенията на приведените синоними се натрупват, докато накрая не се достигне до използване на думата „преживяване“.

Поредицата има личен смисъл, тъй като живея в страна, където обхващам предимно на английски и немски, като нито един от тях не ми е майчин език. В редица случаи от ежедневието ми се налага да използвам речника и именно затова в поредицата са включени само цитати на тези два езика.

Kosta Tonev
 The Future Is Now (After Nam June Paik)
 2009
 oil on canvas, 210 x 150 cm
 from Thesaurus series
 Courtesy: Ernst Hilger Gallery, Vienna

Kosta Tonev
 The Title of "Artist" Is an Insult (After George Grosz & John Heartfield)
 2009
 oil on canvas, 210 x 150 cm
 from Thesaurus series

Each of the works in the "Thesaurus Series" is based on a quotation from one artist and all quotations imply a compatibility between two notions. I try to explain them, thus proving that the notions are equivalent to one another. I connect the two concepts using synonyms from the dictionary. For example, in the work A Painting Is Not a Picture of an Experience; It Is an Experience (after Mark Rothko) I start with a synonym of the word "painting" and the next synonyms keep building on the previous ones until the word "experience" is eventually reached.

The series has personal relevance, as I live in a foreign country where I communicate primarily in English and German, none of which is my mother tongue. I use the dictionary on numerous occasions in my daily life and for this reason the series only involves quotations in these two languages.

153

Коста Тонев
Шаблони
2012
м.б., спрей върху платно, 210 x 150 см.
от серията "Misunderstandings"
Kosta Tonev
Spray Stencils
2012
oil and spray paint on canvas, 210 x 150 cm
from Misunderstandings series

Коста Тонев
Погрешни размери
2011
м.б., пл., 210 x 150 см.
от серията "Misunderstandings"
Kosta Tonev
Wrong Dimensions
2011
oil on canvas, 210 x 150 cm
from Misunderstandings series

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

Ив Тошайн

Бих обобщила въпроса: „Какво е да правиш съвременно изкуство в Западна Европа?“ Безкрайни хоризонти, къртовски труд и *return of investment*.

Да, промениха се, слава богу. Във Виена цари едно особено спокойствие, времето не работи против теб, а с теб. Това различава Виена от Ню Йорк например, където времето по-скоро лети, трябва да му тичаш по дирите.

За мен са важни принципно общите интереси и посоката, а не произходът. Географски погледнато, разстоянието от България до Австрия е късо, така че българи има много, да.

С това, че съм в състояние да сменям перспективите East-West по всяко време на денонощието и да ги комбинирам. Това е като да говориш два езика. Участието ми на българската сцена само по-себе си, както и интереса към моята работа тук, не мога да ги определя като активни.

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Iv Toshain

I would sum up the question - “What is it like to make contemporary art in Western Europe?” - limitless horizons, hard work, and return of investment.

Yes, they have changed, thank God. In Vienna reigns specific calmness, time does not work against you, but with you. This makes Vienna different from New York for example, where time rather flies, and you must run on its trail.

To me, the principle common interests and direction are important, not the origin. Geographically, the distance from BG to Austria is short, so here are many Bulgarians, yes.

With the flexibility to be able to change perspectives East-West at any time of the day and to combine them. It is like talking two languages. I can not define as active neither my participation on the Bulgarian scene nor the interest in my work here.

FEMINism™

Ив Тошайн и Ана Чех

FEM/Inism^{TC}

2012

фотография: Елза Оказаки

Художествен проект, стартиран през 2012 г. от Ив Тошайн и Ана Чех, критикуващ „изъм“ идеологията за подкопаване на женското (ЖЕНСТВЕНОСТТА), като признава важноста и неотложността да се преработи повторно и препозиционира идеологически травмиращата тема за феминизма в сферата на съвременното изкуство.

www.femin.me

Iv Toshain and Anna Ceeh

FEM/Inism^{TC}

2012

photo: Elsa Okazaki

Art project founded in 2012 by Iv Toshain and Anna Ceeh, criticizes the ideology (“ism”) undermining the female (FEMIN), recognizing the relevance and urgency of re-dressing and repositioning the ideologically traumatized topic of feminism within the realm of contemporary art.

www.femin.me

Ив Тошайн

Morning Star

2012

алуминий, боя, хром, неон, дължина 250 см.
(различни дължини)

фотография: Маркус Шидер

Iv Toshain

Morning Star

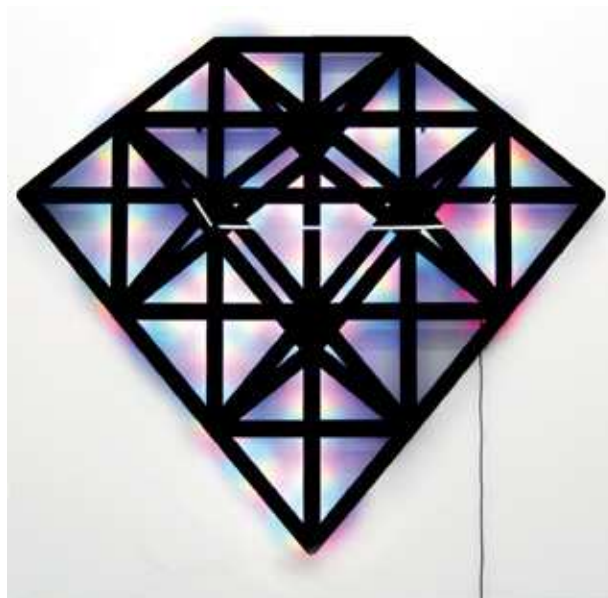
2012

aluminium, paint, chromium, neon, length
250 cm (various lengths)

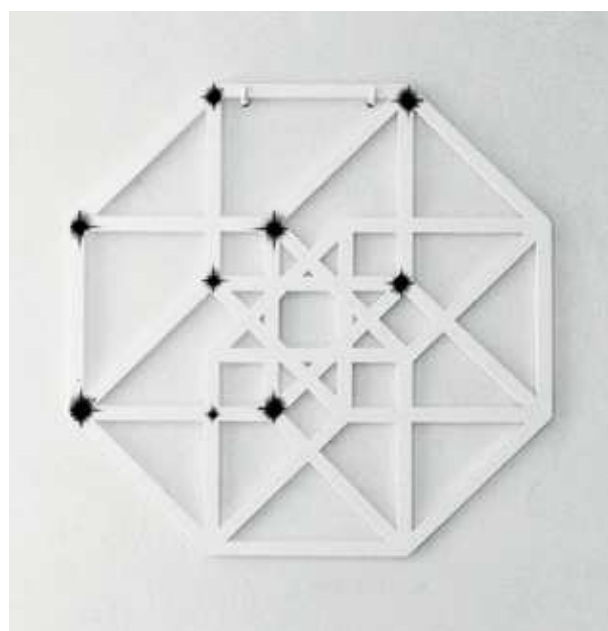
photo: Markus Schieder

Ив Тошайн
Този, който свети, няма сянка
2011
плексиглас, лазерно рязане, LED,
140 x 120 x 5 см.
Iv Toshain
The One That Shines Has No Shadow
2011
plexiglass, laser cut, LED, 140 x 120 x 5 cm

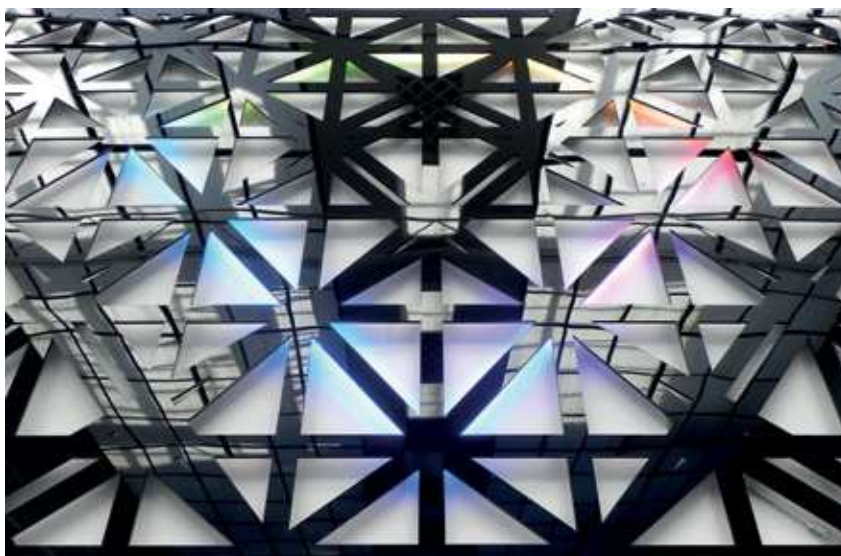
Ив Тошайн
Хиперкуб
2012
плексиглас, лазерно рязане, черно-бял печат,
158 x 158 см.
Iv Toshain
Hypercube
2012
plexiglass, laser cut, B&W print, 158 x 158 cm

Ив Тошайн
Хоризонт
2011
плексиглас, лазерно рязане, самостоятелно
програмирани LED, 140 x 200 x 5 см.
Iv Toshain
Horizon
2011
plexiglass, laser cut, individually programmed
LED, 140 x 200 x 5 cm

►
Ив Тошайн
Теорията на всичко II
2011
видео анимация, LED стена, 8 x 80 м.
PARKFAIR - the avant-garde Art Fair, Виена
фотография: Маркус Шидер
►

Iv Toshain
The Theory of Everything II
2011
video animation, LED Wall, 8 x 80 m
PARKFAIR - the avant-garde Art Fair, Vienna
photo: Markus Schieder

Ив Тошайн
Одисея в космоса I
2011

MDF, лазерно рязане, боя, 200 балона, LED, хелий, въже,
200 x 200 x 200 см., музикална композиция от Матиас Маковски
Музей за приложно изкуство МАК, Виена
фотография: Маркус Тъмс, Петер Кайнц

„Одисея в космоса I“ е пърформативна скулптура с размери 200 x 200 x 200 см. Двеста разноцветни балона с хелий и диодни лампи с различен спектър са разположени в куб, изработен с характерни за творчеството на Тошайн орнаменти. В определен момент през нощта всички балони се издигат в съпровод на специално композирана звукова пиеса.

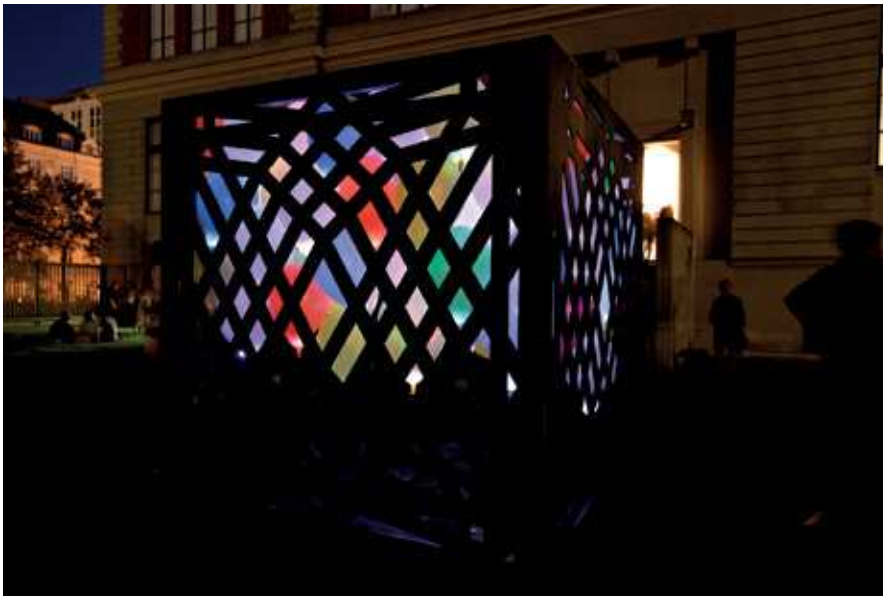
Това е препратка към техническата и културна утопия, философската спекулация, символизма и антропологията. Една потайна и мрачна енигма. Това е зрительно преживяване, което преминава отвъд езиковите класификационни схеми и чрез емоционално и философско съдържание директно прониква в подсъзнанието и неговите категории за свобода и затворничество, освобождаване и напрежение.

„Одисея в космоса“ е символичен израз между тленното и нематериалното.

Iv Toshain
Space Odyssey I
2011

MDF, laser cut, paint, 200 balloons, led, helium, rope,
200 x 200 x 200 cm, music composition by Matthias Makowsky
MAK Museum of Applied Arts, Vienna
photo: Markus Thums, Peter Kainz

“Space Odyssey” is a 200 x 200 x 200 cm big performative sculpture. 200 multicolor LED helium balloons, lighting in different frequencies, are placed in a cube made of ornaments characteristic for Toshain’s work. All balloons ascend in a certain moment during the night accompanied by a specially-composed sound piece. Addressing technical and cultural utopia, philosophical speculation, symbolism and anthropology. An acryptic and obscure enigma. A visual experience, which bypasses the linguistic classification schemes and by an emotional and philosophic content directly penetrates the subconscious and its categories of freedom and incarceration, release and tension. Space Odyssey is a symbolic expression between the corporeal and the immaterial.

162

Ив Тошайн
Одисея в космоса II
2013

стъклени балони, LED, алуминий, лазерно рязане, прахово боядисване, светлинна система от 15000 вата, 264 x 67 x 45 см.
Glyptothek, Gemaeldegalerie, Академия за изящни изкуства, Виена
фотография: Маркус Шидер

„Одисея в космоса II“ е изградена от лазерно изрязан алуминий, 18 многоцветни балона от ръчно раздуто стъкло и специално настроена осветителна система с мощност 15 000 вата. Както скулптурата, така и осветителната система поражда взаимодействие между светлината и тъмнината в Глиптотеката, където са събрани 450 антични скулптури и гипсови отливки на най-известните скулптори в историята на изкуството. Тази синтетична творба е тематично базирана на филма на Кубрик.

Като ансамбъл, прелъстителното очарование на формите и материалите, от които са създадени тези актуални и кратковременни монументи и сакрални пространства, извикват усещане за „реално“ преживяване, при което материалното се прелива в сетивност. Вгледайте се по-продължително в стъклото, метала или камъка и ще изживеете противоречиви емоционални състояния. Присъщо на материалите е, че те пораждаат многобройни сетивни измерения и съдържат множествени идентичности.

Iv Toshain
Space Odyssey II
2013

glass balloons, LED, aluminum, powder coating, laser cut, 15.000 watt lighting system, 264 x 67 x 45 cm
Glyptothek, Gemaeldegalerie, Academy of Fine Arts, Vienna
photo: Markus Schieder

“Space Odyssey II” is built of laser-cut aluminum, 18 hand-blown glass, multicolor LED balloons and a specially tuned 15,000 watt lighting system. Both the sculpture and the lightning system trigger an interaction between light and darkness in the Glyptothek, which is a collection of 450 antique statues and plaster casts of the most famous sculptures in art history. This “Gesamtkunstwerk” is thematically based on Kubrick’s Film.

Together, the seduction of the shapes and materials of this recent sculpture create a pattern on a psychological plane. Here, they generate ephemeral monuments and sacred spaces composed of sensations, evoking a sense of “real” experience as the material passes into sensation. Look at glass, metal, or stone for an extended period of time, and you will experience conflicting emotional patterns. Materials inherently trigger numerous perceptive dimensions, they incorporate multi-identities.

Откриване
снимки от **PARKFAIR** – the avant-garde Art
Fair, Виена

2011-2012

Паркинг, ниво 3, Stadion Center, Виена

фотография: Маркус Шидер

концепция, изпълнение, куриране и орга-

низация: Ив Тошайн & Матиас Маковски

Opening

photos from **PARKFAIR** – the avant-garde Art

Fair, Vienna

2011-2012

Parking Deck 3 Level, Stadion Center, Vienna

photo: Markus Schieder

concept, executive producers, curators and

organizers: Iv Toshain & Matthias Makowsky

Ив Тошайн
Опозиция
2012
кадри от HD видео, 01:55 мин.

Iv Toshain
Opposition
2012
stills from HD video, 01:55 min

„Моделът се характеризира със своя ненарушима цялост, независима от средствата, чрез които човек се е сдобил с информация за неговото съществуване.“

Бъкминстър Фулър

Аз проследявам, възпроизвеждам и повторно проучвам развитието на системите от модели, като се съсредоточавам върху техните множествени идентичности. Видеоматериалът „Опозиция“ показва военен парад. Последователно в него са представени военни части с женски и мъжки състав, които изглежда маршируват едни срещу други. Ритмичното движение, съпроводено от специално композиран звуков ефект на маршировка, предизвиква усещане за абстракция и води до хипнотичен ефект, като визуално преобразява естетиката на модела. В лабиринта на моделирането самостоятелното човешко същество вече не разполага със своята неприкосновеност и идентичност, сливайки се по този начин с декоративната повърхност.

“A pattern has an integrity independent of the medium by virtue of which one has received the information that it exists.”

Buckminster Fuller

I follow, reproduce, and re-examine the evolving of pattern systems, focusing on their multiple identities. The video loop “Opposition” shows a military parade. Its sequences show Female and male troops marching, as if they were, against each other. Their rhythmic movement, accompanied by specially composed sound of marching, evokes a kind of abstraction and acquires a hypnotic effect, visually transforming the aesthetics of the pattern. In the maze of patterning, the single human being no longer has integrity and identity and, thus, merges into a decorative surface.

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Десислава Унгер

Повечето съвременни автори са подвижни, пътуващи и правят изкуство навсякъде. На мен лично ми трябва доста неща – ателие, машини, материали. Когато ги имам, ми е все едно къде съм. Във Виена възможностите за показване и продаване на изкуство са по-големи в сравнение със София, но и конкуренцията е по-голяма.

Работите ми са се променили и се променят, но не коренно. Аз продължавам да правя картини. Изразните ми средства са други – графика, която ми помага да произвеждам по-бавно и по-обмислени работи. Откакто живея във Виена, много от представите и очакванията ми за това, какво е изкуство, се изпариха. Изчезна страхът, че владееенето на занаята ми пречи да съм съвременен автор. Културните институции, събития и информация са многобройни. Видяното също рефлектира върху работите ми.

Не съм чувала някой да използва такова понятие. Има български художници, които успешно се включват във виенската артсцена, която е международна.

Не знам дали и как ми помага, защото не мога да го сравня с друго място. Аз заминах за Виена на двайсет и пет – възраст, на която човек вече е „оформен“ или „деоформен“, така че това, което съм, вече бях. А участието ми на българската художествена сцена ми дава илюзорно чувство, че се намирам на правилното място. Семейството, приятелите и спомените ми липсват. Също и любопитството ми към българските автори и случващото се в България е голямо.

Desislava Unger

The biggest part of the contemporary artists are mobile, traveling and making art everywhere. Personally I need a lot of things - studio, machinery, materials. When I have them, I do not care where I am. In Vienna the possibilities for displaying and selling art are greater compared to Sofia, but competition is bigger.

My works have changed and are changing, but not completely. I continue to make paintings. My expressive means are different – graphics, which helps me to produce slower, and more thoughtful work. Since I have been living in Vienna, many of my ideas and expectations about art have evaporated. My fear that mastery of the craft would hinder me to be a contemporary author disappeared, too. Cultural institutions and events are numerous, and information is vast. What I have seen also affects my work.

I have never heard anyone use this term. There are Bulgarian artists who successfully join the Viennese art scene, which is international.

I do not know if and how it helps me because I can not compare it to another location. I came to Vienna when I was twenty-five, an age which spells that one is already “formed” or “almost formed?”, so what I am now, I have already been. And my involvement in the Bulgarian art scene gives me the illusory feeling that I was in the right place. I miss family, friends and memories. Also my curiosity for Bulgarian authors and events in Bulgaria is big.

Ателието на Десислава Унгер
2013
Виена
Desislava Unger's Studio
2013
Vienna

Десислава Унгер
Страната на ленивците
2008
ситопечат, 76 x 107 см., тираж 5, серия от 5
Desislava Unger
The Land of Cockaigne
2008
silk-screen, 76 x 107 cm, edition 5, series of 5

Десислава Унгер
Кацнал на едно дърво 5
2012
гравюра на дърво, рисунка, колаж върху
дърво, 123 x 177 см., серия от 5
Desislava Unger
Gelandet auf einem Baum 5
2012
woodcut, drawing, collage printed on birch
plywood, 123 x 177 cm, series of 5

168

Десислава Унгер
Без заглавие
2013
гравюра на дърво, 123 x 177 см., тираж 3
Desislava Unger
Untitled
2013
woodcut, 123 x 177 cm, edition 3

▶
Десислава Унгер
Кацнал на едно дърво 3
2012
гравюра на дърво върху дърво, 118 x 128 см.
серия от 5
▶
Desislava Unger
Gelandet auf einem Baum 3
2012
woodcut printed on birch plywood, 118 x 128 cm
series of 5

Десислава Унгер
Аниморфоза
2009
алуграфия, 57 x 76 см., тираж 3, серия от 7
Desislava Unger
Animorphose
2009
alugraphie, 57 x 76 cm, edition 3, series of 7

Десислава Унгер
Захлупен от мечти 4
2010
офорт, ситопечат, 70 x 100 см., тираж 5,
серия от 14
Desislava Unger
Traumbedeckt
2010
silk-screen, 70 x 100 cm, edition 5, series of 14

Десислава Унгер
Захлупен от мечти 2
2010
офорт, ситопечат, 70 x 100 см., тираж 5,
серия от 14
Desislava Unger
Traumbedeckt
2010
silk-screen, 70 x 100 cm, edition 5, series of 14

►
Откриване на изложбата „Кацнал на едно дърво“
MUSA, Виена
Октомври 2012
►
Opening of the exhibition “Gelandet auf einem Baum”
MUSA, Vienna
Oktober 2012

Какво е да правиш съвременно изкуство във Виена?

Променили ли са се твоите работи, откакто си тук и ако това е така, как влияе върху изкуството ти фактът, че живееш и работиш във Виена?

Може ли да се говори за българска артсцена във Виена и на какво се основава?

С какво ти помага това, че си израснала в България и че продължаваш да участваш активно на българската художествена сцена?

What is it like to make contemporary art in Vienna?

Has the style of your works changed since you settled there, and if so, how does the fact that you live and work in Vienna influence your art?

Can we talk about a Bulgarian art scene in Vienna and what is it based on?

In what way do you find support in the fact that you have grown up in Bulgaria and continue to participate actively on the Bulgarian art scene?

Севда Шкутова

Благодарна съм, че живеем в едно ново време с отворени граници, което дава възможност на всеки творец да се развива свободно, независимо дали е в Австрия или в друга част на Европа.

Промяната е много голяма, но просто защото са изминали много години откакто живея във Виена, а и човек се развива и променя с годините. Ако трябва да обобща отговора на вашия въпрос в едно изречение, то това е свободата на мисълта и действието.

Във Виена има доста български творци, но за истинска българска артсцена не бих могла да говоря. Разбира се, всичко зависи от това, как човек дефинира това понятие...

Фактът, че съм родена и израснала в България, е едно богатство за мен, от което и до ден-днешен черпя нови творчески импулси. За съжаление до момента не съм имала възможност да участвам активно на българската художествена сцена. Тази изложба е моето първо участие като творец на родна земя.

Sevda Chkoutova

I am thankful that we live in a new age of open borders, giving a chance to each artist to develop freely, whether in Austria or in another part of Europe.

The change is very big, but simply because many years have passed since I first came to Vienna, and also because one can develop and change over the years. If you need to sum up the answer to your question in one sentence, it is: freedom of thought and action.

In Vienna there are quite a few Bulgarian artists, but I could not speak of a true Bulgarian art scene. Of course it all depends on how one defines the term ...

The fact that I was born and raised in Bulgaria is a treasure to me, from which to this day I draw new creative impulses. Unfortunately so far I have not had the opportunity to participate actively on the Bulgarian art scene. This exhibition is my first participation as an artist on home soil.

◀
Севда Шкутова
Съединението на земята с водата
2012
молив върху хартия, 122 x 90,5 см.
◀

Sevda Chkoutova
Vereinigung von Erde und Wasser
2012
pencil on paper, 122 x 90,5 cm

Севда Шкутова на международна награда
за рисунка Faber-Castell Preis für Zeichnung
2012

Neues Museum, Нюрнберг

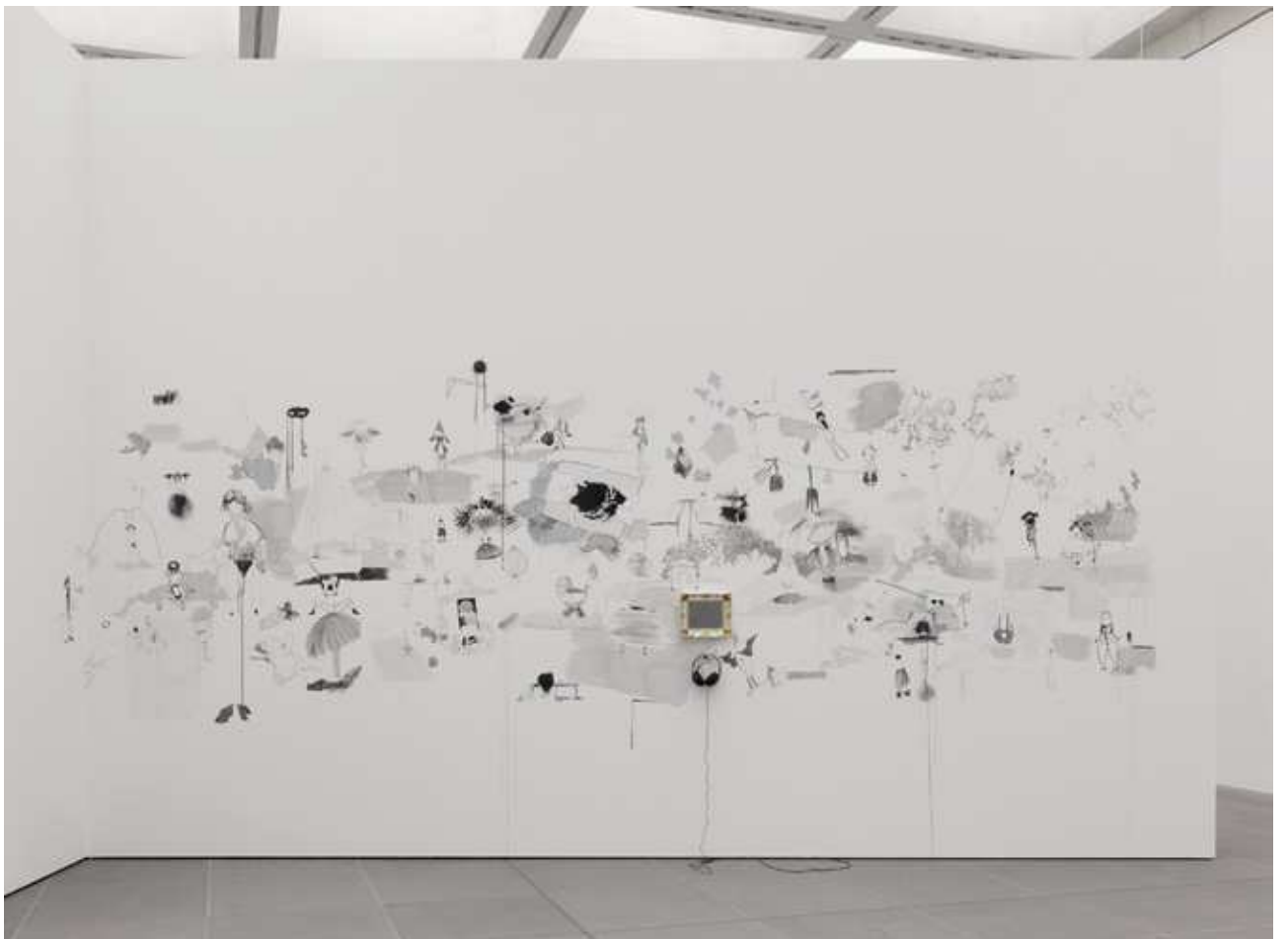
фотография: Анет Крадич

Sevda Chkoutova at Internationaler Faber-
Castell Preis für Zeichnung
2012

Neues Museum, Nürnberg

photo: Annette Kraditsch

Севда Шкутова
Давид
2011
молив върху хартия, 135 x 150 см.
Sevda Chkutova
David
2011
pencil on paper, 135 x 150 cm

Севда Шкутова
Райска птица
2013
молив и химикалка върху хартия,
110 x 92 см.
Sevda Chkoutova
Paradiesvögel
2013
pencil and pen on paper, 110 x 92 cm

176

▶
Севда Шкутова
Венера 1
2013
молив и химикалка върху хартия,
150 x 242 см.
▶
Sevda Chkoutova
Venus 1
2013
pencil and pen on paper, 150 x 242 cm

▶
Севда Шкутова
Венера 2
2013
молив, цветен молив и химикалка върху
хартия, 150 x 242 см.
▶
Sevda Chkoutova
Venus 2
2013
pencil, colored pencil and pen on paper,
150 x 242 cm

От изложба в Strabag Kunstforum, Виена
2006

фотография: Райнхард Муксел

Exhibition view at Strabag Kunstforum,
Vienna
2006

photo: Reinhard Muxel

От изложбата "Walk the Line, Extraordinary
Examples In Graphic Art"
2010

Projektraum Viktor Bucher, Виена

фотография: Райнхард Муксел

View from the exhibition "Walk the Line,
Extraordinary Examples In Graphic Art"

2010

Projektraum Viktor Bucher, Vienna

photo: Reinhard Muxel

Севда Шкутова

24h I

2010

галерия Chobot, Виена

фотография: Райнхард Муксел

Sevda Chkoutova

24h I

2010

Galerie Chobot, Vienna

photo: Reinhard Muxel

180

Севда Шкутова / Мучан Линдена
галерия Chelsea, Базел

фотография: Райнхард Муксел

Sevda Chkoutova / Muyan Lindena

Chelsea Galerie, Basel

2010

photo: Reinhard Muxel

Art Fair, Kunst Zurich

2010

фотография: галерия Chelsea, Базел

Art Fair, Kunst Zurich

2010

photo: Chelsea Galerie, Basel

От изложбата Ringelspiel

2009

Alte Seifenfabrik, Лаутерах, Австрия

фотография: Райнхард Муксел

From the exhibition Ringelspiel

2009

Alte Seifenfabrik, Lauterach, Austria

photo: Reinhard Muxel

181

Светозара Александрова

Родена: 1980 в Стара Загора. Живее и работи в София и Виена

Образование:

2004 Магистър специалност Живопис. Национална художествена академия, София

Самостоятелни изложби:

2010 Забранено, Галерия Сариев, Пловдив

2004 Документи, в рамките на програмата Място за срещи, СГХГ, София, куратор Вера Млечевска

Избрани групови изложби:

2013 Болница за влюбени, Галерия Райко Алексиев, София

Магнит и антимагнит, Галерия ИСИ-София, София

2012 Западен парк, Фестивал на открито, квартал Западен парк, София

Who left/ What behind?, Плевен; Анкара

Artists in Residence, Judenburg, Австрия

Global village, международна изложба в три европейски държави; Projekt 072 в Алкмар, Холандия

Chateau de Sully, Бургундия, Франция и в Kulturhuset Broenden, в близост до Копенхаген

2011 Contemporary Istanbul, Галерия Сариев, Istanbul Congress Center / Exhibition Area (IKM) и Istanbul

Convention and Exhibition Center / Rumeli Hall, Турция

Re-продукция, Софийски Арсенал – Музей за съвременно изкуство, София

куратори: Алла Георгиева, Надежда Джакова

Трансгресии, Галерия Credo Bonum, София, куратор: Вера Млечевска

Големият взрив, Галерия Credo Bonum, София

2010 Qui Vive?, Международно Московско биенале за млади автори, изложба Liberty/Freedom, Москва

Jennyfair, Виена

2009 After EGO, XV Седмица на съвременното изкуство, Сдружение Изкуство днес, Център за съвременно

изкуство – Пловдив, Баня Старинна

Изкушението ЧАЛГА, СГХГ, София

От вчера до утре. Софийски паметници, СГХГ, София

Take Me to the River, международна мултимедийна изложба в рамките на 5th World Water Forum, DEPO, Истанбул

East up, Галерия Roemerapotheke, Цюрих

2008 Aktuelle Szene Bulgarien, Музей Ludwig, Кобленц, Германия

Nord Art, Регенсбург, Германия

Spiders from Jupiter-Lost Categories-ABC-Antagonist, Галерия Райко Алексиев, София

2007 По следите на загубеното време, СГХГ, куратори: Вера Млечевска, Светлана Куюмджиева

Пластично/Концептуално, Съвременна българска живопис, Narodne Osvetove Centrum, Братислава,

Словакия; Hofburg, Инсбрук, Австрия; Museum Thermen am Viehmarkt, Триер, Германия; Галерия DAP,

Варшава, Вроцлав, Полша; Културен център Babel, Утрехт, Холандия

2006 Визуално безсмъртие, Второ Международно биенале за съвременно изкуство, Шумен

2005 Лични митологии, Галерия на ул. Шипка 6, София

Награди:

2009 Втора награда от Gesellschafter ART.AWARD, Aktion Mensch und ART.FAIR 21, EXPO XXI, Кьолн

2007 Награда за млад автор от Награда „Гауденц Б. Руф“, София

Боряна Венциславова

Родена: 1976 в София. Живее и работи в София и Виена

Образование:

2005 Магистър в специалност Визуални медии / Дигитално изкуство, Университет за приложни изкуства Виена

Самостоятелни изложби:

2013 Живот. Мечта, Софийски арсенал - Музей за съвременно изкуство, София

2012 Галерия Bäckerstrasse4, Виена

2010 Ex-garage, Марибор

In The Name Of, Галерия Thomas K. Lang, Виена (заедно с Младен Пенев)

2009 We Shall Overswim, Галерия Академия, София, куратор Галина Димитрова

Аз, ти и те - никой не е застрахован, Галерия Credo bonum, София

2006 Навън беше винаги тъмно, СГХГ, София
Euro De Lux. набира, предлага. нестандартно, на живо, Червената къща, София

Избрани групови изложби:

2013 Passeur, Галерия Odlile Ouizeman, Париж, куратор Каролине Месензее
Diagonale, Грац, Австрия
Creative Assemblages – When Aesthetics Meet The Economy Or What Do They Have In Common?, Siemens Sanat, Истанбул, куратор Димитрина Севова
Stuttgarter filmwinter, Щутгарт, Германия
2012 Нови постъпления в колекцията 2012, НХГ, София
Ключалката на г-н Витгенщайн, Дом Витгенщайн, Виена, куратор Борис Костадинов
Neighbourhood X.O, Гьоте институт, Анкара
A Room With a View – Abstract and Real Space in Photography, Галерия Bäckerstrasse4, Виена
куратор Силви Айгнер
След 15 минути всички ще сме в бъдещето, Сдружение Изкуство Днес Център за съвременно изкуство – Пловдив, Баня Старинна, куратори Галина Димитрова-Димова, Десислава Димова
Night, Галерия Ostlicht, Виена, куратор Верена Айзерт-Каспер
Contemporary Icons: Recent Art from Bulgaria, Галерия Hunt, Сейнт Луис, САЩ
Passeur, k/haus passagegalerie, Виена, куратор Каролине Месензее
Wearing Skirts, Музей на модерно изкуство Залцбург, Австрия
Migration Standards, Австрийски културен форум, Вашингтон, куратор Силви Айгнер
Stuttgarter filmwinter, Festival for Expanded Media, Щутгарт, Германия
Sixpackfilm – Migration Forms, Topkino Виена
Migration Close-Up, Pimp My Integration, Garage-X, Виена
2011 Българският павилион, Галерия Credo Bonum, София, куратор Светлана Куюмджиева
Final Projects, МАК Лос Анджелис, САЩ
Techné, Виена
Трансгресии, Галерия Credo Bonum, София, куратор Вера Млечевска
Common Dreams – Different Realities, Bäckerstrasse4, Виена
Split Film Festival, Сплит, Хърватска
Festival du Nouveau Cinéma, Монреал, Канада
Int. Short Film Festival, Истанбул
Diagonale, Грац, Австрия
ZagrebDOX, Загреб
Integraton, Garage-X, Виена
2010 Body Codes. Images from the Museum's Collection, Museum der Moderne, Залцбург, Австрия
Different Eyes, Eyes-On Month of Photography, Галерия Bäckerstrasse4, Виена
Central Europe Revisited III, Esterházy Foundation, Айзенщат, Австрия, куратор Lorand Hegyi
Triennale Linz 1.0, Landesgalerie, Линц, Австрия, куратори М. Hochleitner, St. Hoch, R. Iglar, M. Mauracher
Youki – FM4 film series, Escape – Utopia And Youth Culture, Велс, Австрия, куратор Петра Ердман
Sixpackfilm – Populäre Rituale, Topkino, Виена
Кафе със захар, в рамките на Нощ на музеите и галериите, Античен Одеон, Пловдив, куратор Галина Димитрова
Coffee with Sugar, Copenhagen Contemporary, Копенхаген, куратор Галина Димитрова
Fullframe, Gartenbaukino, Виена
Diagonale, Грац, Австрия
2009 Contemporary Photography. New Positions From Austria, Музей на модерното изкуство, Каринтия, Австрия, куратор Силви Айгнер
Shortlist 2009. Награда Гауденц Б. Руф, Галерия Райко Алексиев, София
Common History And Its Private Stories, MUSA, Виена, куратори Яра Бубнова, Роланд Финк
Bäckerstrasse4, Виена
Изкушението ЧАЛГА, СГХГ, София, Куратори: Светлана Куюмджиева, Весела Ножарова
2008 Berwick Film and Media Arts Festival, Berwick-upon-Tweed, Великобритания
Bäckerstrasse4, Виена
Entre Bulgarie et Roumanie, un fleuve – Gare au Théâtre, Париж
2007 Shortlist 2007. Награда Гауденц Б. Руф, СГХГ, София
България ли?...А, да, Букурещ!, Сдружение Изкуство Днес Център за съвременно изкуство – Пловдив, Баня Старинна, куратор Яна Костова
Wohin denn ich, Галерия Area 53, Виена
Sexwork, Kunstraum Kreuzberg, Берлин

Награди и резиденции:

Австрийската държавна стипендия за изящни изкуства, 2013, ВМУКК
резиденция 2012, ISIS Arts, Нюкасел
резиденция Лос Анджелис (МАК Schindler)
независим проект, CEC ArtsLink, Ню Йорк
резиденция CEC ArtsLink 2008/09, Berkeley, Калифорния
резиденция 2007, ISIS Arts, Нюкасел
резиденция 2007, ВКА, Рим
Top Ten Nonfiction, Cologne Conference 2006, TV&Film festival, Кьолн
Otto Prutscher Fond, Виена
Susmannstiftung, Виена
Art In Motion 2002, Лос Анджелис
резиденция – dezentrale medien, Австрийски културен форум, Лондон
CYNETart 2001, Дрезден

Василена Ганковска

Родена: 1978 в Троян. Живее и работи във Виена

Образование:

2006 Магистър, специалност Изящни изкуства и културни изследвания
Академия за изящни изкуства, Виена
2001 Керамика, Национална Художествена Академия, София

Самостоятелни изложби:

2012 Vasilena Gankovska featuring PERFEKT WORLD, Галерия Hilger Contemporary, Виена
2011 Aperitivo Artistico, пърформанс и инсталация заедно със Сандра Козел, Австрийски Културен Форум, Рим
2008 Градски Мелодрами, Галерия Васка Емануилова, София
2006 Spiel. Platz, SOHO in Ottakring, Виена
Park Life, Галерия Artothek на Виенската община. Виена
2005 Raum/Zeit с Маркус Дреслер, Siemens ArtLab, Виена
2003 WORK/S, с Камен Стоянов, Галерия Ирида, София
2002 FINE, с Камен Стоянов, MAK-GALERIE, Виена

Избрани групови изложби:

2012 Ключалката на г-н Витгенщайн, български културен център Дом Витгенщайн, Виена
FRAGILE PIECE OF ART, художествени интервенции на различни места във Виена
Who left what behind, Плевен, Анкара
Art@Europarl, Колекция на Европейския Парламент, Брюксел
2011 Meet everyone at once, start an artist-run-space, Галерия Ogms, София
Съвременно българско изкуство в колекцията на Европейския парламент, Софийски Арсенал – Музей за съвременно изкуство, София
Kommunikation, Flat 1, Виена
2010 Голямата вълна, Фестивал Август в изкуството, Варна, куратор Мария Василева
This obscure object of my desire, Галерия Hilger Contemporary, Виена
Here, there and Everywhere. 60 години – 60 художника. Колекция Хилгер, Hilger BROTKunsthalle, Виена
2009 От идеология към икономика. 20 години съвременно българско изкуство. Държавен музей за съвременна история на Русия, Москва
Get Connected, Колекцията на Александър Резников, Künstlerhaus, Виена
От вчера до утре. Софийски паметници, СГХГ, София
2008 Current scene Bulgaria, Музей Ludwig, Кобленц
Sauna. Фестивал за разширено изкуство. Konzerthaus, Виена
Ansich[t] Wien, Галерия Kro Art, Виена
Изложба на номинираните за Награда за съвременно изкуство БАЗА, СГХГ, София
Telenovela, Академия за изобразителни изкуства, Виена

Награди:

2007 Конкурс за изработване на пощенска акция, Австрийски Пощи и Галерия Hilger, Виена
2002 Herold Austria, Виена

Ирина Георгиева

Родена: 1976 в София. Живее и работи във Виена

Образование:

2003 Магистър, специалност Изящни изкуства, Академия за изобразителни изкуства Виена

Самостоятелни изложби:

2013 11 seconds, Галерия Bäckerstrasse 4, Виена
куратор Весела Ножарова
2006 Walking on broken Glass Галерия Lisa Ruyter, Виена
2005 Diary, Галерия Lisa Ruyter Виена

Избрани групови изложби:

2012 From Different Corners, Галерия Bäckerstrasse 4, Виена
2011 From Different Corners, Галерия arteversum, Дюселдорф
2010 I'm a legal alien, Галерия Bäckerstrasse 4, Виена
2008 New art, Галерия Bäckerstrasse 4, Виена
2008 Pornflakes, Viennafair, Виена
2005 The Rosegarden Without Thorns, Галерия Lisa Ruyter, Виена

Нестор Ковачев

Роден: 1981 във Велико Търново. Живее и работи във Виена

Образование:

2006 Стаж в Колекция за съвременно изкуство Generali Foundation
2005 Академия за изящни изкуства, Виена
1999-2002 Живопис, Великотърновски Университет Св. Св. Кирил и Методий

Самостоятелни изложби:

2012 За ястребите и врачетата, Галерия Heike Curtze, Залцбург
2011 The Pleasure of Making Art, Die nächste Generation IV, Galerie im Traklhaus, Залцбург
Ich Selbstbildnis als Kunstwerk, Галерия Heike Curtze, Берлин
2010 Projekt work, Emergency Box- Ludwig Josef Johann Wittgenstein. Дом Витгенщайн, Виена

Избрани групови изложби:

2013 Жени на сцената Галерия Heike Curtze, Виена
31 Art Brussels, Брюксел
2012 Голият мъж, Музей Lentos, Линц
Защо Дюшан? От обекта до музея и назад (125 години), Софийски арсенал - Музей за съвременно изкуство, София
30 Art Brussels, Брюксел
Stock Exchange, DreiEck Studio, Виена
Central Europe Revisited III, Esterhazy Palace, Eisenstadt, Австрия
Die imaginäre Franz-Graf-Klasse, XPEDIT Kiosk, Виена
Arte Fiera Bologna, Болоня
2009 1st Danube Biennale, Meulensteen Art Museum, Словакия
Sommer(re)igen, Галерия Heike Curtze, Залцбург
Die Entstellung des Augenblicks, Галерия Heike Curtze, Виена
2008 Sonnengold, Галерия Heike Curtze, Залцбург
2006 Tag der offenen Tür - 50 Positions, im Flakleitturm Arenbergpark, Виена
2005 Drawing Forever, Академия за изящни изкуства, Виена
1000 km, Независимо пространство за изкуство Студио Dauhouc, София
Галерия Karenina, Виена
Free music festival, Franz Graf's Class, Чехия
ONE TO, съвместно с Marianne Maderna, Академия за изящни изкуства, Виена

Колекции и Награди:

2013 Номинация на Canson Prix Award, Франция
Колекция Музей за модерно изкуство, Залцбург
Esterházy Private Foundation, Ейзенщат, Австрия
Колекция УниКредит груп, Болоня
Колекция Банка Австрия, Виена

187

Лазар Лютаков

Роден: 1977 в Шабла. Живее и работи във Виена

Образование:

2005 Академия за художествени изкуства, Виена
1996–1998 Национална художествена академия, София

Самостоятелни изложби:

2012 Лазар Лютаков. Лампи, Song Song, Виена
2011 Лазар Лютаков, Werkbank Lana, Лана, Италия
Fruits, Flowers and Clouds Art Fair, самостоятелно представяне на Лазар Лютаков от Галерия Winiarczyk, МАК, Виена
2010 Лазар Лютаков пуска италианско диско, Dienstag Abend, VeSch, Виена
2008 Връщайки се оттам, накъдето сте тръгнали, Галерия Winiarczyk, Виена
2007 Резистентност, SWINGR, Виена, Лазар Лютаков, Mittwochsbar, Виена
2006 Same same but different, (съвместно с Karine Fauchard), Галерия Ryllega, Ханой
2005 Quitte que coûte, betonsalon, Museums Quartier, Виена

Избрани групови изложби:

2013 bad chemistry, BOKU, Виена
Dada da Academy at Art Athina, Атина
2012 Drawing quote, Pigna Project Space, Милано
Магнит и антимагнит, Галерия ИСИ-София, София
Играчки, Галерия Академия, София
Хляб, галерия на ул. Шипка 6, София
Ich bin meine Welt, mo.e Виена

Kunstgastgeber Gemeindebau, KOR Виена
Humanimals, Мазето на Баба Васа, Шабла, България, куратор Аксел Щокбургер
Montag ist erst Übermorgen, Kupferstichkabinett, Виена
Inclusion. Източноевропейски художници във Виена, Kunstraum am Schauplatz, Виена
Handle with care, dieAusstellungstrasse, Виена
The Family, Галерия Lust, Виена, куратор Aldo Gianotti
2011 Беден, но секси, Галерия Сариев, Пловдив
След полета, Галерия ИСИ-София, куратор Яра Бубнова
NeoSI #2, Шатендорф
SUB, Галерия Райко Алексиев, София
Die Fotografie als referenz, Fotohof, Залцбург
Über Dinge, Kunsthaus Muerz, Мюрцушлаг, Австрия, куратор Stella Rolling 2010 Първо Триенале Линц, Lentos
Museum, Линц, куратори Stella Rolling, Nina Kirsch
Дада Да Академия архив, Галерия Коридор, Пловдив
Wale und Aale, Ve.Sch, Виена, куратор Лазар Лютаков
2009 The Center of Attention. Kunst als Soziotopie, Седмица на изкуството, Виена, куратор Ursua Maria Probst
The peephole approach to artist couples, Secession Wichtelgasse, Виена
Shortlist 2009. Изложба на номинираните за Наградата „Гауденц Б. Руф“, Галерия Райко Алексиев, София
Отражения от бъдещето, Art Today Association, Център за съвременно изкуство – Пловдив, Баня Старинна
A gap between two houses, Nha San Duc Studio, Ханой
Twilight Zone (Art Hits Design), Kunstraum Niederoesterreich, Виена, куратори Edek Bartz, Kruder/Palderer
Substories, Галерия Райко Алексиев, София
2008 Investigation on anything, something and nothing, Галерия Winiarzyk, Виена
Bring mir ein Gras vom Rand der Bildebene, Dioptic GmbH, Вайнхайм, Германия, куратор Fuad Asfour
Here comes the ocean, Ferenbalm-Gurbuestation, Карлсруе, куратори bellstreet project space
Изложба на номинираните за наградата за съвременно изкуство БАЗА, СГХГ, София
Calamari union, Praterstrasse 42, Виена
2007 Between Welcome and Goodbye: Художествени местоположения, Галерия Васка Емануилова, София
куратор Владия Михайлова
re: Social Sculpture/Cultural Design, Michael Hall Contemporary, Виена
Фестивал Remember Sofia Underground, галерия на ул. Шипка 6, София
Fat plants, Галерия Пистолет, София
2006 Janus, Bellstreet Project Space, Виена, куратор Christoph Bruckner
Wien Südbahnhof/Bratislava hl.st., Галерия Gandy, Братислава, куратор Corentin Hamel
Lassie at atelier frankfurt, atelier frankfurt, Франкфурт на Майн
Lassie come home, SKAM, Хамбург
Die Ritter der Tafelrunde, Künstlerhauspassage, Виена, куратор Roland Seidel
Бисквита зима, Център за независимо изкуство Даухаус, София

188

Награди, стипендии, проекти:

2013- 2019 Ателие от Министерството на културата, Австрия
2012 Резидентна програма Шанхай, Китай
2011 Лектор в Академията за художествени изкуства, Виена
2009 Стипендия от Министерството на културата, Австрия
2006 и 2009 Стипендия по проекти в Ханой, Виетнам
2009 Номиниран за Наградата „Гауденц Б. Руф“
2008 Номиниран за наградата БАЗА

Михаил Михайлов

Роден: 1978 във Велико Търново. Живее и работи във Виена

Образование:

2007 Лятна академия „Ситуация и спектакъл“, Център Paul Klee, Берн
2002 Живопис, Факултет по изобразително изкуство, Велико Търново

Самостоятелни изложби:

2013 Видео презентация, La Générale en manufacture, Париж
2012 Mischo.ng, Das weisse haus, Виена
Gerngross, Pop-up, Виена
2010 Видео презентация, Les Laboratoires, d'Aubervilliers, Париж, куратор Дженифър Леси
You want me, but..., Kunstraum Niederösterreich, Виена
Прощавам ти, Das weisse haus, Виена
2009 Project space – Michail Michailov, Das weisse haus, Виена
2008 Видео презентация към изложбата Seems to be, Kunstravilion, Инсбрук, Австрия
2007 Shavings from Swiss Franc Banknotes become Butterflies, Център Paul Klee, Берн
Tandem II, Международен център за култура и езици, Виена
2006 The Cube, Free Space, Quartier 21, Museumsquartier, Виена
2005 Wedding, Künstlerhaus Passagegalerie, Виена

Избрани групови изложби:

2012 The Keyhole of Mr. Wittgenstein, Haus Wittgenstein – Български културен център, Виена
Магнит и антиманит, Институт за съвременно изкуство – София, София
Градски мечти, Сдружение Изкуство днес, Център за съвременно изкуство, Пловдив
(No) standing anytime, Изкуство в публично пространство, Грац, Австрия
Spaces and faces, dieausstellungsstrasse, Виена
Геометрия на времето – практики в обществена среда, Регионален исторически музей, Пловдив
Das weisse ab-haus-verkaufs-kunstschau, Das weisse haus, Виена
Common History And Its Private Stories (История и истории), СГХГ, София
2011 Absolut Vienna, Vienna Museum, Виена
Награда Walter Koschatzky, Изложба на номинираните, МиМоК, Виена
Exit Order – New Situation, Glockengasse 9, Виена
Unlimited, Годишна награда на Мтел за съвременно българско изкуство, BenchMark Бизнес Център, София
Living On The Edge of A Silver Future, Галерия 5020, Залцбург
DVD Project, Фестивал Loop, Барселона
2010 You won't make a (nation)state with us, Kunstraum Niederösterreich, Виена
Twisted, Flat 1, Виена
DVD Project, Эти международен фестивал за видео изкуство, Мадрид
Video art from Bulgaria, Галерия ЗН+К, Пори, Финландия
Transition is a mode, Kunstraum Niederösterreich, Виена
BLICKWECHSEL. Österreichische Fotografie Heute, Westlicht, Виена
2009 Imagineering, Forum Stadpark, Грац
Queer Lisboa, Филмов фестивал, Лисабон
Value point, Галерия Hilger Contemporary, Виена
ARTART, Галерия 5020, Залцбург, Австрия
Common history and its private stories, MUSA, Виена
Identities, Филмов фестивал, Виена
2008 AUSTRIA on TEMPORARY, Essl Museum, Виена
Queerelanti, Галерия Neon, Болоня
Seems to be, Kunstravilion, Инсбрук
Rush Hour, Periscope: project space, Залцбург
2007 Situation and Spectacle, Център Paul Klee, Берн
2006 Първо виенско биенале, Галерия Art United, Виена

Награди:

2013 Награда за млади автори Red Carpet, Виена
2012/2013 Ателие стипендия ВКА, Париж
2010 Ателие стипендия ВКА, Рим

189

Александър Пеев

Роден: 1978 в София. Живее и работи във Виена

Образование:

2005 Магистър, изобразително изкуство, Университет по приложни изкуства, Виена

Самостоятелни изложби:

2008 Разточителното потребление, Tachometa Off Space, Виена

Избрани групови изложби:

2013 Art Athina, Ресторант DaDaDa, Академия DaDa Da, Атина
2011 Фестивал Free Space, Виена
2010 ДаДаДа Академия, Галерия Коридор, Пловдив, България
2009/2010 DaDaDa Academy, Kunst am Schuplatz, Виена
2009 Rhythm & Percussion, Галерия Amer Abbas, Виена
2006 Любов, пърформанс, Театър Сфумато, София
2005 Галерия Stadtbild, Виена

Филмография:

2002 Варвара, DV, 21:00 мин., документален филм, 2003, премиера в Künstlerhaus Kino, Виена
2001 Наслади се на Марс, DV, 01:30 мин., експериментална анимация
1999 Улица Пиротска, Beta-SP, 02:50 мин., експериментална анимация

Участия на филмови фестивали:

2007 Borderline, Filmtage im Offenen Haus, Оберварт
2001 Фестивал Up And Coming, Хановер
2001 Eurovideo, Малага

Максимилиан Праматаров

Роден: 1979 в София. Живее и работи във София и Виена

Образование:

2012 Магистър, специалност Фотография, Университет за Приложни Изкуства, Виена
2002 Богословие, СУ „Климент Охридски“, София

Самостоятелни Изложби:

2013 Не гледната точка, а гледката, галерия Ogms – чекмедже, ИСИ-София
2012 Три (влюбени) акули, edition photo, Виена, Австрия
in-between, expositur, die Angewandte, Виена, Австрия
2010 Специални Гости, Мазето на Баба Васа, Шабла, България
2008 post-tensions, ателие c17, Виена, Австрия

Избрани групови изложби:

2013 Fashion!!! – what a coincidence! Foto K , Виена,
Координати, Галерия Ogms – чекмедже, Умео
2012 Магнит и антимагнит, Галерия ИСИ-София, София
Ключалката на Витгенщайн, Дом Витгенщайн, Виена
ViennaFair, представен от Галерия Ogms
inklusion, галерия Kunstraum am Schaulplatz, Виена
Изложба на номинираните за Наградата за съвременно изкуство БАЗА, СГХГ, София
Essence 12, künstlerhaus, Виена
HappilyEverAfter, FOTO-RAUM, Виена
2011 Holzwege, Замък Eschelberg, Австрия
2010 DifferentEyes, галерия Bäckerstrasse, Виена
Blueskie'dAndclear, Галерия Carbon 12, Дубай
Jennyfair, Виена
2009 A gap between two houses, Nha San Duc Studio, Ханой
A Piece of Water, Künstlerhaus, Виена
Subjektalskoerper im raum, ve:sch, Виена
2008 SneakPreview, Галерия Carbon 12, Дубай
LuringInto, Heiligenkreuzerhof, Виена
ThePlan-b, factor44, Антверпен
Eikonstudent (p)ages , fluss – Дворец Wolkersdorf, Австрия
380 nm 780 nm, PlattformQuelle, Виена
Dieveranda, Виена
2007 ЕскимоКозметикс, Галерия Пистолет, София
2006 OranzTagtKrselbein, Raummitlicht, Виена
2005 Habitat, Brick-5, Виена
2004 Riennevaplus, Heiligenkreuzerhof, Виена

190

Красимира Стикар

Родена: 1980 в Русе. Живее и работи във Виена

Образование:

2005 Академия за изобразително изкуство, Виена, магистър

Самостоятелни Изложби:

2011 Широк екран. Приятели. Вино, Kunstforum Ebendorf Raumacht, Виена

Групови Изложби:

2011 Пространствен : Пространствено разширение, Kunstraum 16th, Виена
Конкретен не конкретен, галерия Artmark, Виена
Walter Koschatzky Art-Award Изложба, МуМоК, Музей за модерно изкуство Виена
2009 Млад, свеж & нов, Галерия Kro Art, Виена
2008 WIEN ANSICH [T], Галерия Kro Art, Виена
Паяци от Юпитер – Загубени категории – ABC – Антагонист, Галерия Райко Алексиев, София
2006 Diesel New Art Award. Betonsalon Wien, Виена

Награди:

2011 Walter Koschatzky Art-Award 2011, Номинация
2006 St. Gilgen International School Media Award 2006
Diesel New Art/ DNA 2006, номинация - финалист

Камен Стоянов

Роден: 1977 в Русе. Живее и работи във София и Виена

Образование:

2005 Магистър, специалност Изящни изкуства и културни изследвания
Академия за изящни изкуства, Виена
2003 Живопис. Национална художествена академия, София

Самостоятелни изложби:

2013 IT IS NOT SO HARD TO MAKE SOME ART, Галерия Inda, Будапеща
2011 Impossible Stories, Jesuiten Foyer, Виена
Fun and Struggle, Love, Виена
Out there, 1646, Хага, Нидерландия
2010 Bringing Cultura, Ex-garaza, Марибор
Plaster Me, Lokal_30, Варшава
2009 Looking for an Art Piece, Kunstverein Salzburg, Залцбург
Chinese Rap and Other Stories, Галерия Inda, Будапеща
2008 At Arm's Length, MUMOK, Музей за модерно изкуство, Виена
Forget it, we can't afford this, Галерия Studio, Будапеща
Just a photo, Галерия Dana Charkasi, Виена

Избрани групови изложби:

2013 New Opening.New Beginning, Lokal_30, Варшава
Близо, по-близо, заедно, Фестивал за съвременно изкуство Sofia Contemporary, София
The First Ten Years Of The Lentos, Kunstmuseum Lentos, Линц, Австрия
2012 AiR Ungarn 2011-2012, Krinzinger Projekte, Виена
Градски мечти, Сдружение Изкуство днес, Център за съвременно изкуство Пловдив
Material and Culture, МАК Център за изкуство и архитектура, Лос Анджелис
I'd like to walk on the moon, Галерия Enrico Astuni, Болоня
Ключалката на г-н Витгенщайн, Дом Витгенщайн, Виена
Common History And Its Private Stories (История и истории), СГХГ, София
It isn't in the can, Open Space, Виена
2011 Common Identity, Галерия Space, Братислава
METAmART. Art und Capital, Künstlerhaus, Виена
Българският павилион, Галерия Credo Bonum, София
Space Odyssey, Maerz, Линц
Museums, Galleries, Homes and other Stories, Галерия Enrico Astuni, Болоня
Zonen_prekaer, Kunstsaale, Берлин
2010 Songs of survival in a precarious age, 17-то Биенале, Сидни
Триенале Aichi, Нагоя, Япония
Who is your audience, Галерия Enrico Astuni, Болоня, Италия
Over the Counter. The Phenomena of Post-socialist Economy in Contemporary Art, Kunsthalle, Будапеща
Tanzimat, Augarten Contemporary, Виена
2008 MANIFESTA 7, Европейско биенале за съвременно изкуство, Тренто
6-то Международно биенале за съвременно изкуство в Гюмри, ГССА, Гюмри, Армения
Am Sprung, OK Център за съвременно изкуство, Линц, Австрия
2007 Nightcomers Videoscreening, 10-то Международно биенале, Истанбул

Награди:

2012 MAK Schindler Artists and Architects-in-Residence Program, Лос Анджелис
2011 The Sovereign European Art Prize
2011 Otto Mauer Prize
2011 2nd Price, Walter Koschatzky Art Award
2010 Alexander Resnikov Award
2008 Kunstpreis Europas Zukunft, Галерия за съвременно изкуство, Лайпциг

Коста Тонев

Роден: 1980 в Пловдив. Живее и работи във Виена

Образование:

2008 Университет за Приложни Изкуства, Виена
2004 Живопис, Национална Художествена Академия, София

Самостоятелни изложби:

2013 1973, Gemak, Хага
2008 Constants Are Changing, Museum auf Abruf (MUSA), Виена
2007 The Day Is Not Over – A New Day Is Coming, Kunsthalle Meidling, Виена

Избрани групови изложби:

2013 A Tribute to Franz West, Галерия Konzett, Виена
2012 Overlapping Biennial 5-то Биенале за млади художници, Букурещ
Contemporary Icons, Галерия Cecille R. Hunt (Университет Уебстър), Сейнт Луис
Me & I. Self-portraits from the Collection, Museum der Moderne Salzburg, Залцбург
Защо Дюшан? От обекта до музея и назад (125 години), Софийски арсенал - Музей за съвременно изкуство, София
2011 Collections II, Threshold Artspace, Пърт, Шотландия
Arte Città (в рамките на Arte al Centro), Cittadellarte – Fondazione Pistoletto, Биела
2010 Central Europe Revisited III, Дворец Esterházy, Айзенщат
Оптимизъм. Сдружение Изкуство днес, Център за съвременно изкуство – Пловдив
Here, There and Everywhere, Brot Kunsthalle, Виена
2009 Изложба на номинираните за Наградата „Гауденц Б. Руф“, Галерия Райко Алексиев, София
Value Point – Siemens_ArtLab hosted by hilger contemporary, Виена, (кат.)
Windows upon Oceans, Apollonia, Страсбург, Франция

Награди:

2012 Номинация за Наградата за съвременно изкуство БАЗА, Институт за съвременно изкуство – София
2010 Стипендия от UniCredit, Cittadellarte – Fondazione Pistoletto, Биела
2009 Федерална награда за откупка на фотография, ВМУКК (Австрийско федерално министерство на образованието, изкуството и културата), Виена
2008 Ателие-стипендия за изобразително изкуство, ВМУКК (Австрийско федерално министерство на образованието, изкуството и културата), Виена

Ив Тошайн

Родена: 1980 в София. Живее и работи във Виена

Образование:

2006-07 Специализация по живопис в Академията за изящни изкуства Брера, Милано
2002-04 Магистър – Академия за изящни изкуства, Виена
1999-2000 Живопис Национална художествена академия, София
1994-1999 Живопис. Национално училище за изящни изкуства “Илия Петров”, София

Самостоятелни изложби:

2013 SpaceOdyssey II, Глиптотека, Gemäldegalerie -Академия за изящни изкуства, Виена
2011 TheOneThatShinesHasNoShadow, EberhartherDisplay, Project SpaceforContemporaryArt, Виена
2010 BeyondEden, NAG 1 Contemporary, Аресто, Италия
2009 CamouflagePredatorSpecies, Център за съвременно изкуство LAZNIA, Гданск
2009 UltramodernSolitude, Галерия Fleetwing, Ню Йорк
2009 Crucifiedtulipslivelonger, FB69 GalleryKoljaSteinroetter, Мюнстер
2008 DiabloSpecies, Галерия DeveningProjects+Editions, Чикаго
2007 Black Box, Галерия Habers + Partner, Виена
2005 LunarChick, ArtistsQuarterly, Sotheby's, Виена

Избрани групови изложби:

2013 VomWeggehenund (nicht) Wiederkommen, KUNSTFORUM MONTAFON, Шрунс, Австрия
ХАЙЛИГ, BüroWeltausstellung, KunstraumamSchauplatz, Виена
Red BullCurates, Kunsthalle Project Space, Виена
2012 **PARKFAIR** ARTE NOAH 2012, Parkdeck, StadionCenter, Виена
AnnaCeeh – Iv Toshain inpassing 17, KünstlerhausPassage, Виена
DeathCanDance, Пространство за съвременно изкуство Appex M, Цюрих
2011 SpaceOdyssey MAK NITE, Музей за приложни изкуства, Виена
PARKFAIR ENTERTAINER 2011, Parkdeck, StadionCenter, Виена
Artstamp.Dk+Guest, KunsthalleBrænderigården, Виборг, Дания
2010 Re-Edit, Showroom, CharimGallery Виена
Don'tEvenThinkAboutIt, галерия LETO, Варшава
HeldenvonHeute, KunstraumInnsbruck, Инсбрук
On Paper 2010, Галерия Stalke, Копенхаген
2008 PremioProfilod'Arte, MuseodellaPermanente, Милано
TheBeautifulChildren, TheWharfRoad Project organisedby V22, TheWenlock Building, Лондон
2008 7 II 7, ArtExpo/ MNAC, Музей за съвременно изкуство MNAC, Букурещ
2007 Somewhereinbetween, Музей SammlungFriedrichshof, Бургенланд, Австрия

Награди:

2012 MIA AWARD, за изключителни постижения на жените с международен произход, които живеят и работят в Австрия в категория „Изкуство и култура“

Десислава Унгер

Родена: 1980 в София. Живее и работи във Виена

Образование:

2010 Магистър, специалност „Графика“, Университет по приложни изкуства, Виена
2005 Бакалавър, специалност „Живопис“, Национална художествена академия, София

Самостоятелни Изложби:

2012 Кацнал на едно дърво, Галерия Start при MUSA, Виена
Имах щастието, Клиентски център към Банка Австрия, Виена
2011 Сбърчено чело, Галерия Rytmogram, Бад Ишл, Австрия
2010 Захлупен от мечти, Дипломна изложба, Университет по приложни изкуства, Виена
2007 (съвместно с Олга Георгиева) Диво момиче, Kunstforum Ebendorf Raumacht, Виена

Избрани групови изложби:

2012 Толкова близо, толкова далече, Съвременни български художници в чужбина, Национален дворец на културата, София
Contemporary Icons – recent art from Bulgaria, Галерия Cecille R. Hunt, Сейнт Луис
Contemporary Icons – recent art from Bulgaria, Български културен институт Дом Витгенщайн, Виена
La isla Bonita, Kunststation, Колмицберг, Австрия
Международно триенале на графиката, Краков
Дакелът в съвременното българско изобразително изкуство, Галерия на ул. Шипка 6, София
Постъпления в колекцията 2012, Национална художествена галерия, София
drink.EAT.art, Дружество за изкуство и култура на долна Австрия, Санкт Пьолтен, Австрия
2011 The Graduate: 4 Printmakers, Галерия 3 Sinks, Сейнт Луис
Съзерцаване на една страст, Дружество за изкуство и култура на долна Австрия, Санкт Пьолтен
XVI Международно триенале на графиката, Фрехен, Германия
Панаир на изкуствата Линц, Национална галерия Линц
Fo(u)r (wo)men, Eсоart, Виена
Shortlist 2011. Изложба на номинираните за Наградата „Гауденц Б. Руф“, Галерия Райко Алексиев, София
2010 Любовта, смъртта и графичката, Kunstraum Arcade, Мьодлинг, Австрия
Multiple matters - Grafische Konzepte, Künstlerhaus, Виена
Вдишване / издишване- културна миграция днес, Гьоте-институт, София
Панаир на изкуствата Линц, Национална галерия Линц
2009 Виена: Съвременна графика, Национална художествена галерия, София
Distance II, Галерия Art`est, Париж
IX Международно биенале на графиката, Saixanova, Оуренсе, Испания
Сам не е същото, Галерия Menosuno, Мадрид
Промяна, Künstlerhaus, Виена
Art Dialogues, Българо-кипърски дни на културата, Никозия
Essence 09, Museum of Applied Arts, Виена
Шеста международна изложба на малката графика, Кремона
2008 Международно триенале на графиката, IMPRINT, Варшава
Distance I, Галерия Amorgos, Никозия, Кипър
След потопа, инсталация #22, Галерия Qubik, Вийнер Нойшат, Австрия
Private View, изложба на български графици, Асоциация на гръцките графици, Гърция
Прекачване, Австрийски културен форум, Токио
2007 25 Години международна фондация “Св. Св. Кирил и Методий”, Национална галерия за чуждестранно изкуство, София
XIV Международно биенале на графиката, Варна
XXXV Международна награда за графика “Кармен Ароцена”, Естампа, Мадрид
Print, Международно триенале на графиката, Künstlerhaus, Виена
Пето международно триенале на графиката, Галерия на ул. Шипка 6, София
Triangle, Kloster Bentlage, Райне, Германия
Essence 07, Музей за приложно изкуство МАК, Виена
Петорно, PricewaterhouseCoopers, Виена
Дърво и Хартия, FeuerWerk, Фюген, Австрия
XIX Международна награда за графика “Максимо Рамос”, Ферол, Испания
Iconographic, Kadekunst, Амстердам
Международно биенале на графиката, Кремона
Първо биенале на графиката, Фризланд, Холандия
Графика малък формат, Галерия Леседра, София
2006 Международно триенале на графиката, Краков, Полша
Биенале за съвременно изкуство, Шумен, България
Младото изкуство в пространството, Kulturverband Favoriten, Виена
Сутерен, работи от ателието по литография, Kunsthalle, Виена
Конкурс за млади художници и критици, Международна фондация “Св. Св. Кирил и Методий”, Галерия на ул. Шипка 6, София

Награди:

2008 Втора награда за рисунка, Конкурс Vivatis, Австрия
Етикет за пивоварна STIEGL, „Европейско футболно първенство 2008“, Залцбург, Австрия
2007 Едногодишна стипендия за специализация в чужбина, Национален фонд „Култура“, България
2006 и 2005 Втора награда за графика на Международна фондация „Св. Св. Кирил и Методий“, София

Севда Шкутова

Родена: 1978 София. Живее и работи във Виена

Образование:

1998-2002 Живопис и Графика. Академия за изящни изкуства, Виена
1997-1998 Изкуствознание . Университет Виена
1996-1997 Изкуствознание. Нов Български Университет, София
1996 Художествена гимназия за приложни изкуства, София

Самостоятелни изложби:

2013 paradiesvögel, Projektraum Viktor Bucher, Виена
Paradiesvögel, Галерия Art House, Bregenz, Австрия
Sevda Chkoutova, Bulgarian Cultural Forum, Братислава
2012 Gelitten hat meine Mutter, Jesuiten Foyer, Виена
2011 24h II, Projektraum Viktor Bucher, Виена
When the milk comes in II, Literaturhaus, Залцбург
When the milk comes in, Галерия Peithner-Lichtenfels, Виена
2010 24h, Галерия Chobot, Виена
Chelsea Galerie, Projektraum, Базел
2009 Weibsbilder, Галерия Art House, Dornbirn, Австрия
Ringelspiel, Seifenfabrik, Lauterach, Австрия (съвместно със Стефан Вайбел)
Rabbit and Other Stories, Visconti Fine Art, Любляна
2008 Verblüht, Галерия Chobot, Виена
2007 Viennafair, One-Woman Show, Галерия Chobot, Виена
2006 Nackt, STRABAG Kunstforum, Виена
Child's Play, Галерия Chobot, Виена
2005 Галерия Griffin, Чикаго

Избрани групови изложби:

2013 Museum Angerlehner, Thalheim bei Wels, Австрия
The Naked and the Nude, Галерия Martina Dettner, Франкфурт на Майн, Германия, куратор Peter Weiermair
Biennale Giovani Monza, Монца, Италия, куратори: Peter Weiermair, Carl Kraus
Art Brussels, Projektraum Viktor Bucher, Виена; Брюксел
2012 Abstraction / Figuration. Austrian Contemporary Art, Kunstmuseum, Сочи, Русия, куратор Edelbert Köb
1. International Faber-Castell-Preis für Zeichnung, Neues Museum in Nürnberg, Нюрнберг
Montag ist erst übermorgen – exhibit – exhibition spaces Academie of Fine Art, Виена
Score, Basel, галерия Chelsea, Laufen/Basel
2011 Kardinal-König-Kunstpreis 2011, St. Virgil, Залцбург, Австрия
Zeichnung und Fotografie II, Parliament, Виена, куратор Stella Rollig
Walter Koschatzky Preis 2011, MUMOK, Виена
Art Bodensee, Dornbirn, Galerie Art House, Bregenz/Dornbirn, Австрия
2010 Walk the line, Extraordinary Examples In Graphic Art, Projektraum Viktor Bucher, Виена
Kunst Zürich, Zürich, Chelsea Galerie, Basel/Laufen
Viennafair, Галерия Chobot, Виена
2009 1st Danube Biennale, Danubiana, Meulensteen Art Museum, Братислава
Eros Kalos, Музей Lapidarium, Нови град, Хърватска, куратор Brane Kovic
Eros Kalos, Municipal Gallery, Nova Gorica, Словакия, куратор Brane Kovic
Budapest Art Fair 2009, Projektraum Viktor Bucher, Виена; Будапеща
ARCO, Madrid, Projektraum Viktor Bucher, Виена; Мадрид
Landscapes Contemporary – die Landschaft in Veränderung, NÖART, Австрия
Viennafair, Галерия Chobot, Виена
Walter Koschatzky Preis 2009, MUMOK, Виена
2008 Eroticon, Галерия Lang, Виена
Ezählt: Moment-Begebenheit-Mythos, NÖ DOK für Moderne Kunst, Stadtmuseum St. Pölten, Австрия
Artist's Colony, Medana, Словения
Viennafair, Галерия Chobot, Виена
Art Cologne, Projektraum Viktor Bucher, Виена, Кьолн
Tease Art Fair, Галерия Ulrike Hrobsky, Виена, Кьолн
2007 Галерия Chobot, Виена
6 Österreichische Galerien in München, Projektraum Viktor Bucher, Виена, Мюнхен
Art Cologne, Projektraum Viktor Bucher, Виена, Кьолн
Nominierung für Walter Koschatzky Preis, MUMOK, Виена
2006 Contact.by.art.pl, Centrum Sztuki Wspolczesnej Solvay, Краков
Art Award 2006, STRABAG Kunstforum, Виена
2005 Gallery 1633, Чикаго

Награди:

2012 Номинирана за 1 International Faber-Castell-Preis für Zeichnung, Neues Museum in Nürnberg, Нюрнберг
2011 Номинирана за Kardinal-König-Kunstpreis 2011, Залцбург
2011 Номинирана за Walter Koschatzky Preis 2011, MUMOK, Виена
2009 Номинирана за Walter Koschatzky Preis 2009, MUMOK, Виена
2007 Номинирана за Walter Koschatzky Preis 2007, MUMOK, Виена
2006 Art Award 2006, Anerkennung, STRABAG Kunstforum, Виена

Svetozara Aleksandrova

Born: 1980 in Stara Zagora, Bulgaria. Lives and works in Sofia and Vienna

Education:

2004 MA in Painting, National Academy of Arts, Sofia

Solo exhibition:

2010 Forbidden, Sariev Gallery, Plovdiv

2004 Documents, SGHG, Sofia, curator Vera Mlechevska

Selected group exhibitions:

2013 Hospital for lovers, Raiko Alexiev Gallery, Sofia

Magnet And Antimagnet, ICA-Sofia Gallery, Sofia

2012 Zapaden Park Art Festival in public space, Sofia

Who left/ What behind?, Pleven - Ankara

Artists in Residence, Judenburg, Austria

Global village an exhibition IRL will be held on 3 locations in 3 European countries;

namely Projekt 072 in Alkmaar the Netherlands, Chateau de Sully in Burgundy France and in Kulturhuset

Broenden nearby Copenhagen

2011 Contemporary Istanbul, Sariev Gallery, Istanbul Congress Center / Exhibition Area (IKM) and Istanbul

Convention and Exhibition Center / Rumeli Hall (K), Turkey

Re-production, Contemporary Art Museum, Sofia, curators: Alla Georgieva, Nadezhda Dzhakova

Transgressions, Credo Bonum Gallery, Sofia, curator: Vera Mlechevska

The Big Bang, Credo Bonum Gallery, Sofia

2010 Exhibition Liberty/Freedom Russian, Qui Vive? Moscow International Biennale for Young Art, Moscow

Jennyfair, Vienna

2009 After EGO, XV Week of Contemporary Art, Art Today Association Centrum for Contemporary Art, Plovdiv

The Temptation of CHALGA, Sofia City Art Gallery

From yesterday till tomorrow – Monuments of Sofia, Sofia City Art Gallery

Take Me to the River, A Multinational, Multimedia Exhibition in conjunction with 5th World Water Forum, DEPO, Istanbul

East up, Roemerapotheke Gallery, Zurich

2008 Aktuelle Szene Bulgarien, Ludwig Museum, Koblenz

Nord Art, Rendsburg, Germany

Spiders from Jupiter-Lost Categories-ABC-Antagonist, Raiko Alexiev Gallery, Sofia

2007 On the tracks of the lost time, Sofia City Art Gallery

Plastic/Conceptual, Contemporary Bulgarian Painting, Narodne Osvetove Centrum, Bratislava, Slovakia; Hofburg,

Innsbruck, Austria; Museum Thermen am Viehmarkt,

Trier, Germany; Gallery DAP, Warsaw, Wroclaw, Poland; Cultural Center Babel, Utrecht, Holland

2006 Visual Immortality, 2nd International Biennial for Contemporary Art, Shumen, Bulgaria

2005 Personally Mythology, Shipka 6 Gallery, Sofia

Awards:

2009 Second Award, „Gesellschafter ART.AWARD, Aktion Mensch und ART.FAIR 21, EXPO XXI, Koln

2007 Award for Young Artist, Gaudenz B. Ruf Award for New Bulgarian Art, Sofia

196

Borjana Ventzislavova

Born: 1976 in Sofia. Lives and works in Sofia and Vienna

Education:

2005 MA in Visual media art / Digital art . University for applied arts, Vienna

Solo exhibitions:

2013 Living dreams. Dreaming Lives, Sofia Arsenal - Museum for Contemporary Art, Sofia

2012 Living Dreams. Dreaming Lives, Bäckerstrasse4 Gallery, Vienna

2010 Ex-garage, Maribor

(Together with Mladen Penev) In The Name Of, Thomas K. Lang Gallery, Vienna

2009 We Shall Overswim, Academy Gallery, Sofia, curator Galina Dimitrova

Me, You and Them – No One is Secure, Credo Bonum Gallery, Sofia, curator Galina Dimitrova

2006 It Was Always Dark Outside, SGHG, Sofia, curator Yana Kostova

Euro de Lux. hiring, offering. extraordinary, live, Red House, Sofia

2003 This Is The Beginning Of, Sammlung Essl, Klosterneuburg, Austria

Selected group exhibitions:

2013 Passeur, Odlike Ouizeman Gallery, Paris; Diagonale, Graz, Austria, curator Caroline Messensee

Creative Assemblages – When Aesthetics Meet The Economy Or What Do They Have In Common?, Siemens

Sanat, Istanbul, curator Dimitrina Sevova, co-curators Mürteza Fidan, Melih T. Görgün

Stuttgarter filmwinter, Festival for Expanded Media, Stuttgart

2012 New Works In the Collection 2012, National Art Gallery, Sofia
 Magnet and Antimagnet, ICA-Sofia Gallery, Sofia, curator Iara Boubnova
 The Keyhole of Mr. Wittgenstein, Bulgarian Cultural Institute Haus Wittgenstein, Vienna, curator Boris Kostadinov
 Neighbourhood X.O, Goethe-Institut Ankara
 curator Ege Berensel, co-curator Katerina Gkoutziouli, Pavlina Mladenova
 A Room With a View – Abstract and Real Space in Photography, Bäckerstrasse4 Gallery, Vienna
 curator Sivie Aigner
 In Fifteen Minutes Everyone will be in the Future (An opera), Art Today Association Center for Contemporary Art Plovdiv
 curators Galina Dimitrova-Dimova, Dessislava Dimova
 Night, OstLicht Gallery, Vienna, curator Verena Kaspar-Eisert
 Contemporary Icons: Recent Art from Bulgaria, Hunt Gallery, St. Louis, USA, curator Jeffrey Hughes
 Passeur, k/haus passagegalerie, Vienna, curator Caroline Messensee
 Wearing Skirts, Museum der Moderne Mönchsberg, Salzburg
 Migration Standards, Austrian Cultural Forum, Washington, curator Silvie Aigner
 Stuttgarter filmwinter, Festival for Expanded Media, Stuttgart
 Sixpackfilm – Migration Forms, Topkino, Vienna
 Migration Close-Up, Pimp My Integration, Garage-X, Vienna
 2011 The Bulgarian Pavilion, Credo Bonum Gallery, Sofia, curator Svetlana Kuyumdzhieva
 Final Projects, MAK Center for Art and Architecture, Los Angeles, USA
 Techné, Vienna
 Transgressions, Credo Bonum Gallery, Sofia, curator Vera Mlechevska
 Common Dreams – Different Realities, Bäckerstrasse4 Gallery, Vienna
 Split Film Festival, Croatia
 Festival du Nouveau Cinéma, Montréal
 Int. Short Film Festival, Istanbul
 Diagonale, Graz
 ZagrebDOX, Zagreb
 2010 Body Codes. Images from the Museum's Collection, Museum der Moderne, Salzburg,
 Different Eyes, Eeyes – On Month of Photography, Bäckerstrasse4 Gallery, Vienna
 Central Europe Revisited III, Esterházy Foundation, Eisenstadt, Austria, curator Lorand Hegyi
 Triennale Linz 1.0, Landesgalerie, Linz, Austria, curator M. Hochleitner, St. Hoch, R. Iglar, M. Mauracher
 YOUKI – FM4 film series, Escape – Utopia And Youth Culture, Wels, Austria, curator Petra Erdmann
 Sixpackfilm – Populäre Rituale, Topkino, Vienna
 Coffee with Sugar, Night of Museums and Galleries, Plovdiv, Bulgaria, curator Galina Dimitrova
 Coffee with Sugar, Kopenhagen Contemporary, Kopenhagen, curator Galina Dimitrova
 Fullframe, Gartenbaukino, Vienna, Diagonale, Graz
 2009 Contemporary Photography. New positions from Austria, MMKK, Austria, curator Silvie Aigner
 Shortlist 2009. Gaudenz B. Ruf Award – Rayko Alexiev Gallery, Sofia
 Bäckerstrasse4, Vienna
 The Temptation of CHALGA, SGHG, Sofia, Curators: Svetlana Kuyumdzhieva, Vessela Nozharova
 2008 We Shall Overswim, Berwick Film and Media Arts Festival, Berwick, UK
 Bäckerstrasse4, Vienna
 Entre Bulgarie et Roumanie, un fleuve, Gare au Théâtre, Paris
 2007 Shortlist 2007. Gaudenz B. Ruf Award, SGHG, Sofia
 Bulgaria?...Oh, Yes, Bucharest!, Art Today Association Center for Contemporary Art Plovdiv
 Wohin denn ich, Area 53 Gallery, Vienna
 Sexwork, Kunstraum Kreuzberg, Berlin

Awards and residences:

State Stipend 2013, BMUKK
 Research Residency 2012 - ISIS Arts, Newcastle
 MAK Schindler Artists and Architects-in-Residence Program in Los Angeles
 Grant for Independent Project, CEC ArtsLink, New York
 Artists in Residence ArtsLink, Berkeley, CA
 Artists in Residence ISIS Arts – Newcastle
 Artists in Residence BKA - Rome
 Top Ten Nonfiction (Fokus Pokus Euromatik) – Cologne Conference – TV&Film festival
 Otto Prutscher Fond – Vienna
 Susmannstiftung, Vienna
 AIM III Art In Motion 2002, Los Angeles
 Artists in Residence – Dezentrale medien, Austrian Cultur Forum, London
 CYNETart 2001, Dresden

Vasilena Gankovska

Born: 1978 in Troyan, Bulgaria. Lives and works in Vienna

Education:

2006 MA in Fine Arts, Academy of Fine Arts Vienna
2001 BA in Applied Arts, National Art Academy, Sofia

Solo exhibition:

2012 Vasilena Gankovska featuring PERFEKT WORLD, Hilger Contemporary, Vienna
2011 (with Sandra Kosel) Aperitivo Artístico, performative installation, Austrian Cultural Forum Rome
2008 Urban Melodramas, Vaska Emanouilova Gallery, Sofia
2006 Spiel. Platz, SOHO in Ottakring, Vienna
Park Life, Artothek-Galerie, Vienna
2005 Raum/Zeit (with Markus Dressler), Siemens ArtLab, Vienna
2003 (with Kamen Stoyanov) WORK/S, Irida Gallery, Sofia
2002 (with Kamen Stoyanov) FINE, MAK-GALERIE, Vienna

Selected group exhibitions:

2012 The keyhole of Mr. Wittgenstein, Haus Wittgenstein, Bulgarian cultural institute, Vienna
FRAGILE PIECE OF ART, Artistic Intervention, diverse places, Vienna
Who left what behind, Pleven, Bulgaria/Ankara, Turkey
Art@Europarl, European Parliament Art Collection, Parlamentarium, Brussels
2011 Meet everyone at once, start an artist-run-space, Ogms Projects, Sofia
Contemporary Art from Bulgaria, Collection of the European Parliament, Brussels
Sofia Arsenal – Museum of Contemporary Art, Sofia
Kommunikation, Flat 1, Vienna
2010 The Big Wave, August in Art festival, Varna, Bulgaria, curator Maria Vassileva
This obscure object of my desire, Hilger Contemporary, Vienna
Here, there and Everywhere. 60Years – 60 Artists. A selection from the Ernst Hilger
Collection, Hilger BROTKunsthalle, Vienna
2009 From Ideology to Economy. Contemporary Bulgarian Art – 20 Years later, State Central Museum of Con-
temporary History of Russia, Moscow
Get Connected, Sammlung Alexander Reznikov, Künstlerhaus, Vienna
From yesterday till tomorrow. Sofia monuments, Sofia City Art Gallery
2008 Current scene Bulgaria, Ludwig Museum Koblenz, Germany
Sauna, Festival for extensive Art, Konzerthaus, Vienna
Ansich[t] Wien, Kro Art Gallery, Vienna
Exhibition of the BAZA Award for contemporary art, Sofia City Art Gallery
Manuals, CCA Ujazdowski, Castle Warsaw
Telenovela, Academy of Fine Arts Vienna

Awards:

2007 3d place, Artists competition Aktie der Österreichischen Post AG
2002 Herold Austria, Artists competition

198

Irina Georgieva

Born: 1976 in Sofia. Lives and works Vienna

Education:

2003 MA in Painting and Graphics. Academy of Fine Arts, Vienna

Solo exhibitions:

2013 11 seconds, Gallery Bäckerstrasse 4, Vienna
curator Vessela Nozharova
2006 Walking on broken Glass, Lisa Ruyter Gallery, Vienna
2005 Diary, Lisa Ruyter Gallery, Vienna

Selected group exhibitions:

2012 From Different Corners, Bäckerstrasse 4 Gallery, Vienna
2011 From Different Corners, arteversum Gallery, Düsseldorf
2010 I'm a legal Alien, Bäckerstrasse 4 Gallery, Vienna
2008 New art, Bäckerstrasse 4 Gallery, Vienna
2008 Pornflakes, Viennafair, Vienna
2005 The Rosegarden without Thorns, Lisa Ruyter Gallery, Vienna

Nestor Kovachev

Born: 1981 in Veliko Tarnovo, Bulgaria. Lives and works in Vienna

Education:

2006 Education Internship at Generali Foundation, Vienna
2005 Graduation at the Academy of Fine Arts, Vienna
1999-2002 Academy of Fine Arts, Veliko Tarnovo
1994-1999 School of Fine Arts, Veliko Tarnovo

Solo exhibition:

2012 Uccellacci e uccellini/ The Hawks and the Sparrows, Gallery Heike Curtze, Salzburg
2011 The Pleasure of Making Art, Die nächste Generation IV, Galerie im Traklhaus, Salzburg
Me a Self-Portrait as an Artwork, Gallery Heike Curtze, Berlin
2010 Projekt work, Emergency Box- Ludwig Josef Johann Wittgenstein, Haus Wittgenstein, Vienna

Selected group exhibitions:

2013 Women on Stage, Gallery Heike Curtze, Vienna
31 Art Brussels, Brussels
2012 Artist Exchange Vienna-Isparta, Turkey, Projekt by IDEA-Society
30 Art Brussels, Brussels
Why Duchamp?, From Object to Museum and Back (125 Years) Sofia Arsenal - Museum for Contemporary Art, Sofia
2011 Stock Exchange, DreiEck Studio, Vienna
2010 Central Europe Revisited III, Esterhazy Palace, Eisenstadt, Austria
Die imaginäre Franz-Graf-Klasse, XPEDIT Kiosk, Vienna
Arte Fiera Bologna, Bologna
2009 1st Danube Biennale, Meulensteen Art Museum, Slovakia
Sommer(r)eigen, Heike Curtze Gallery, Salzburg
Die Entstellung des Augenblicks, Heike Curtze Gallery, Vienna
2008 Sonnengold, Heike Curtze Gallery, Salzburg, Austria
2006 Tag der offenen Tür - 50 Positions, im Flakleitturm Arenbergpark, Vienna
2005 Drawing Forever, Academy of Fine Arts, Vienna
1000 km, Studio Dauhaus Independent Art Space, Sofia
Karenina Gallery, Vienna
Free music festival, Franz Graf's Class, Czech Republic
ONE TO, with Marianne Maderna, Academy of Fine Arts, Vienna
Ypsilon, Franz Graf's Class, Academy of Fine Arts, Vienna
Next Europe", Künstlerhaus, Vienna

Awards and Public Collections:

2013 Canson Prix Award Nomination, France
Museum der Moderne MDM, Salzburg
Esterházy Private Foundation, Eisenstadt, Austria
UniCredit Group's Art Collection, Bologna
Bank Austria Kunstforum, Vienna

Lazar Lyutakov

Born: 1977 in Shabla, Bulgaria. Lives and works in Vienna

Education:

2005 MA in Fine Arts Academy of Fine Arts Vienna
1996 - 1998 National Art Academy, Sofia

Solo exhibitions:

2012 Lazar Lyutakov. Lamps, Song Song, Vienna
2011 Lazar Lyutakov, Werkbank Lana, Lana, IT
Fruits, Flowers and Clouds Art Fair, solo presentation with Gallery Winiarzyk, MAK, Vienna
2010 Lazar Lyutakov spielt italo disko, Dienstag Abend, VeSch, Vienna
2008 Coming back from where you are going to, Gallery Winiarzyk, Vienna
2007 Resistance, SWINGR, Vienna
2006 Same same but different, Ryllega Gallery, Hanoi (with Karine Fauchard)
2005 Quitte que coûte, betonsalon, Museums Quartier, Vienna

Selected group exhibitions:

2013 bad chemistry, BOKU, Vienna
Dada da Academy at Art Athina, Athens

2012 Drawing quote, Pigna Project Space, Milan
 Magnet And Antimagnet, ICA-Sofia Gallery, Sofia
 Toys, Gallery Akademia, Sofia
 Bread, Shipka 6, Sofia
 Ich bin meine Welt, mo.e Vienna
 Kunstgastgeber Gemeindebau, KOR Vienna
 Humanimals, (curated by Axel Stockburger), Baba Vasa's cellar, Shabla, Bulgaria
 Montag ist erst Übermorgen, Kupferstichkabinett, Vienna
 Inclusion. East - European artists based in Vienna, Kunstraum am Schuplatz, Vienna
 Handle with care, dieAusstellungstrasse, Vienna
 The Family, (curated by Aldo Gianotti), Lust Gallery, Vienna
 2011 Poor but sexy, Gallery Sariev, Plovdiv
 NeoSI #2 Schattendorf
 After the flight, (curated by Iara Boubnova), ICA Sofia
 SUB, Rajko Aleksiev art space, Sofia
 Die Fotografie als referenz, Fotohof, Salzburg
 Über Dinge, Kunsthau Muerz, Mürzzuschlag (curated by Stella Rolling)
 2010 1st Triennale Linz, (curated by Stella Rolling, Nina Kirsch), Lentos museum, Linz
 Dada Da Academy Archive, Koridor Gallery, Plovdiv, Wale und Aale, VeSch, Vienna
 2009 The Center of Attention. Kunst als Soziotopie, (curated by Ursua Maria Probst), Vienna art week, Vienna
 The peephole approach to artist couples, Secession Wichtelgasse, Vienna
 Shortlisted artists, Ruf award for new bulgarian art, Rajko Aleksiev space, Sofia
 Reflection of tomorrow, Art Today Association, Center for Contemporary Art - Plovdiv
 A gap between two houses, Nha San Duc Studio, Hanoi, Vietnam
 Twilight Zone (Art Hits Design), (curated by Edek Bartz, Kruder/Palderer) Kunstraum Niederoesterreich, Vienna
 Substories, Gallery Rajko Aleksiev, Sofia
 2008 Investigation on anything, something and nothing, Gallery Winiarczyk, Vienna
 Bring mir ein Gras vom Rand der Bildebene, (curated by Fuad Asfour), Dioptic GMBH, Weinheim
 Here comes the ocean, (curated by bellstreet project space), Ferenbalm-Gurbuestation, Karlsruhe
 Exhibition of the BAZA Award for contemporary art, Sofia City Art Gallery
 Calamari union, Praterstrasse 42, Vienna
 2007 Between welcome and goodbye, Gallery Vaska Emanuilova, Sofia
 re: Social Sculpture/Cultural Design, Michael Hall Contemporary, Vienna
 Sofia Underground, performance and street art festival, Shipka 6, Sofia
 Fat plants, Gallery Pistolet, Sofia
 2006 Janus, Bellstreet Project Space, Vienna (curated by Christoph Bruckner)
 Wien Südbahnhof/Bratislava hl.st., Gandy Gallery, Bratislava (curated by Corentin Hamel)
 Lassie at atelier frankfurt, atelier frankfurt, Frankfurt am Main
 Lassie come home, SKAM, Hamburg
 Die Ritter der Tafelrunde, (curated by Roland Seidel), Künstlerhauspassage, Vienna
 Festival Biscuit winter, Dao Haus, Sofia

Awards, residences, lectures:

2011 Lector at the Akademie of fine arts, Vienna
 2011 Artist in residence Shanghai Theater Academy, Shanghai
 2010 Startstipendium BMUKK, Austria
 2009 shortlisted Ruf Award for new bulgarian art
 2008 shortlisted BAZA Award for contemporary bulgarian art

Michail Michailov

Born: 1978 in Veliko Tarnovo, Bulgaria. Lives and works in Vienna

Education:

2007 Summer Academy "Situation and Spectacle", Switzerland, Bern
 2002 BA in painting, Faculty of Visual Arts, Bulgaria, VelikoTarnovo

Solo exhibitions:

2013 Videopresentation curated by Jan Middelbos, la Générale en manufacture, Paris
 2012 Mischo.ng, Das weissehaus, Vienna
 Gerngross, Pop-up, Vienna, curator Eva Blut
 2010 Video presentation, Les Laboratoires d'Aubervilliers, Paris, curator Jennifer Lacey
 You want me, but ..., KunstraumNiederösterreich, Vienna
 ICH FERGEBE DIR, Das weisseHaus, Vienna
 2009 Project space - Michail Michailov, Das weisseHaus, Vienna
 2008 Video presentation belonging to the exhibition „Seems to be“, Kunstpavilion, Innsbruck, Austria
 2007 Shavings from Swiss Franc Banknotes become Butterflies, Paul Klee Centre, Bern
 Tandem II, International Centre for Cultures and Languages, Vienna
 2006 The Cube, Free Space, Quartier 21, Museumsquartier, Vienna
 2005 Wedding, Künstlerhaus Passagegalerie, Vienna

Selected group exhibitions:

2012 The Keyhole of Mr. Wittgenstein, Haus Wittgenstein, Bulgarian Institute of Culture, Vienna
Magnet And Antimagnet, ICA-Sofia Gallery, Sofia
Urban Dreams, Art Today Association, Center for Contemporary Art – Plovdiv
The Ancient Bath, Plovdiv, Bulgaria
(No) standing anytime, Graz, Austria
Spaces and faces, dieausstellungsstrasse, Vienna
Time Geometry - practices in public environment Department for Contemporary History, History Museum Plovdiv
Das weisseab-haus-verkaufs-kunstschau“, das weissehaus, Vienna
Common history and its private stories, Sofia City Art Gallery
Exit Order – New Situation, Glockengasse 9, Vienna
2011 Absolut Vienna, Vienna Museum, Vienna
Unlimited, Mtel Award For Bulgarian Contemporary Art, BenchMarkBusiness Center, Sofia
living on the edge of a silver future, 5020 Gallery, Salzburg, Austria
DVD Project, Loop Festival, Barcelona, Spain
Walter KoschatzkyPreis, exhibition of all nominated works, MuMoK, Vienna
2010You won't make a (nation)state with us, KunstraumNiederösterreich, Vienna
Twisted, Flat 1, Vienna
DVD Project, 3e Festival International de Videoarte, Madrid
Video art from Bulgaria“, 3H+K Gallery, Pori, Finland,
Transltion is a mode, KunstraumNiederösterreich, Vienna
BLICKWECHSEL. ÖsterreichischeFotografieHeute, Westlicht, Vienna
2009 Imagineering, Forum Stadpark, Graz, Austria
Queer Lisboa, film festival, Lisbon
Value point, Hilger Contemporary Gallery, Vienna
ARTART, 5020 Gallery, Salzburg
Common history and its private stories, MUSA, Vienna
Identities, film festival, Vienna
2008AUSTRIAconTEMPORARY, Essl Museum, Klosterneuburg, Austria
Queerelanti, Gallery Neon, Bologna, Italy
Seems to be, Kunstpavilion, Innsbruck, Austria
Rush Hour, Periscope: project space, Salzburg, Austria
2007Situation and Spectacle, Paul Klee Centre, Bern
2006 1.Vienna Biennale, Art United Gallery, Vienna

Awards and residences:

2013 Red Carpet Award for Young Art
2012/13 External of BKA, France, Paris
2010 External of BKA, Italy, Rom

201

Alexandar Peev

Born: 1978 in Sofia. Lives and works in Vienna

Education:

2005 MA in Fine Arts, University of Applied Arts, Vienna

Solo exhibitions:

2008 Conspicuous Consumption, Tachometra Off Space, Vienna

Selected group exhibitions:

2013 Art Athina, DaDa Da Restaurant by DaDa Da Academy, Athens
2011 Free Space Festival, Vienna
2010 DaDaDa Academy, Corridor Gallery, Plovdiv, Bulgaria
2009/2010 DaDaDa Academy, Kunst am Schauspielplatz, Vienna
2009 Rhythm & Percussion, Amer Abbas Gallery, Vienna
2006 Love, performance, Sfumato theatre-laboratory, Sofia
2005 Stadtbild Gallery, Vienna

Selected filmography:

2002 Varvara, DV, 21:00 min, documentary film, 2003, performance in Künstlerhaus Kino, Vienna
2001 Enjoy It On Mars 2001, DV, 01:30 min, Experimental animation
1999 Pirotska Street, Beta-SP, 02:50 min, Experimental animation

Film festival participation:

2007 Borderline, Filmtage im Offenen Haus, Oberwart, Austria
2001 Up And Coming Film Festival, Hanover
2001 Eurovideo, Malaga, Spain

Maximilian Pramatarov

Born: 1979 in Sofia. Lives and works in Vienna

Education:

2012 MA in Photography, University for Applied Arts, Vienna
2002 Theology, University St. Kl. Ohridski, Sofia

Solo exhibitions:

2013 It's Not The Viewpoint, It's The View, Ogms Gallery – drawer, ICA-Sofia
2012 Three Sharks (In Love), Edition Photo, Vienna
In-Between, Expositur, Dieangewandte, Vienna
2010 Special Guests, Baba Vasa's Cellar, Shabla, Bulgaria
2008 Post-Tensions, C17, Vienna

Selected group exhibitions:

2013 Fashion!!! – What A Coincidence!, Foto K, Vienna
Verkligheten show, Coordinates, as part of the Ogms drawer, Umeå, Sweden
2012 Magnet And Antimagnet, ICA-Sofia Gallery, Sofia
Das schloss von herrn wittgenstein, Wittgenstein Haus, Vienna
Viennafair, presented by Ogms Gallery, Vienna
Inklusion, Kunstraum am schauplatz, Vienna
Exhibition of the BAZA Award for contemporary art, Sofia City Art Gallery
The Essence 12, Künstlerhaus Wien, Vienna
Happily Ever After, Foto-Raum, Vienna
2011 Holzwege, Schloss Eschelberg, Austria
Taten & Tatzen Festival, Vienna
Different Eyes, Bäkerstrasse 4 Gallery, Vienna
Blue Skie'd And Clear, Carbon 12, Dubai
Dada Da Academy Archive, Koridor Gallery, Plovdiv
Roma – The Road To Contemporary Art, Rome
2010 Blue Skie'd And Clear, Carbon 12, Dubai
Dada Da Academy Archive, Koridor Gallery, Plovdiv
Roma – The Road To Contemporary Art, Rome
Jennyfair, Vienna
Salon Vienna, Soho Gallery, Vienna
2009 Zwischenspiel. A Piece Of Water, Vertikale Gallery, Vienna
The Essence – Expositur Vordere Zollamtstraße, Vienna
A Gap Between Two Houses, Nha San Duc Studio, Hanoi, Vietnam
Review, Bäkerstrasse4 Gallery, Vienna
A Piece Of Water - Küntlerhaus , Vienna
Zwischenspiel. A Piece Of Water, Vertikale Gallery, Vienna
Subjekt als koerper im raum, Ve:Sch, Vienna
2008 Sneak Preview, Carbon 12, Dubai
Luring Into, Heiligenkreuzerhof, Vienna
The Plan-B, Factor44, Antwerpen
Eikon Student (p)ages, Schloss Wolkersdorf, Austria
380 nm 780 nm, Platform Quelle, Vienna
Dieveranda, Vienna
2007 Eskimo Cosmetics, Pistolet Gallery, Sofia
2006 Franz Jagt Urselbein, Raum Mit Licht, Vienna
2005 Habitat, Brick-5, Vienna
Rien ne va plus, Heiligenkreuzerhof, Vienna

202

Krasimira Stikar

Born: 1980 in Ruse, Bulgaria. Lives and works in Vienna

Education:

2005 MA in Fine Arts, Academy of Fine Arts Vienna

Solo exhibitions:

2011 Widescreen. Freunde. Vino., Kunstforum Ebendorf Raumacht, Vienna

Selected group exhibitions:

2011 Räumlich : Raumerweiterung, Kunstraum 16th, Vienna
Konkret nicht konkret, Artmark Galerie, Vienna
Walter Koschatzky Art-Award Exhibition, MuMoK - Museum of Modern Art Vienna
2009 Young, fresh & new, Kro Art Galerie, Vienna

2008 WIEN ANSICH[T], Kro Art Gallery, Vienna
Spiders from Jupiter - Lost Categories - ABC - Antagonist. Raiko Alexiev Gallery, Sofia
2006 Diesel New Art Award. Betonsalon, Vienna

Awards:

2011 Walter Koschatzky Art-Award 2011, Nomination
2006 St. Gilgen International School Media Award
Diesel New Art/ DNA 2006, Nomination-finalist, category: digital

Kamen Stoyanov

Born: 1977 in Ruse, Bulgaria. Lives and works in Sofia and Vienna

Education:

2005 MA in Visual Arts and Cultural Studies, Academy of Fine Arts, Vienna
2003 MA in Painting, National Art Academy Sofia

Solo exhibitions:

2013 IT IS NOT SO HARD TO MAKE SOME ART, Inda Gallery, Budapest
2011 Impossible Stories, Jesuiten Foyer, Vienna
Fun and Struggle, Love, Vienna
Out there, 1646, Den Haag, Netherlands
2010 Bringing Cultura, Ex-garaza, Maribor
Plaster Me, Lokal_30, Warsaw
2009 Looking for an Art Piece, Kunstverein Salzburg, Salzburg
Chinese Rap and Other Stories, Inda Gallery, Budapest
2008 At Arm's` Length, MUMOK, Museum moderner Kunst Stiftung Ludwig Wien
Forget it, we can `t afford this, Studio Galeria, Budapest
Just a photo, Galerie Dana Charkasi, Vienna

Selected group exhibitions:

2013 New Opening.New Beginning, Lokal_30, Warsaw
Near, Closer, Togheter, Sofia Contemporary international festival for contemporary art, Sofia
The First Ten Years Of The Lentos, Kunstmuseum Lentos, Linz
2012 AiR Ungarn 2011-2012, Krinzinger Projekte, Vienna
The Keyhole of Mr. Wittgenstein, Bulgarian Cultural Institute Haus Wittgenstein, Vienna
Urban Dreams, Art Today Association, Center for Contemporary Art Plovdiv
Material and Culture, MAK Center for Art and Architecture, Los Angeles
I`d like to walk on the moon , Galleria Enrico Astuni, Bologna
Common History and Its Private Stories, Sofia Art Gallery, Sofia
It isn't in the can, Open Space, Vienna
2011 Common Identity, Space Gallery, Bratislava
METAmART. Art und Capital, Künstlerhaus, Vienna
The Bulgarian Pavillion, Credo Bonum Gallery, Sofia
Space Odyssey, Maerz, Linz, Austria
Museums, Galleries, Homes and other Stories, Galleria Enrico Astuni, Bologna
Zonen_prekaer, Kunstsaale Berlin
2010 17th Biennale of Sydney, Songs of survival in a precarious age, Sydney
Aichi Triennale, Nagoya, Japan
Who is your audience, Galleria Enrico Astuni, Bologna
Over the Counter. The Phenomena of Post-socialist Economy in Contemporary Art, Kunsthalle Budapest
Tanzimat, Augarten Contemporary, Vienna
2008 MANIFESTA 7, The European Biennial of Contemporary Art, Trentino, Italy
Gyumri 6th International Biennial of Contemporary Art 2008 GCCA - Gyumri Centre of Contemporary Art, Armenia
Am Sprung, OK, Center for Contemporary Art, Linz
2007 Nightcomers Videoscreening, International Istanbul Biennial

Awards:

2012 MAK Schindler Artists and Architects-in-Residence Program in Los Angeles
2011 The Sovereign European Art Prize
2011 Otto Mauer Prize
2011 2nd Price Walter Koschatzky Art Award
2010 Alexander Resnikov Award
2008 Kunstpreis Europas Zukunft, Gallery fot Contemporary Art, Leipzig

Kosta Tonev

Born: 1980 in Plovdiv, Bulgaria. Lives and works in Vienna

Education:

2008 MA in Painting Academy of Fine Arts Vienna, Vienna
2004 BA in Painting . National Art Academy Sofia

Solo exhibitions:

2013 1973, Gemak, The Hague
2008 Constants Are Changing, MUSA (Museum on Demand), Vienna
2007 The Day Is Not Over – A New Day Is Coming, KunsthalleMeidling, Vienna

Selected group exhibitions:

2013 A Tribute to Franz West, GalerieKonzett, Vienna
2012 Overlapping Biennial – 5th Biennial of Young Artists, Bucharest
Contemporary Icons, Cecille R. Hunt Gallery (Webster University), St. Louis, MO, USA
Me & I. Self-portraits from the Collection, Museum der Moderne Salzburg, Salzburg
Why Duchamp? From object to museum and back (125 years), Sofia Arsenal – Museum for Contemporary Art, Sofia
2011 Collections II, Threshold Artspace, Perth, Scotland
ArteCittà (in the framework of Arte al Centro), Cittadellarte - Fondazione Pistoletto, Biella
2010 Central Europe Revisited III, Esterházy Palace, Eisenstadt, Austria
Optimism. Art Positive, Art Today – Association for Contemporary Art, Plovdiv
Here, There and Everywhere, BrotKunsthalle, Vienna
2009 Shortlist 2009, Gaudenz B. Ruf Award, RaikoAleksiev Gallery, Sofia
Value Point – Siemens_ArtLab hosted by hilger contemporary, Vienna
Windows upon Oceans, Apollonia, Strasbourg

Awards:

2012 nomination BAZA Award for contemporary art
2010 UNIDEE fellowship (UniCredit grant), Cittadellarte – Fondazione Pistoletto, Biella
2009 Federal Purchase Prize for Photography, BMUKK Vienna
2008 Federal Studio Fellowship for Fine Arts, BMUKK Vienna

204

Iv Toshain

Born: 1980 in Sofia. Lives and works in Vienna

Education:

2006-07 Postgraduate specialization, Academy of Fine Arts Brera, Milano
2002-05 MA in Painting Academy of Fine Arts, Vienna
1999-2000 National Art Academy Sofia
1994-99 High School for Fine Arts “Ilia Petrov”, Sofia

Solo exhibitions:

2013 Space Odyssey II Glyptothek, Gemäldegalerie, Academy of Fine Arts, Vienna
2011 The One That Shines Has No Shadow, Eberharder Display, Project Space for Contemporary Art, Vienna
2010 Beyond Eden, NAG 1 Contemporary, Arezzo, Italy
Camouflage Predator Species, LAZNIA Centre for Contemporary Art, Gdansk
Ultramodern Solitude, Fleetwing Gallery, New York
Crucified tulips live longer, FB69 Gallery Kolja Steinroetter, Muenster
Origamy Trinity, Ohge Contemporary Art Space, Seattle
2008 Diablo Species, Devening Pprojects+Editions, Gallery, Chicago
2007 Black Box, Habers + Partner Gallery, Vienna
2005 Lunar Chick, Artists Quarterly, Sotheby's, Vienna

Selected group exhibitions:

2013 Vom Weggehen und (nicht) Wiederkommen, KUNSTFORUM MONTAFON, Schruns, Austria
ХАЙЛИГ, Büro Weltausstellung, Kunstraum am Schauptplatz, Vienna
Red Bull Curates, Kunsthalle Project Space, Vienna
2012 **PARKFAIR ARTE NOAH** 2012, Parkdeck, Stadion Center, Vienna
Anna Ceeh – Iv Toshain, Kuenstlerhaus Passage, Vienna
Death Can Dance, Annex M, Project Space for Contemporary Art, Zurich, Switzerland
2011 Space Odyssey, MAK, Museum of Applied Arts Vienna
Shortlist 2011, Gaudenz B. Ruf Award, Raiko Aleksiev Gallery, Sofia
M21 – Museum of the XXI Century – Evolution, Langenlois, Lower, Austria
PARKFAIR ENTERTAINER 2011, Parkdeck, Stadion Center, Vienna
Artstamp.Dk+Guest, Kunsthalle Brænderigården, Viborg, Denmark
Re-Edit, Charim Gallery, Vienna
Don't Even Think About It, Galeria Leto, Warsaw

On Paper 2010, Stalke Galleri, Copenhagen
Helden von Heute, Kunstraum Innsbruck, Innsbruck
2008 Premio Profilo d'Arte, Museo della Permanente, Milano
The Beautiful Children, The Wharf Road Project organised by V22, The Wenlock Building, London
7 II 7, Art Expo / MNAC Museum, Bukarest
2007 Somewhere inbetween, Museum Sammlung Friedrichshof, Burgenland, Austria

Awards:

2012 MIA AWARD for outstanding achievements of women with international backgrounds living and working in Austria in the category „Art and Culture“

Desislava Unger

Born: 1980 in Sofia. Lives and works in Vienna

Education:

2010 MA in Graphics, University of Applied Arts, Vienna
2005 BA in Painting, National Art Academy, Sofia

Solo exhibitions:

2012 Gelandet auf einem Baum, Start Gallery in MUSA, Vienna
2012 Schwein gehabt, Customer center of Bank Austria, Vienna
2011 Stirnrunzeln, Rytmogram Gallery, Bad Ischl, Austria
2010 Traumbedeckt, Diploma exhibition, University of Applied Arts, Vienna
2007 (with Olga Georgieva) Wildes Mädchen, Kunstforum Ebendorf Raumacht, Vienna

Selected group exhibitions:

2012 So close – so far, Contemporary Bulgarian artists abroad, National palace of culture, Sofia
Contemporary Icons – recent art from Bulgaria, Cecille R. Hunt Gallery, St. Louis, USA
Contemporary Icons – recent art from Bulgaria, Haus Wittgenstein, Vienna
La isla Bonita, Art Station Internacional - Kunststation Kollmitzberg, Austria
International Print Triennial, Krakow
The Dachshund In the Bulgarian Contemporary Art, Union of Bulgarian artists, Sofia
Proceeds Collection 2012. National Art Gallery, Sofia
drink.EAT.art, NÖ – Art, Austria
2011 The Graduate: 4 Printmakers, 3 Sinks Gallery, Saint Louis, USA
Betrachtung einer Leidenschaft, NÖ - Art, Austria
XVI. Deutsche Internationale Grafik- Triennale, Frechen, Germany
Kunstmesse Linz, Rytmogram Gallery, Landesgalerie Linz
“Fo(u)r (wo)men”, Ecoart, Vienna
Shortlist 2011, Gaudenz B. Ruf Award, Rayko Aleksiev Gallery, Sofia
2010 Liebe, Tod und Druckerin, Kunstraum Arcade, Mödling, Austria
Multiple matters – Grafische Konzepte, Künstlerhaus, Vienna
Einatmen / Ausatmen - Kulturmiration von heute, Goethe Institute, Sofia
Kunstmesse Linz, Rytmogram Gallery, Landesgalerie Linz, Austria
2009 Druckort: Wien, National Art Gallery, Sofia
International Print Triennial, Krakow
Distance II, Art`est Gallery, Paris
IX Bienal Intenacional de Grabado Caixanova, Ourense, Spain
Hacerlo solo no es lo mismo, space Menosuno, Madrid
Umsteigen, Künstlerhaus, Vienna
Art Dialogues, Cyprus-Bulgaria Cultural Days, Nikosia
Essence 09, Museum of Applied Arts, Vienna
6th International Small Engraving Exhibition, Cremona
2008 International Print Triennial, IMPRINT, Warsaw
Distance I, Amorgos Gallery, Nikosia, Cyprus
Nach der Sinflut, Installation#22, Qubik space, Wiener Neustadt, Austria
Private View, Bulgarian Printmakers exhibition with Greek Engravers Association, Greece
Umsteigen, Austrian cultural forum, Tokyo
2007 25th Years International Foundation St. St. Cyril and Methodius, National Gallery For Foreign Art, Sofia
XIVth International Print Biennial, Varna, Bulgaria
XXXV Premio Internacional de Grabado Carmen Arozena, Madrid
Print, nternational Print Triennial, Krakow– Oldenburg – Vienna, Künstlerhaus Vienna
Vth International Print Triennial, Sofia
Triangel, Kloster Bentlage, Rheine, Germany
Essence 07, MAK, Museum of Applied Arts, Vienna
Fünffach, PricewaterhouseCoopers, Vienna
Holz&Papier, FeuerWerk, Fügen, Austria
XIX Premio de Grabado Maximo Ramos, Ferrol, Spain
Iconographic, Kadekunst, Amsterdam

International Print Biennial, Cremona, Italy
Ist Print Biennial, Friesland, Holland
Mini Print 2007, Lessedra Gallery, Sofia
2006 International Print Triennial, Krakow
Biennial of Contemporary Art, Schumen, Bulgaria
Junge Kunst im Raum, Kulturverband Favoriten, Vienna
Souterrain, arbeiten aus der Lithografie-Werkstatt angewandte Kunst, Kunsthalle, Vienna
Competition Young artists and critics, International Foundation St. St. Cyril and Methodius, Schipka 6 Gallery, Sofia
Mini Print 2006, Lessedra Gallery, Sofia

Awards:

2008 Second Award for Drawing, "Vivatis" Competition, Austria
Label for STIEGL Brewery "Football EM 2008", Salzburg, Austria
2007 One year scholarship for further education abroad, National Culture Fund, Bulgaria
2006 Second Award for Printmaking, International Foundation St. St. Cyril and Methodius, Bulgaria
2005 Second Award for Painting, International Foundation St. St. Cyril and Methodius, Bulgaria

Sevda Chkoutova

Born: 1978 in Sofia. Lives and works in Vienna

Education:

1998-2002 Studies of painting and graphics Arts, Academy of Fine Arts in Vienna
1997-1998 Studies History of Art, University Vienna
1996-1997 Studies History of Art, New Bulgarian University, Sofia
1996 Graduated from High School of Applied Arts, Sofia

Solo exhibitions:

2013 Paradiesvögel, Projektraum Viktor Bucher, Vienna
Paradiesvögel, Art House Gallery, Bregenz
Sevda Chkoutova, Bulgarian Cultural Forum, Bratislava
2012 Gelitten hat meine Mutter, Jesuiten Foyer, Vienna
2011 24h II, Projektraum Viktor Bucher, Vienna
When the milk comes in II, Literaturhaus Salzburg
When the milk comes in, Peithner-Lichtenfels Gallery, Vienna
2010 24h, Chobot Gallery, Vienna
Chelsea Gallery, Projektraum, Basel
2009 Weibsbilder, Art House Gallery, Dornbirn, Austria
Ringelspiel, Seifenfabrik, Lauterach, Austria (together with Stefan Waibel)
Rabbit and Other Stories, Visconti Fine Art, Ljubljana
2008 Verblüht, Chobot Gallery, Vienna
2007 Viennafair, One-Woman Show, Galerie Chobot, Vienna
2006 Nackt, STRABAG Kunstforum, Vienna
Child's Play, Chobot Gallery, Vienna
2005 Griffin Gallery, Chicago

Selected group exhibitions:

2013 Museum Angerlehner, Thalheim bei Wels, Austria
The Naked and the Nude, Martina Detterer Gallery, Frankfurt am Main
curator Peter Weiermair
Biennale Giovani Monza, Monza, IT, curator Peter Weiermair, Carl Kraus
Art Brussels, Projektraum Viktor Bucher, Vienna, Brussels
2012 Abstraction / Figuration. Austrian Contemporary Art, Kunstmuseum Sotschi, Russia
curator Edelbert Köb
1. International Faber-Castell-Preis für Zeichnung, Neues Museum in Nürnberg
Montag ist erst übermorgen – xhibit – exhibition spaces Academie of Fine Art, Vienna, Vienna
Scope, Basel, Chelsea Gallery, Laufen/Basel
2011 Kardinal-König-Kunstpreis 2011, St. Virgil, Salzburg
Zeichnung und Fotografie II, Parliament, Vienna curator Stella Rollig
Walter Koschatzky Preis 2011, MUMOK, Vienna
Art Bodensee, Dornbirn, Galerie Art House, Bregenz/Dornbirn, Austria
2010 Walk the line, Extraordinary Examples In Graphic Art, Projektraum Viktor Bucher, Vienna
Kunst Zürich, Zürich, Chelsea Galerie, Basel/Laufen
Viennafair, Galerie Chobot, Vienna
2009 1st Danube Biennale, Danubiana, Meulensteen Art Museum, Bratislava
Eros Kalos, Museum Lapidarium, Novi Grad, Croatia, curator Brane Kovic
Eros Kalos, Municipal Gallery, Nova Gorica, curator Brane Covic
Budapest Art Fair 2009, Projektraum Viktor Bucher, Vienna, Budapest
ARCO, Madrid, Projektraum Viktor Bucher, Vienna, Madrid

Landscapes Contemporary – die Landschaft in Veränderung“, NöART, Austria
Viennafair, Chobot Gallery, Vienna
Walter Koschatzky Preis 2009, MUMOK, Vienna
2008 Eroticon, Lang Gallery, Vienna
Ezählt: Moment-Begebenheit-Mythos, NÖ DOK für Moderne Kunst, Stadtmuseum St.Pölten, Austria
Artist's Colony, Medana, Slovenia
Viennafair, Chobot Gallery, Vienna
Art Cologne, Projektraum Viktor Bucher, Vienna, Cologne
Tease Art Fair, Galerie Ulrike Hrobsky, Vienna, Cologne
2007 Chobot Gallery, Vienna
6 Österreichische Galerien in München, Projektraum Viktor Bucher, Vienna, Munich
Art Cologne, Projektraum Viktor Bucher, Vienna, Cologne, D
Nominierung für Walter Koschatzky Preis, MUMOK, Vienna
2006 Contact.by.art.pl, Centrum Sztuki Wspolczesnej Solvay, Krakow
Art Award 2006, STRABAG Kunstforum, Vienna
2005 Gallery 1633, Chicago

Awards:

2012 Nominierung for 1. International Faber-Castell-Preis für Zeichnung, Neues Museum in Nürnberg, Nuremberg,
2011 Nominierung for Kardinal-König-Kunstpreis 2011, Salzburg
2011 Nominierung for Walter Koschatzky Preis 2011, MUMOK, Vienna
2009 Nominierung for Walter Koschatzky Preis 2009, MUMOK, Vienna
2007 Nominierung for Walter Koschatzky Preis 2007, MUMOK, Vienna
2006 Art Award 2006, Anerkennung, STRABAG Kunstforum, Vienna

Български художници във Виена. Съвременни практики от началото на 21-и век

HR-Stamenov – съставител, автор

Мария Василева – съставител, автор

Валтер Зайдл, Радостина Патулова, Анемари Тюрк, Роланд Финк – автори

„Агила“, Катерина Попова, Мая Стефанова, Белин Тончев, Федея Филкова-Кънчева – преводачи

Цветана Георгиева – коректор

HR-Stamenov – графичен дизайн и предпечат

ИНК-111

Печат – Жанет 45

София, 2013

ISBN 978-619-7004-05-2

Bulgarian Artists in Vienna. Contemporary Practices at the Beginning of the 21st Century

HR-Stamenov – compiler, author

Maria Vassileva – compiler, author

Walter Seidl, Radostina Patulova, Annemarie Türk, Roland Fink – authors

„AGILA“, Katerina Popova, Maya Stefanova, Belin Tonchev, Fedia Filkova-Kantcheva - translators

Tzvetana Gueourguieva – proofreader

HR-Stamenov – design and layout

INK-111

Print - Janet 45

Sofia, 2013

